

00
of Kun

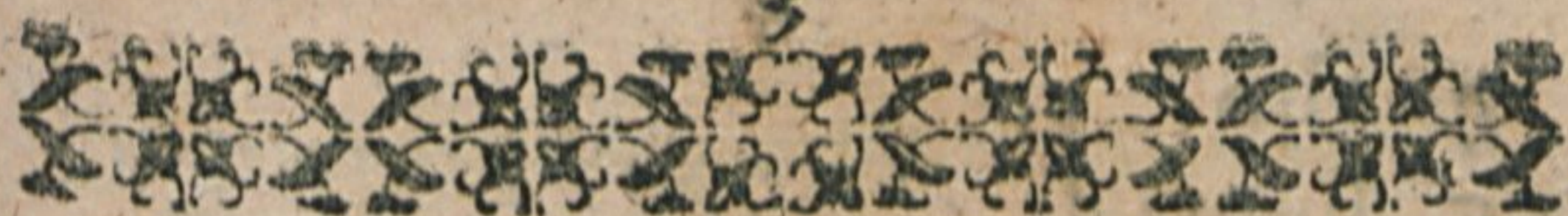
2

Rubr. / X. Nro. 369.

Gymnasial-Biblioth

zu Cöthen.

2

E L E M E N T O R U M

GRAMMATICÆ GRÆCÆ

liber I. de etymologia.

CAPUT I. de literis.

Lenis spiritus nota est, ut ἔχω, ἔξω: ἀσπери, ut ἔξω, ῥέζω.

2. Vocales sunt septem. Quatuor sunt diductæ:

α alpha a,

ε e psilón e tenue seu exile,

η eta e latum seu longum,

ι iota i.

ut ἀγελῆς *predatrix.*

Tres contractæ:

ο micrón o parvum,

ω o méga o magnum,

υ y psilón u tenue seu exile.

ut μονώνυξ *solidas ungulas habens.*

3. E consonantibus sunt semivocales quinque:

λ lamda l,

μ my m,

ν ny n,

Α α

ρ ρho

ρ rho r,

σ sigma s.

ut *λειμωνήρης pratensis.*

Mutæ sunt sex:

β beta b,

γ gamma g,

δ delta d,

κ cappa k,

π pi p,

τ tau t.

ut *Βάρα Βαρά, δίκη jus, πτή volatus.*

Ex mutis tres ultimæ aspirantur:

χ chi ch,

φ phi ph,

θ theta th.

ut *χέω fundo: φθία Phthia.*

OBSERVATIO.

κ π τ Tenues dicuntur,

γ β δ Media

χ φ θ Aspirata.

4. Compendia consonantium sunt tria:

ζ zeta z pro σδ, δσ, ασ,

ξ xi x pro γσ vel κσ,

ψ psi ps pro βσ, πσ, φσ.

ut *ζεύξιο junctio: ψόα lumbi.*

5. Literæ sic vulgò enumerantur, & numerandi

merandi quoque notæ sunt, nempe

Digiti seu unitates, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ,

Denarii, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π,

Centenarii, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω.

Αι ε (quod dicitur ἑπίσημον) interpo-
nitur inter ε & ζ, pro senario: & σ (vul-
gò ἡ σκόπητα) post π pro 90: & pro 900
θ, quæ ἡ χαρκατῆρα dicitur.

Notæ majusculæ sunt; Α, Β, Γ, Δ, Ε,
Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ,
Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.

Β, in fine etiam hanc figuram habet ς;
ut σ hanc ε. In initio & medio ε
valet στ.

OBSERVATIONES.

1. Quælibet vocalis in principio habet
alterum spiritum, sive lenem sive asperum.

2. Υ initio semper densatur seu aspira-
tur.

3. ρ ab initio semper aspiratur: in medio si
geminatum sit, prius tenuatur, posterius aspi-
ratur; ut ἄρρρω masculus.

4. Vocales α, ε, ο, mutabiles, reliquæ immu-
tabiles sunt. Nam α & ε in η transit, ο in ω.

5. N ante γ, κ, χ, ξ, mutatur in γ: at-
tamen pronuntiatur. ut ν; ut ἄγγελος an-
gelus;

6

gebis, ἀγκυρα anchora, ἔλεγχος elenchus,
λάρυγξ guttur.

OBSERVATIONES de Dialectis.

1. α Ionicè mutatur in η; ut ἀγία pro ἀγία
sancta.

2. η Doricè transit in α; ut αἱμέρα pro ἡμέ-
ρα dies. Bœoticè sæpe in ι.

3. ω Doricè in α mutatur; ut μουσῶν pro μου-
σῶν Musarum: sæpe etiam in ο.

4. ζ Æolicè resolvitur in δσ, ut μελίζειν in
μεσίδσειν truncare: Doricè autem in σδ; ut
μελισδεν.

5. θ Æolicè in φ transit interdum; ut θῆρ
pro φῆρ fera. Doricè interdum in σ; ut σιούς
pro θεούς deos.

6. μμ Æolicè in ππ; ut ὀππατα pro ὀμματα
oculi.

7. π interdum Ionicè in κ; ut ὀππασα pro
ἑππασα quæcunque.

8. σ Atticè in τ, etiam in ρ; ut σήμερον τήμερον
hodie, θάσος θάρρος fiducia: quod frequentius
est, geminato σ, ut θάλασσαι θάλαττα mare, ὄ-
ρυασω ὀρύττω fodio.

CAP. II. de syllaba compositione.

1. Diphthongi sunt propriæ vel im-
propriæ.

2. Propriæ, quando utraq; vocalis
plenè effertur; ut αι, αυ, ει, ου, οι, ου.

3. Im-

3. Impropria, ut α, η, ω, ηυ, υ, ωυ.

Exempla sunt in vocibus αυλουροι vestibulicustodes, υεις filii, ευλαι vermes: ωυτος ille ηυξηθη auctus est, σοφια sapientia, δεσπετη virtute, ολβω divitiis.

4. Quia vocales ι & υ in diphthongis postponuntur, excepta η, hinc illae postpositivae, reliquae praepositivae vocantur.

5. αι, ε, αυ, οι, sunt mutabiles, reliquae immutabiles.

6. Mutantur autem αι in η, ε in η, αυ in ηυ, οι in αι.

7. Hic in medio dictionis Graeci consonas quasdam conjungunt, quae non conjunguntur initio; ut θλ, θμ, χθρ, εθλος bonus, αθμα anhelatio, εχθρος inimicus.

OBSERVAT.

1. In majusculis literis pro α scribitur Α, pro η Η, pro ω Ω.

2. Quum diphthongus syllabis dividitur, diæresis dicitur, & duobus punctis supra ultimam vocalem positus notatur, ut ευνενας, qui bene judicavit, pro ευνενας.

Α 4

OB

OBSERVAT. de dialectis.

ī. Diores & Æoles pro ei aliquando η ponunt, ut ἰδῆν pro ἰδεῖν videre. Diores etiam, non nunquam tollunt, ut ἐλθεῖν pro ἐλθεῖν venire.

CAP. III. de syllaba
quantitate.

Syllaba brevis hīc est, quæ habet vocales e & o, ut ἔσθ̄ verbum: longa, quæ η & ω, ut ἠὼς aurora: communis, quæ α, ι, υ, ut τυπικὰ figurata: quæ tamen etiam in fine, sequentibus consonis sũ sunt breves. *Cætera expediet specialis prosodia.*

CAP. IV. de accentu.

ī. Acutus accentus |' | potest esse in syllaba ultima, penultima, & antepenultima, si ultima sit brevis. Sin autem illa longa est, migrat acutus in penultimam. Hinc vox dicitur

Oxytona, habens acutum in ultima, ut λογῆς delectus.

Paroxytona, habens acutum in penultima, ut λόγ̄ sermo.

Proparoxytona, habens acutum in antepenultima, ut κατάλογ̄ catalogus.

2. Gravis accentus |' | syllabæ su-
perscribi non solet, sed intelligitur, ubi-
cunque nullus primarius accentus est
notatus. Hinc vox dicitur

Barytona, quæ non habet in ultima
scriptum accentum, ut $\gamma\epsilon\gamma\acute{\iota}\phi\omega$ scribo, $\beta\acute{\iota}-$
 $\beta\lambda\omicron\nu$ *librum*.

3. Circūflexus accentus |~ | potest tan-
tum esse in syllaba naturâ longa, eaque
ultima tantum, vel etiam penultima, si
ultima sit brevis. Hinc vox dicitur

Perispomena, habens |~ | in ultima; ut
 $\chi\epsilon\iota\rho\omega\nu$ *manuum*.

Properispomena, habens |~ | in penulti-
ma; ut $\chi\epsilon\iota\rho\epsilon\varsigma$ *manus*.

OBSERVAT.

1. In Atticis flexionibus etiam antepen-
ultima acuitur alicubi, licet ultima sit longa;
ut $\lambda\acute{\epsilon}\xi\epsilon\omega\varsigma$ *dictionis*, $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omega\varsigma$ *civitatis*.

2. At ϵ et o in fine pura habentur pro bre-
vibus; ut $\tau\epsilon\acute{\alpha}\mu\epsilon\zeta\omicron$ *in mense*.

~~~~~

CAP. V. de metaplasmo.

Metaplasmus Græcis quàm Lati-
nis longè est crebrior magisq; varius,
præsertim in poësi.

A S

In

2. In defectu est vel aphæresis, ut κείνος
pro ἐκεῖνος *ille*; vel syncope, ut δασύκιον
pro δασύσκιον *densa umbra*; vel apocope, ut
οἶμα pro οἶμα *domus*.

3. In redundantia est prosthesis, ut
ἄσπεχος pro ἀσπεχος *spica*; epenthesis, ut πνέ-
οντες pro πνέοντες *spirantes*; paragoge, ut
λόγοισι pro λόγοις *sermonibus*.

4. In immutatione est metathesis,
ut καρδία pro καρδία *cor*; antithesis, ut μῶ-
σαι pro μούσαι *Musa*.

DE CONTRACTIONE.

1. In prosa etiam creberrima est &
politioribus Græcis ferè analoga con-
tractio: ferè antecedenti vocali brevī
aut ancepiti, rarò longâ.

2. Primarii autem & constantioris
ionis ratio habeatur; ἰ, si unum sit, nun-
quam deleto sed saltem subscripto, si
commodum locum nanciscatur.

3. Alia verò contractio est synæresis,
alia crasis.

4. Synæresis est, quum ambæ voca-
les in diphthongum coactæ servantur;
ut κέρει κέρει *cornu*, ἀληθεί ἀληθεί *vero*.

5. Crasis est, quum duæ aut plures

Voca-

II
vocales in unam syllabam ita coeunt, ut
vel una aboleatur vel omnes mutantur.

DE ABOLITIONE.

Reg. I.

Aboletur vocalis vel diphthongus
post ancepitem, & anceps remanens
producitur; ut κέρρα κέρρα, κορρηα, ὄφι οφι
serpenti, βοάεις βοῶς clamas.

Excipe, quod αο, αου & αω in ᾠ, ideóq;
& αοι in ᾠ transit; ut σάϑ σῶς sospes, βο-
άομεν, βοῶμεν clamatibus, σίους σῶς, βοάου
βοῶ, βοάω βοῶ, βοάοιμι βοῶμι.

Reg. II.

Brevis ante longam absorbetur, item
post η; ut ἀπλόη ἀπλή simpliciter, ποιέης ποι-
ῆς facias, τιμῆεις τιμῆς honores, τιμῆεν τι-
μῆν.

Excipe quod ex οει & οη verbi finiti
fit οῖ; ut χρυσῆεις χρυσῆς inauras, χρυσῆη χρυ-
σοῖ. At ὀπίεις ὀπίς succulentus, χρυσῆειν χρυ-
σοῦν deaurare.

DE MUTATIONE.

Reg. I.

Dux breves faciunt diphthongum εῖ =
vicino sono; ut εε ει, εο, οο, & οε ου, ut ἀλη-
θῆες ἀληθεῖς veri, ποίεε ποίει fac, ποίεομεν ποι-
οῦμεν.

οδμεν, χρυσόομεν χρυσοδμεν *deauramus*, χρυσό-
επε χρυσοδπ.

Excipe quòd in duali nominum ee in η
transit, ut κέρδεε κέρδη *lucra duo*, ἀληθείε ἀ-
ληθή *duo veri*.

Reg. 11.

Brevis & anceps in monophthon-
gum longam transeunt, ut εα in η, & οα
in ω; ut ἐρμέεας ἐρμήη *Mercurius*, τείχεε
τείχη *muri*, μείζονα μείζοα μείζω *majora*,
πειθόα πειθῶ *suadela*, ἠόα ἠῶ *auro*.

Excipe quòd in prima declinatione
εα purum aut ρεα item οα in ᾱ, ut ἀργε-
ρέα ἀργεῖα *argentea*, & sic in secundæ plus-
rali, ὀστέα ὀστέα *ossa*, ἀπλόα ἀπλά *simplicia*;
item quod accusativi in εας & οας in ter-
tia declinatione similiter nominativis
pluralibus contrahuntur; ut ἀληθείεας ἀ-
ληθείς *veri*, μείζονεσ & μείζοεσ, μείζονεσ &
μείζοεσ in μείζοουσ *maiores*.

OBSERVATIONES de accentu
contractionis.

1. Acutus in contractionibus ex pri-
ori syllaba descendit in sequentem; ut
νόω νόῳ *menti*.

2. Contractio ex acuto primo & gravi

visecundo syllabam circumflectit, ut βοῶ
 αἶπε βοῶτε *clamaris*: at ex contractione
 gravis & acuti remanet acutus; ut ἐστὼς
 ἐστὼς *stans*. At νόω νόω *duae mentes*, & simi-
 lia *dualia*.

3. Monosyllaba longa post apoco-
 pen acuuntur, ut χρῆ πρό χρῆσι oportet;
 post aphæresin circumflectuntur, ut φῆν
 ex ἔφην *dixi*. Brevia verò facta per a-
 phæresin acuuntur; ἔβαιν βαί πρό ἔβαινον
iverunt.

OBSERVATIONES de dialectis.

1. Iones nihil contrahunt, imò diphthongos
 quoque & monophthongos aliquando resol-
 vunt, ut τύπλου, in τύπλοο *verberator*, ἡμερῶν in ἡμε-
 ρέων *dierum*.

2. Attici contra frequenter contrahunt i-
 psas quoq; Ionicas voces: & auferunt aliquan-
 do, ex diphthongo, ut ποῖν pro ποιῖν *facere*,
 εἰς pro εἰς *in*.

3. Dores amant ευ pro ου; aliquando etiam
 ῶ & οι pro ου. Si ου ex crasi proveniat, ver-
 tunt in ευ, ut Δημοδοθένους Δημοδοθένης, ποιοδοσά
 ποιοδοσα *faciens*. Si non ex crasi, in nominibus;
 in ῶ, ut μῶσα, pro μουσα: in participiis bary-
 tonorum in οι, ut τύπλοισα pro τύπλονσα *verbe-*
rans, γελῶοισα pro γελῶουσα *videns*.

CAP.

κατασκευασθησονται

CAP. VI. *de notatione.*

I. Græca lingua peregrinas voces rarò admittit.

II. In derivationibus & flexionibus plurimùm accidit literarum potestate vicinarum, maximè vocalium, permutatio.

III. Compositio sæpe mutat accentum: ut σοφὸς sapiens, φιλόσοφος philosophus, ποιμήν pastor, δεξιόμην princeps pastorum.

κατασκευασθησονται

CAP. VII. *de voce numeri.*

I. Accentus manet in eadem syllaba, in qua fuit in primo flexionis initio, nisi quid necessitas aut flexionis analogia mutet; ut ποιητὴς ποιητῶς ποιητῆ poëta, μουσῆς Muses, λόγος λόγου sermo, βοῶ βοῶν clamor, λαμπρῶν λαμπρῶν lux.

2. Dualis numerus hîc interponitur inter singularem & pluralem, & illos res duæ significantur, præcipuè geminæ: ut χεῖρ manus una, καθαίρω purgo: χεῖρε manus ambæ, καθαίρετον ambæ purgate: χεῖρες manus multæ, καθαίρουσι purgant.

CAP.

καταλογος των ονοματων

CAP. VIII. *de nominis generibus.*

1. Genus masculinum est, cui præponi potest ὁ; fœmininum, cui ἡ; neutrum, cui τὸ; commune, cui ὁ & ἡ; omnne, cui ὁ, ἡ, τὸ.

2. In ον desinens, quicquid significet, est neutrum, ut ξύλον lignum ἀκατων non fumosum, θυγάτριον filiola, σῶφρον prudens.

καταλογος των ονοματων

CAP. IX. *de nominis qualitate nominatim de motione substantivorum & adiectivorum.*

1. Nomina è genere in genus mobilia, masculina per os faciunt fœmininum ἡ, neutrum ον; ut ὀρθός, ἡ, ὄν rectus, a, um.

2. Quæ desinunt in os purum, aut ρος, faciunt fœmininum α; ut θεός, α, Deus, ἀπενθερός, α, socer, socrus.

3. Substantiva varietatem hîc majorem obtinent; ut ἀροπώλης, ἀροπόλις, qui, quæ panem vendit; ποιητής ποιήτρια, poëta poëtria. Quæ quia plurima & diversissima sunt, usu potius observentur.

DE

DE ADJECTIVIS.

ADJECTIVA sunt unius finis, vel duorum, vel trium.

Unius finis sunt

1. Quae desinunt in *αρ* & *αξ*, & si neutrum vix occurrit; ut *ὁ, ἡ, τὸ μάκαρ beatus*.
ὁ, ἡ, τὸ παρὰ ξαρακ.

2. Numeralia à *πέντε quinque*, ad *ἑκατὸν centum*. item *δύο, quod & δύο duo*.

Duorum finium sunt

1. Composita in *ος*, & quae desinunt in *ων, ωρ, ης, ις, ως, ους*; ut *ὁ καὶ ἡ σώφρων καὶ τὸ σώφρον prudens*, (excipe participia, ut *τύπων ουσσων*.) *ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ καὶ τὸ ἀπάτωρ carens patre*, *ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές verus*, *ὁ καὶ ἡ εὐχαεὶς τὸ εὐχαεὶς gratus*, *ὁ καὶ ἡ εὐχεὼς καὶ τὸ εὐχεὼν fertilis*, *ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπους bipes*.

2. Composita quaedam in *ος* communia sunt; ut *ὁ καὶ ἡ ἀδακρὺς τὸ ἀδακρὺ non lacrimans*, sic *φιλόδακρὺς multum lacrimans*.

3. Numeralia pluralia; *οἱ καὶ αἱ τεῖς τρία*, *οἱ καὶ αἱ πένταρες καὶ τὰ πένταρα quatuor*.

TRI-

TRIUM finium sunt

quæ definiuntur in ην, ας, ος non composita,
 us & eis; ut τέλειν τέλεινα τέλειν, tener tenera te-
 nerum, (excipe ὁ κριή ἢ ἄρσιω κριή τὸ ἄρσιον
 masculinus) μέλας μέλαινα μέλαινα niger, πας
 πάσα πᾶν ομπιας, τύψας τύψασα τύψαν, qui
 verberavit, καλός, ἡ, ὄν, βοήας, ἡδύς, εἶα, ὑ;
 suavis. χαερίεις χαερίεσσα χαερίεν gratiosus.

OBSERVATIONES.

1. Ἀπλό⊙ simplex; ὄγδο⊙ οκταυία,
 χεύσε⊙ αὐρεϊς, χάλκε⊙ αρεϊς, femininum
 faciunt in η.

2. Quædam prorsus anomalè morventur, ut
 εἷς, μία, ἐν, υπῆας, α, υπῆ; μέγας, μεζάλη, μέγας
 magnus, α, υπῆ; πολὺς, πολλή, πολὺ, multius, α, υπῆ.
 Μεζάλης apud Hesichium legitur.

3. Interdum v. rejiciuntur, ut τὸ ἄλλο aliud,
 αὐτὸ illud, ἐκείνο illud, τοῦτο hoc, τηλικούτου ταπ-
 κῆτος, τριούτου tale, τοσοῦτου tantum &c. Ἀπ-
 ἔαται ἐπίαι τηλικούτον, ποιούτων, τοσοῦτον.

CAP. X. de diminutione.

1. Diminutio hinc est solorum sub-
 stantivorum.

2. Definiunt autem ea hinc in literas
 ἤξασ, ut κλεις κλαυς, κλειδίον; κέρη κριελλα, κέρη

B

εἶον

4. Ad finem εν & ουν fit additio, munda-
 rando in ε, ut χαρῆεν gratiosum, χαρῆεσε-
 ρ⊙ χαρῆεσται⊙, ἀπλοῦν simplex ἀπλούσε-
 ρ⊙ ἀπλούσται⊙.

ANOMALIA COMPARATIONIS.

1. *Quaedam variè comparantur, ut dupli-
 citer, aut etiam tripliciter, ut ἡδύς s̄uavis, ἡ-
 δύτερ⊙ ἡδίων, ἡδύτατ⊙ ἡδισ⊙. Sic βρα-
 χύς brevis, ὠκύς celer, βαθύς profundus, βρα-
 χύτερ⊙ βραχίων βράσων, βαθύτερ⊙ βάθισος,
 βραδύς tardus, βραδύτερος βραδίων βραδίων,
 βραδύτατ⊙ βραδίς⊙; γλυκὺς dulcis, γλυ-
 κύτερ⊙ γλυκίων γλύσων, γλυκύτατ⊙ γλύ-
 κισ⊙; ἔλαχὺς rarus, ἔλαχύτερ⊙ ἔλαχίων
 ἔλασων, (Atticè ἔλαττων) ἔλαχύτατ⊙ ἔλα-
 χισ⊙; κρατὺς fortis, κρατύτερ⊙ κρατίων (I-
 onicè κρέσων, unde κρείσων & Atticè
 κρείπτων, Doricè κάρρων) κρατύτατ⊙ κραι-
 χισ⊙. Sic παχὺς crassus, παχύτερ⊙ παχίων
 πασσων, παχὺς cibus παχύτερ⊙ παχίων πασ-
 σων. Ἄε πολὺς multus πλείων πλείς⊙, προ-
 πολίων πόλις⊙.*

2. *Quaedam anomala sunt, ut ἀγαθὸς bo-
 nus, ἀμείνων ἀρείων, aliquando ἀρεστότερ⊙, λώϊ-
 ων (neuterum λώϊον & crasi λῶον) βελπίων, ἀσ-
 ρεῖς⊙ λῶς⊙ βέλεις⊙, & aliquando ἀγαθὸς*

B 2 ἰότης⊙.

ἴσται ⊙. Αἰχρὸς τωρῆς αἰχρίων αἰχρῆς ⊙; ἔ-
 χθρὸς ἰνιτικῆς ἐχθίων ἔχθρῆς, κακὸς κακῆς,
 κακώτερ ⊙ κακίων χείρων & ποῖτικῆς χε-
 ρείων, κάκις ⊙ χείρις ⊙; καλὸς βονῆς καλῶ-
 ν κάλλις ⊙; κυδρὸς honestius κύνδης ⊙ κυ-
 δίσει ⊙; μακρὸς longius μακρῶν ⊙ μακίων,
 μήκις ⊙ προ μακρότερ ⊙ μακρότατ ⊙; μέγας
 magnus μείζων μέγισ ⊙; μικρὸς parvus, μι-
 κρότερ ⊙ μείων ἤτλων ἐλάτλων, μείς ⊙ ἠκίσις
 ἐλάχις ⊙. ῥάδιος facilis ῥάων ῥάσιων ῥάσις,
 φίλος amicis φίλτερος φίλτατος ⊙ ποῖτικῆς
 Φίλις.

*Verum hi comparativi non sunt omnes
 proprii; sed qui longius ab analogia recedunt,
 aliunde assumti.*

3. E substantivis etiam oriuntur quidam
 comparationis gradus, ut ἄρπαξ raptax ἄρπαι-
 γίατος, βασιλεύς rex βασιλεύτερος βασιλεύ-
 τατος, θεός Deus, θεώτερος θεώτατος, κέρδιος
 lucrum κερδίων κέρδιστος, κλέπτῆς fur κλε-
 πτίσεως, κύων canis κυνότερον & κύντερον, ὄ-
 ψοφάγος obsonator ὄψοφαγίατος, πλήκτης
 percussor πληκτίατος, πότης ποτατος ποτίατος.
 Sic κερμίθη brassica κερμίσίατος, & φῶρ ge-
 nis arum seu fucorum φωρίατος.

4. E verbis ut à βάλω jacio βέλτερος ⊙
 βελ-

Βελίων Βέλινος, à δεύω *ma defacio* δεύτερος
 δεύτατος, Φέρω *fero* Φέρτερος (*pro* Φερώτερος)
 Φέρτατος Φέρτατος Φερίων Φέριος.

5. *E participiis*, ut ἐρρωμένος *validum* ἐρρω-
 μένεστος ἐρρωμένεστος.

6. *Ex adverbis*, ut ἄνω *supra* ἀνώτερος
 ἀνώτατος, ἄφαρ *statim* ἀφάρτερος, ἐγγύς *pro-*
pe ἐγγύτερος, ἐγγίω ἐσσών & ἄσσων ἐγγύτατος
 ἐγγιστος, ἔξω *extra* ἐξώτερος ἐξώτατος, ἔσω *in-*
tra ἐσώτερος ἐσώτατος, κάτω *infra* κατώτερος
 κατώτατος ὀπίθεν *vel* ὀπίσω *post* ὀπίστερος ὀ-
 πίστατος, πάλαι *olim* παλαιότερος παλαιάτατος,
 πρός *antea* παρὰίτερος παρὰίτατος, πόρρω
procul πόρρωτερος πόρρωτατος, πρῶτα *ante*, ul-
 τρά *posterior* πρῶτατος, ὑψι *alio* ὑψίτε-
 ρος ὑψίτατος.

7. *E prepositionibus*, ut πρὸ *ante* πρῶτε-
 ρος πρῶτατος & πρῶτος, ὑπὲρ *super* ὑπέτε-
 ρος ὑπέτατος.

OBSERVATIO de dialectis.

Attici ex fine os etiam εστῶ & εστῶ & εστῶ
 εστῶ εστῶ, ut ἀμορφῶ *informis* ἀμορφῶσε-
 ρῶ ἀμορφῶσατῶ; sic ἀφθονῶ *carens invidia* ὀ-
 λιγῶ *paucus*, ἰδιῶ *proprius* ἰδιαιτέρῶ ἰδιαι-
 τῶ, μεγάλος *senex* μεγαίπερῶ μεγαίτατῶ, μέ-

ος medius μεσσίτερος & μεσσίτερος. Sic πολυ-
ος vetus, χολαίος tardus.

~~~~~

CAP. XII. de casu.

1. Similes sunt inter se casus

Bini, 1. nominativus & vocativus, idē
Atticē semper, 2. dativus & Ablativus
in omni numero:

Terni, nominativus, accusativus &
vocativus in duali; item genitivus, dati-
vus & ablativus in eodem.

Sæpe tamen vocativus singularis nominati-
vo dissimilis est, de quo suis locis.

2. Dativus singularis definit in ι, sed
subscriptum in isosyllabis & contractis ex αι &
genitivus dualis in ω, nempe in prima
& secunda declinatione in αυ, reliquis
in οιν.

3. Neutra se habent ut apud Lati-
nos, tribus similibus casibus, & plurali in
ω.

4. Ex paucioribus vel pluribus casi-
fibus contractis nomina dicuntur ὀλοπα-
ῆ, πολυπαῆ & ὀλιγοπαῆ.

ὀλοπαῆ, quæ à nominativo statim,
& inde in omnibus casibus contrahun-
tur.

πολυ

24

QULINORUM in ας & ης cuius reliqui cas-
sus, ut in exemplis.

EXEMPLA FLEXIONUM.

Finis ας.

Finis ης.

Singularis

Singularis

N. Ταμίας, dispensator. N. γόης, dentale.

G. Ταμίας, G. γός,

D. & Ab. Ταμία, D. & Ab. γή,

Ac. Ταμίων, Ac. γόν,

V. Ταμία, V. γή.

Dualis.

Dualis.

N. Ac. V. Ταμία, N. Ac. V. γόα,

G. D. Ab. Ταμίαν, G. D. Ab. γύαν.

Pluralis

Pluralis

N. Ταμίας, N. γύα,

G. Ταμιών, G. γυών.

D. & Ab. Ταμίαις, D. & Ab. γύαις.

Ac. Ταμίας, Ac. γύας.

V. Ταμίαι, V. γύαι.

OBSERVATIO.

I. Vocativi singulares hic desinunt in α
breve, in nominibus in τής, in gentilibus, in
compositis à μετρώ μετρίον, τείρω τερό, πωλώ
vendo, item in poetiis in πης: ut ζηλωτής Ζη-
λωτά Zelotes, τοξότης τοξότης sagittarius, Σκύ-
θης Σκύθαι Scythae, Πέρσης Πέρσαι Persae, γωμέ-
της

της γεωμέτρειας γεωμετρία, παιδοποιεΐβης παι-
δοποιεΐα *puerorum excitator*, βιβλιοπώλης
βιβλιοπώλα *bibliopola*, κωώπης κωώπα
impudens.

Adde his λέωνης λέων *lascivus*.

Ex his vocativis fiunt nominativi apud poetas,
ut ὁ γεωμέτρει, ὁ τζότα.

2. *Propria, & aliquaedam paroxytona in*
as sequuntur dialectum Doricam, & more
communiter recepto, Genitivum faciunt in as
ut Θωμαῖς Θωμά Thomas, Λουκάς Δουκά Lucas,
Βορράς Βορρά aquilo, πατραλοίας πα-
τραλοία *patricida*. Sic Μανασσῆς Μανασσῆ
Manasses. *Quaedam utramq; flexionem ad-*
mittunt, ut Αρχύτας α & ου.

DIALECTE

I. Paradigmatis in as.

Sing. Nom. Αινείας. Ion. Αινείης.
Gen. Αινείης. Ion. Αινείω. Poet. Αινείω.
Æol. Αινείω. Dor. Αινεία.
Dat. Αινείας. Ion. Αινείη.
Acc. Αινείαν. Ion. Αινείην, vel Αινεία.
Voc. Αινεία. Att. Αινείας.

Duales casus, item nominativus & vocativus
plurales nihil unquam variant.

Plur. Gen. Αινειῶν. Ion. Αινειῶν. Dor. Αινειῶν.
Æol. Αινειῶν.

Dat. Αινείαις. Ion. Αινείησ & Αινείησι. Nam
dati.

Dualis

N. Ac. V. μελίσας,

G. D. Ab. μελίσαιν.

Pluralis

N. μέλισσαι,

G. μελισῶν,

D. Ab. μελίσσαις,

Ac. μελίσας,

V. μέλισσαι.

Dualis

N. Ac. V. ἀγάτῶα,

G. D. Ab. ἀγάτῶαιν.

Pluralis

N. ἀγάτῶαι,

G. ἀγατῶων,

D. Ab. ἀγάτῶαις,

Ac. ἀγάτῶας,

V. ἀγάτῶαι.

Sic πρὸς ἑομοίαν, ἤσ, ἤ, ἤν, ἤ, ἄ, αἶν, αἶ, ὦν, αἶς, ἄς, αἶ.

OBSERVATIONES.

1. Finita in a purum, item δα, θα, ρα, re-
tinent a toto numero singulari; ut Φιλία, Φι-
λίας, Φιλία, amicitia: Λήδα, Λήδας, Λήδα, Leda:
Μάρθα, Μάρθας, Μάρθα, Martha: ἡμέρα, ἡμέ-
ρας, ἡμέρα, dies.

2. Μία una, genitivum habet μιᾶς, dati-
vum μιᾷ. Sic ἕδεμία nulla, ἕδεμιᾶς.

DIALECTI.

In hac quoque declinatione toto singulari α
Ionicè mutatur in η; & contrà η Doricè in α lon-
gum: ut

Ionicè, ἡμέρη, ἡμέρης, ἡμέρη, ἡμέρῃω. Μούη
ση, Μούσην.

Doricè, πρᾶ, πρᾶς, πρᾶ, πρᾶν.

Dualia & pluralia planè conveniunt cum de-
clinatione prima.

NOTA.

Sic ἄνθρωπος αἰθρώπης homo, πρῶσῳπρον
 πρῶσῳπρος facies, δῆμος populus, δῆμος, δῆμω,
 δῆμον, δῆμε· δῆμω δημοῖν· δημοῖ, δῆμων, δῆμοις,
 δῆμους. Sic ὄπις succus, οὐ, ὦ, ὄν, ἐ· ὦ, οῖν· οἶ, ὦν,
 οἶς, οῦς, οἶ.

OBSERVATIONES.

1. Quaedam hic ὀλοπαθῆ sunt, & contracta
 desinunt in οὐς & οῦν, ut νόος νοῦς mens, ὄσιον
 ὄσιον, ἕα ἄ, ος ossis, χρύσεος χρυσοῦς aureus,
 χρύσειον χρυσοῦν, χρύσεια χρυσαῖ.

2. Nomina composita in οὐς contracta
 nominativo, accusativo & vocativo plurali
 neutrius generis contractionem respiciunt: &
 genitivo ἐνόων potius quàm ἐνων.

3. Adjectiva materialia in eos cum pau-
 cis quibusdam, quando contrahuntur è pro par-
 oxytonis sunt perispomena, ut δέγυρος δέ-
 γυρος argenteus, λίνεος λινούς lineus, χρύσεος
 χρυσοῦς aureus. Sic κάνεον κανοῦν canistrum.

4. At ubique manent barytona, quæ com-
 ponuntur ex dissyllabis in oos, ut ἐνοος ἐνοους,
 ἐνόου ἐνους benevolus, κατάρρος κατάρρος κατ-
 ἀρρος defluxus, πείπλος πείπλος circumnavigabilis.
 Ita δίμους τρίμους duarum, trium
 minarum, ex μνῆα Ionico pro μνᾶ mina. Ta-
 le est etiam ἀθρόος ἄθρος coacervatus.

DIA

DIALECTI.

<i>Sing.</i>	Gen. Ion. λόγιο. Dor. λόγοι.
	Voc. Att. λόγος.
<i>Dual.</i>	Gen. D. Abl. ποῖτ. λόγοι.
<i>Plur.</i>	Dat. ποῖτ. λόγοισι.
	Accus. Dor. λόγως & λόγος

~~~~~

CAP. XVI. de quarta declinatione simplicium.

Quarta declinatio Atticorum est propria, vertentium vocales præcedentis declinationis in ω.

Continet ergo masculina, fœminina & communia in ως, & neutra in ων.

PARADIGMATA

Mascul. & fœm. in ως. Neutrum in ων.

*Singularis**Singularis*

N.	ἔυγεως <i>fertilis</i> ,	N.	ἔυγεων,
G.	ἔυγεω,	G.	ἔυγεω,
D. Ab.	ἔυγεω,	D. Ab.	ἔυγεω,
Ac.	ἔυγεων,	Ac.	ἔυγεων,
V.	ἔυγεως,	V.	ἔυγεων.

*Dualis**Dualis*

N. Ac. V.	ἔυγεω,	N. Ac. V.	ἔυγεω,
G. D. Ab.	ἔυγεων.	G. D. Ab.	ἔυγεων.

*Pluralis**Pluralis*

N.	ἔυγεω,	N.	ἔυγεω,

G.

G. εὐγεων,
 D. Ab. εὐγεως,
 Ac. εὐγεως,
 V. εὐγεω.

G. εὐγεων,
 D. Ab. εὐγεως,
 Ac. εὐγεω,
 V. εὐγεω.

40

OBSERVATIONES.

- 1. Unum hic in ωs neutrum est, ut χρέωσ, debitum ex χρέος.
- 2. Quaedam habent ω pro communi flexionis sine, ut καίλωσ nepos ex uxore Dadaoli &c.
- 3. Accentus, qui in nominativo communi fuit, idem manet in Atticismo, licet ultima sit longa, ut ἰλαωσ ἰλεωσ propitius.
- 4. Accusativum sine v formant sequentia, ut Ἄθωσ Ἄθω Athon mons. Sic ἔωσ ἔω aurora, λαγώσ λαγώ lepus.

DE DIALECTIS.

- 1. Nomina quartæ declinationis deducta ex ωs tertia, penultimum α longum, in puris mutant in ε, ut ναὸσ νεὸσ templum, λαὸσ λεὸσ populus.
- 2. In genitivo singulari poetæ metri causa assumunt o, ut Ἄνδρoγέωo pro Ἄνδρoγέω Androgei.

~ ~ ~ ~ ~

CAP. XVII. de quinta declinatione simplicium.

Quinta declinatio imparisyllabica complectitur omnia genera, & terminati

nationes plurimas, imprimis ex vocali-
bus α, ι, υ. & ex consonantibus ν, ξ, ρ, σ,
ξ & ψ.

Hinc communiter

MASCULINA sunt, quæ desinunt in
ην, ιν, υν, ων, ηρ, ειρ, υρ, ωρ, ας per αυτος Hexa,
ως, εις, ους, σ impurum, ξ & ψ.

FEMININA, quæ in ας αδλος, ης, ις, υς
& αις.

NEUTRA, quæ in α, ι, υ, αν, εν, ον, ουν, & υν
item αρ, ορ, ος.

EXCEPTIONES de generibus usu
cognoscantur.

Βῆμα

φιλόπατρι

δάχρυ

ὑψαν N.

υφην G.

ἴπλον D. Ab.

ὑποῦ AC.

κόςαι V.

μάχαρ

ἴτρε

ετυφο

Paradigmata Masculina.

Finis ην & αν.

Singularis

ἕλληω Græcis,

ἕλλωος,

ἕλλωι,

ἕλλωα,

ἕλλω.

Dualis

N. AC. V. ἕλλωε,

G. D. Ab. ἕλληνοι.

Pluralis

N. ἕλλωες,

G. ἕλλωνων,

Singularis

N. τιτᾶν solo

G. τιτᾶνος,

D. τιτᾶνι,

AC. τιτᾶνα,

V. τιτᾶν.

Dualis

N. AC. V. τιτᾶνέ,

G. D. Ab. τιτᾶνοι.

Pluralis

N. τιτᾶνές,

G. τιτᾶνων,

D. Ab.

D. Ab. ἔλλησι,
 Ac. ἑλλήνας,
 V. ἑλλήνες.

D. τιταῖσι,
 Ac. τιτάνας,
 V. τιτάνες.

Sic Ποιμαῖον pastor, ποιμέ. ποιμένι, ποιμέ-
 να, ποιμαῖ. Ποιμένε, ποιμένοιν. Ποιμένες, ποιμένων,
 ποιμέσι, ποιμένας, ποιμένες.

FINIS IV. & V.

Singularis

Singularis

N. Δελφῖν Delphin,
 G. δελφῖν,
 D. & Ab. δελφῖνι,
 Ac. δελφῖνα,
 V. δελφῖν.

Μόσῳ τυττῖς,
 μόσῳ,
 μόσῳι,
 μόσῳα,
 μόσῳ.

Dualis.

N. Ac. V. Δελφῖνε,
 G. D. Ab. δελφῖνοιν.

μόσῳνε,
 μόσῳοιν.

Pluralis

N. Δελφῖνες,
 G. δελφῖνων,
 D. Ab. δελφῖσι,
 Ac. δελφῖνας,
 V. δελφῖνες.

Μόσῳνες,
 μόσῳνων,
 μόσῳσι,
 μόσῳνας,
 μόσῳνες.

Sic ἡ ἀκτῖν ἀκτῖν radius, &c.

FINIS VI.

Singularis

N. Πηλῶν Serra,
 G. πηλίον.

γέρον senex,
 γέροντι.

C

D. Ab.

D. Ab.	πρίονι,	γέροντε.
Ac.	πρίονα,	γέροντα,
V.	πρίον.	γέρον.

Dualis

N. Ac. V.	πρίονε,	γέροντι,
G. D. Ab.	πρίονοιν.	γέροντιν.

Pluralis

N.	πρίονες,	γέροντες,
G.	πρίονων,	γέροντων,
D. Ab.	πρίοσι,	γέροσι,
Ac.	πρίονας,	γέροντας,
V.	πρίονες,	γέροντες.

Sic κλών κλωνός γαμμία, αἰών αἰώνι Θ seculum,

Finis ηρ.

Singularis

N.	λατήρ ρελυις,	ἀνὴρ vir,
G.	λατήρη Θ ,	ἀνέρι Θ & ἀνδρὶς
D. Ab.	λατήρι,	ἀνέρι & ἀνδρὶ,
Ac.	λατήρα,	ἀνέρα & ἀνδρα,
V.	λατήρ.	ἀνερ. Vide pag. 47. ἔρρησι 3.

Dualis

N. Ac. V.	λατήρε,	ἀνέρε & ἀνδρε,
G. D. Ab.	λατήροιν.	ἀνέροιν & ἀνδροῖν.

Pluralis

N.	λατήρες,	ἀνέρες & ἀνδρες,
G.	λατήρων	ἀνέρων & ἀνδρῶν.
		D. & Ab.

35

D. & Ab.	λατῆροι,	ἀνδράσι.
Ac.	λατῆρας,	ἀνέρας & ἀνδρας
V.	λατῆρες.	ἀνέρες & ἀνδρες.

FINIS ειρ & υρ.

Singularis

N.	Φθῆρ pediculus,	Ψῆθρ μυρμιρ.
G.	Φθῆρος,	Ψῆθρϑ.
D. Ab.	Φθῆρι,	Ψῆθρι.
Ac.	Φθῆρα,	Ψῆθρα.
V.	Φθῆρι.	Ψῆθρ.

Dualis.

N. Ac. V.	Φθῆρε,	Ψῆθρε,
G. D. Ab.	Φθῆρῶν,	Ψῆθρῶν.

Pluralis

N.	Φθῆρες,	Ψῆθρες.
G.	Φθῆρων,	Ψῆθρων.
D. Ab.	Φθῆρσι,	Ψῆθρσι.
Ac.	Φθῆρας,	Ψῆθρας.
V.	Φθῆρες.	Ψῆθρες.

Sic ἡ χεῖρ χειρὸς manus, τὸ πῦρ πυρὸς ignis, ὁ κὶ ἡ μάρτυρ μάρτυρϑ martyr.

FINIS ωρ.

Singularis

N.	ἰχώρ Ianies,	Αὐτοκράτωρ imperator.
G.	ἰχώρϑ.	αὐτοκράτορϑ.
D. Ab.	ἰχώρι,	αὐτοκράτορι.
Ac.	ἰχώρα,	αὐτοκράτορα.

C 2

V. ἰχώρ.

V. ἰχώρ. αὐτοκράτορ.

Dualis

N. Ae. V. ἰχώρε, αὐτοκράτορες.

G. D. Ab. ἰχώροιν, αὐτοκράτορον.

Pluralis

N. ἰχώρες, αὐτοκράτορες.

G. ἰχώρων, αὐτοκράτορων.

D. Ab. ἰχώροσι, αὐτοκράτορσι.

Ac. ἰχώραις, αὐτοκράτοραις.

V. ἰχώρες, αὐτοκράτορες.

Φῶρ Φωρὸς genus arum, ῥήτωρ ῥήτορ
rhetor, τὸ ὕδωρ ὕδατ aqua.

FINIS as.

Singularis.

N. Τίνας gigas, ἱμασ ἰουμ.

G. γίγαντι, ἱμασί.

D. Ab. γίγαντι, ἱμασί.

Ac. γίγαντι, ἱμασί.

V. γίγαν, ἱμάν.

Dualis

N. Ac. V. γίγαντε, ἱμάντε.

G. D. Ab. γίγαντιν, ἱμάντιν.

Pluralis

N. γίγαντες, ἱμάντες.

G. γίγαντων, ἱμάντων.

D. Ab. γίγασι, ἱμάσι.

Ac. γίγαντας, ἱμάντας.

V. γί.

V. γίγοντες. ἰμάντες.
 μέλας μέλων @ niger, τίλαις τίλων @
 miser.

FINIS ως.
 Singularis

N.	Ἡρώς heros,	Γέλως γίσις,
G.	Ἡρώ @,	γέλωτος,
D. AB.	Ἡρώϊ,	γέλωτι,
AC.	Ἡρώει,	γέλωτι,
V.	Ἡρώς.	γέλως.

Dualis

N. AC. V.	Ἡρώε,	γέλωτε,
G. D. AB.	Ἡρώοιν.	γελώτιν.

Pluralis

N.	Ἡρώες,	Γέλωτες,
G.	Ἡρώων,	γελώτων,
D. AB.	Ἡρώσι,	γέλωσι,
AC.	Ἡρώας,	γέλωτα,
V.	Ἡρώες.	γέλωτες,

Participia in ως οτς, τετυφώς ότς qui uer-
 beravit.

FINIS εις.

Singularis

N.	κτεῖς pedten,	V.	κτεῖς.

G.	κτενός,

D. AB.	κτενί,

AC.	κτενάς,

Dualis

N. AC. V.	κτένε,

G. D. AB.	κτενοῖν.

C 3

Plu-

	Pluralis	D. AB. κτεῖσι,
N.	κτεῖνες,	A C. κτεῖνας,
G.	κτενῶν,	V. κτεῖνες.

FINIS ους.

πούς ποδῶν pes, ὄδους ὀδόντων dens, πλακούς πλακούντων placenta.

FINIS σ impuri.

ὄαλις ἄλιος sal. Δε ἡ ἄλις ἄλιος mare.

FINIS ξ.

ἄρπαξ ἄρπαγος παραξ, θώραξ θώρακος
ἄβοραξ, ἀναξ ἀνακτος rex.

FINIS ψ.

ἄραψ ἄραβος Arabs, φαψ φαβὸς avis
genus. Δε ἡ λαίλαψ avis turbo.

PARADIGMATA FOEMININA.

FINIS ας αδης.

Singularis	Dualis	Pluralis
N. λαμπῶς fax,	N. AC. V. λαμπάδες,	N. λαμπάδες,
C. λαμπῶδος,	λαμπάδε,	G. λαμπάδων,
D. AB. λαμπάδι,	G. D. AB. λαμπάσι,	D. AB. λαμπάσι,
AC. λαμπάδα,	λαμπάδοιν.	AC. λαμπάδας,
V. λαμπάς.		V. λαμπάδες.

FINIS ης.

Singularis

N. φιλότης amicizia.	AC. φιλότητα,	φιλότητες,
G. φιλότηρς,	V. φιλότης.	G. D. AB.
D. AB. φιλότηι,	Dualis N. A. V. φιλοτήτοι.	Plur.

Plur. N. Φιλόητες. D. AB. Φιλόησι. V. Φιλόητες.
G. Φιλοήτων. AC. Φιλόητας.

FINIS IS.

<i>Singularis</i>	<i>Dualis</i>	<i>Pluralis</i>
N. κρηπῖς <i>crepida</i> .	N. AC. V. κρηπῖδες.	N. κρηπῖδες.
G. κρηπῖδος.	κρηπῖδε, G. κρηπῖδων.	G. κρηπῖδων.
D. AB. κρηπῖδι.	G. D. AB. κρηπῖσι.	D. AB. κρηπῖσι.
AC. κρηπῖδα.	κρηπῖδον. AC. κρηπῖδας.	AC. κρηπῖδας.
V. κρηπῖς.	V. κρηπῖδες.	V. κρηπῖδες.

Ἰέμις Ἰέμιδος, Ἰέμιτος & Ἰέμιτος *jms* : ἔρις
ἔριδος *concentio*.

FINIS US.

<i>Singularis</i>	<i>Dualis</i>	<i>Pluralis</i>
N. κέρυξ <i>cimex</i> .	N. AC. V. κέρυξες.	N. κέρυξες.
G. κέρυξος.	κέρυξε, G. κέρυξων.	G. κέρυξων.
D. AB. κέρυξι.	G. D. AB. κέρυξι.	D. AB. κέρυξι.
AC. κέρυξα.	κέρυξιν. AC. κέρυξας.	AC. κέρυξας.
V. κέρυξ.	V. κέρυξες.	V. κέρυξες.

NB. EXCIPE hęc masculina in us vos, ut ὁ
βότρυς βότρυος *ura*; quę & hoc peculiare
habent, quòd Nominativo, Accusativo
& Vocativo pluralibus contrahantur.

PARADIGMA.

Singularis

N. βότρυς <i>ura</i> .	AC. βότρυω.	N. AC. V. βότρυς.
G. βότρυος.	V. βότρυ.	G. D. AB. βότρυοιν.
D. AB. βότρυϊ.	<i>Dualis</i>	<i>Pluralis</i>

C 4

N. Βό-

N. Βότευες, Βότευς. D. Αβ. Βότευσι, V. Βότευεα
G. Βοτεύων, AC. Βότευας Βότευς, (Βότευς.

FINIS ας.

Singularis N. Δαίς convivium ingeniosè
structum, gen. δαίτος & cetera.

PARADIGMATA NEUTRA.

FINIS α.

Singularis	Dualis	Pluralis
N. Βῆμα suggestus, N. AC. V.	N. AC. V.	N. Βήματα
G. Βήματος,	Βήματε,	G. Βημάτων,
D. AB. Βήματι,	G. D. AB	D. AB. Βήμασι,
AC. Βῆμα,	Βημάτων,	AC. Βήματα,
V. Βῆμα.		V. Βήματα,

FINIS ι.

Singularis	Pluralis
N. Φιλόπατρις amans patrie.	N. Φιλοπάτριδα,
G. Φιλοπάτριδος,	G. Φιλοπατριδων,
D. AB. Φιλοπάτριδι.	D. A. Φιλοπάτρισι,
AC. Φιλόπατρι,	AC. Φιλοπάτριδα,
V. Φιλόπατρι.	V. Φιλοπάτριδα,

Dualis

N. AC. V. Φιλοπάτριδε.
G. D. AB. Φιλοπατριδοιν,

FINIS υ.

Singularis

N. Δάκρυ lacryma, D. AB. δάκρυι, V. δάκρυα.
G. δάκρυος, AC. δάκρου, Dualis

N. A. V.

N. A C. V. δάκρυε, N. Δάκρυα, A C. δάκρυα,
 G. D. A B. δακρύων, V. δάκρυα.
 Pluralis D. A B. δάκρυσσι.

FINES reliqui, ut αν, εν, ον, οιω, ω, αρ, ορ,
 ος, genitivos & reliquos casus formant,
 ut partim analogia declinationis, partim
 regulæ sequentes docent.

R E G U L Æ

De formatione certorum quorundã
 casuum, pertinentes tum ad declinatio-
 nem hanc quintam simplicium, tum ad
 quasdam sequentium contractarum.

I. DE GENITIVO SINGULARI.

Terminata A genitivum
 faciunt τος: ut βῆμα βήματ⊙ suggestus, σῶ-
 ματος corpus. Literarũ nomina in a sunt ἀκλι-
 τ⊙ indeclinabilia. I

τ⊙: ut μέλι μέλιτ⊙ mel. Adiectiva
 neutra sequuntur masculina: ut εὐχαρισ εὐχα-
 ρι εὐχάριτ⊙ gratus, φιλόπατρις φιλό-
 πατρι φιλοπάτριδος amans patria.

Quaedam verò substantiva faciunt geniti-
 vum in ος purum, & ea pertinent ad secun-
 dam declinationem contractorum: ut σίνηπι
 σινήπιτ⊙ sinapi.

Y

υ⊙ vel ε⊙: ut γόνυ γόνυτ⊙ vel etiam γό-
 νατ⊙

γαιⓄ à γόνος genu, ἄστῃ ἄστῃⓄ urbs, ἡδὲ ἡ-
δὲⓄ ἰουαυε.

Ω

ad quartam contractionum pertinent: Δη-
τώ ΔητόⓄ Λιτονα mater Apollinis.

A N

αιⓄ vel αιτⓄ: παιάν παιάνⓄ genius can-
tens in laudem Apollinis, πάν πατὸς omne
τύψαι τυψαίⓄ quod verberavit.

E N

ενⓄ vel εντⓄ: τέρεν τέρενⓄ tenerum,
χαρίεν χαρίεντⓄ gratiosum; Sic Παρτ. τυφθέν
τυφθίντⓄ quod verberatum est.

I N

ινⓄ: δελφίν δελφίνⓄ delphin, ἀκτίν ἀκτί-
νⓄ radius solis.

H N

ηνⓄ vel ενⓄ: ἔλλω ἔλλωⓄ Graecus, ποι-
μέω ποιμένⓄ pastor, φῶ φρεως mens.

O N

ονⓄ vel οντⓄ: μείζον μείζονⓄ majus, τί-
πλον τύπλοντⓄ hoc verberans.

O T N

οσⓄ vel ὄστⓄ: δίπυω δίπυσⓄ bipes, τυ-
πώω τυπώοντⓄ quod verberatum est.

T N

ωⓄ vel ωτⓄ: μίω μίωⓄ turris.
ζωγλιώ

Ζυγνῶ Ζυγνῶ: Ὁ hoc jungens.

Ω Ν

ον vel οντ per o : item ων vel ων-
τ per ω : χελιδῶν χελιδόνος hirundo, δει-
κῶν δεικνόντος draco: Ἔ particip. τύπων τύ-
πλουτος hic verberans, αἰῶν αἰῶνος seculum, κε-
νοφῶν κenoφῶντος Xenophon.

Ξ

κος, vel γος, vel χος, vel κῆος: θῶραξ θῶρα-
κος thorax, γυναιξ (pro quo γυνή dicimus)
γυναικὸς uxor, ἄρπαξ ἄρπαγος rapax, φρίξ
τειχὸς capillus, ἀναξ ἀνακτος rex, νύξ νυκτὸς
nox. Sic γάλαξ (pro quo γάλα dicimus)
γάλακτος lac.

ΑΡ, ΕΙΡ, ΗΡ, ΥΡ, ΟΡ, ΩΡ.

plerumq, faciunt genitivum adjecto os ad
nominativum: μάκαρ μάκαρος beatus, χεῖρ
χειρὸς manus, σὴρ σηρὸς bombyx, ἦτορ ἦτορος
rectus, μάρτυρ μάρτυρος testis, Φῶρ Φωρὸς
fur, ἰχώρ ἰχώρος sanies.

ΕΧΣΙΡΕ

1. ἦπιρ ἦπατος, εραρ, δέλεαρ δελίατος
esca, & similia, quæ sunt à nominativis in as
inussivata, ut ἦπας, δέλεας. Sic ὕδωρ ὕδατος ab
inussivato nominativo ὕδας.

2. Quædam in ηρ ex η genitivo faciūτ
ε: αἰθήρ αἰθέρος æther, αἴηρ αἴρος aër, αἴηρ αἴ-
εῖρος stella.

NB.

NB. Ex his quaedam genitivo Syncope
 patiuntur: ut πατήρ πατήρος πατρὸς pater, μή-
 τηρ mater μητρός μητρὸς; sic θυγάτηρ filia, γα-
 στήρ uxor &c. ἄνθρωπος ἀνθρώπου vir assumpsit δ,
 ἀνδρός.

3. Quedam in ω ω mutant in ο: Νέστωρ
 Νέστωρος Nestor, ῥήτωρ ῥήτορος orator, ἀπαύτωρ
 ἀπαύτορος carens patre &c.

Α Σ

αἰῶν, vel αἰών, vel αἰών, vel αἰών: αἰ-
 εῖς αἰώντιον Ajax, τύψας τύψασι qui ver-
 beratui, τάλας τάλασι miser, λαμπάς λαμ-
 πᾶσι fax, γῆρας γῆρασι senectus.

Α Ι Σ

ταῖς vel δαῖς: δαῖς δαῖσι lampas, παῖς
 παῖσι massas, παῖς παῖσι puer; Sic ἀπαύς ca-
 rens liberis, εὐπαύς bonos liberos habens.

Α Υ Σ

genitivum faciunt in os purum, & sunt
 haec duo: ναῦς ναὸς navis, γεῖς γεῖσι anis.

Ε Σ

εἶς habent, & ad primam contractioῦ pera-
 gunt; ἀληθῆς verum.

Ε Ι Σ

εἶς vel εντῶν: κτεῖς κτενὸς pectus, ὀπίεις ὀ-
 πείῃσι vultus, χαρῆεις χαρῆεντι gratiosus,
 τοφθαῖς ἐντῶν verberatus. ἄκλεις κλειῖσι
 κλειδὸς facit, κλειδὶ κλειδα & κλειν.

εος facit, & est tertia contractorum: Βασί-
λειος βασιλέος & rex.

ητος, vel λωτ & , vel εντ & : λέβης λέβη &
olla, τιμής τιμιώτ & honoratus, κλήμης κλή-
μεντ & Clemens. In eos ad primam contra-
ctorum pertinent: ἀληθής ἀληθέ & verus.

δος vel θος, vel τος: Πάρις Πάριδ & Paris
Priami & Hecuba filius, ὄρνις ὄρνιθ & galli-
να, χάρις χάριτος gratia. In ι & est secunda
contractorum: πόλις πόλι & civitas.

ορος; ut participia, πετυφός ότ & quod ver-
beravit. In eos prima contractorum sunt: τεί-
χε & τείχε & murus.

γντος vel οντ & : πλακούς πλακέντος πλακ-
τεντα, ὀδός οδόντ & dens. ποός pes genit. ha-
bet ποός; sic compos. άπός carens pede, άπο-
δος. βός bos habet βοός.

υος, εος, εως Αττικέ, υδός, υθός, υωτος: μυός μυός
μυμ, ὀξύς ὀξέος acutus, πρέσβυς πρέσβεως sen-
τεκ, χλαμύς χλαμύδης chlamys, κέρυς κέρυ-
θος galea, ζώνυς ζώνυτός jungens.

ους per o, quod est quatuor contrahentium: αἰδώς αἰδέος pudor: vel ωος per ω: ut τρώς τρώος Trojanus: vel ἰν ωτος per ω; ut γέλως γέλωτος risus (reperitur etiam γέλω:) vel οτος per ο: ut πετυφώς ότος, qui verberavit.

Α Λ Σ

ὁ ἄλς ἄλός sal: ἡ ἄλς ἄλός mare.

Ν Σ

ἔλμινς ἔλμινθος lumbricus.

Ρ Σ

μάκαρς μάκαρος, quod ἔσ μάκαρ μάκαρος beatus.

Ψ.

πος vel βος vel φος: ὦψ ὠπός vulvis, ὄψ ὀπός vox. φλέψ φλεβός vena, κίνυψ κίνυφος musca canina.

Reliquorum genitivorum formationem docebit usus.

II. DE ACCUSATIVO.

Accusativus singularis definit in α: ut ἰτάνα, λαμπάδα.

At nomina in is & us purè declinata faciunt accusativum per ν: ut ὄφῖς ὄφις ὄφιν serpens, βότρυς βότρυος βότρυω racemus.

Sic γαῖς γαῖος γαῖον apis, ναῦς ναῖος ναῦν navis.

Item βῆς βοῖος βοῖον bos, τὰρ ὁ τὸν βόα.

De-

Declinata verò non purè in a & u ex-
eunt: ut ἔρις ἔριδι & ἔριδα & ἔριν contentio,
νήλυς νηλυδος νηλυδι & νηλυω αιδνενα.

III. DE VOCATIVO.

Vocativus similis est nominativo.

Excipe 1. Flexa per υς vocativum
formant, abjecto τος: ut Ἄϊας Ἄϊαντος Ἄ-
ϊω Ajax, λέων λέοντος λέον leon.

2. Adjectiva in ω & εις, quorum neu-
tra in εν desinunt, faciunt quoq; vocati-
vū per εν: ut τέρην τέρεν & vocativo τέρεν, χα-
ρίεις χαρίεν & vocat. χαρίεν gratiosus.

3. Barytona in ηρ habent vocativo ερ:
ut μήτηρ μήτερ mater. Sic acuta quatuor,
ἀνήρ vir, δαήρ lenir, πατήρ pater, σωτήρ serua-
tor, vocativo ἀνερ δάερ πάτερ σῶτερ.

4. Barytona in αν & ωρ flexa per ονος
& ορος abjiciunt vocativo ος genitivi: ut
ἐλεήμων ἐλεήμονος ἐλεήμον misericors, Νέσωρ
Νέσωρος Νέστωρ Nestor, παντοκράτωρ παντο-
κράτορος παντοκράτορ omnipotens.

Adde his Ἀπόλλων Ἀπόλλωνος, voc. Ἀ-
πόλλων Apollo, Ποσειδῶν ὼνος voc. Ποσειδῶν
Neptunus.

5. Barytona in ις & υς: item omnia
in εus & οus abjiciunt σ in vocativo: ut
ὄφις ὄφι serpens, βότρυς βότρυ racemus, βασι-
λα

λαός βασιλεύς rex, βῆς βῆς bos. Sic παῖς παῖ-
 er voc. παῖ. ἄς πῆς pes & ὄσους dens re-
 tineat suum σ.

IV. DE DATIVO PLURALI.

1. Dativus pluralis fit à singulari, pos-
 fito σ ante ι, & rejeōtis consonis δοθέντις
 ut βοτέρι vacatio βοτέροι, λαμπάδι lucerna
 λαμπάδι, ὄρνιθι gallina ὄρνιθι, Τιτάνι Titani
 Τιτάνι, λέβητι lebei λέβητι, Αἴαντι Aiaci Αἴαν-
 τι, ἰσάντι statuenti ἰσάντι.

2. Ex singulari Dativo ὄντι fit pluralis
 ῶσι; ex εντι fit ειςι: ut λέων λέοντι λέωσι
 leo, χερῆις χερῆεντι χερῆιςι gratiosus, τω-
 φθῆις τωφθῆεντι τωφθῆιςι verberatus.

3. Finita in ξ & ψ, aut diphthongū
 habentem σ, dativum pluralem faciunt
 addito ι: ut κόραξ κόραξι corvus, Ἄραψ
 Ἄραψι Arabs, βασιλεύς βασιλεύσι rex, βῆς
 βῆσι bos.

Excipe πῆς πῆσι pes, ῶς ὡσι auris.

4. Quæ in ης syncopen patiuntur,
 dativum pluralem faciunt in ασι: ut πα-
 τῆρ πατέρος πατέριςι pater, sic ἀν-
 δρῆςι, θυγατέριςι, μητέριςι, ἀδελφῆςι vir, θυγα-
 τῆρ filia, μήτηρ mater.

χειρ manus habet χερσί.

V. DE

V. DE ACCENTU CASUUM
QUORUNDAM.

1. Polysyllaba oxytona flectuntur
paroxytonè, si penultima sit brevis; ut
λαμπάς λαμπάδ̄Ⓞ *fax*: properispome-
nè, si longa; ut ἰχώρ ἰχώρ̄Ⓞ *sanies*. Bary-
tona flectuntur proparoxytonè; ut ἀδά-
μας ἀδάμαδ̄Ⓞ *adamas*.

2. Monosyllaborum dativi acuntur,
singulares quoq; genitivi; at duales &
plurales genitivi circumflectuntur: ut
αἶξ capra, αἶγος, αἶγι, αἶξι, αἶγῶν, αἶγῶν. Ca-
sus reliqui retrahunt accentum: ut αἶγος
αἶγος, αἶγος, αἶγος.

3. Accusativi singularis in *α* exeun-
tis ultima nunquam acuitur, licet acua-
tur ultima dativi: ut ἀνδρῖ ἀνδρα, Φρένῃ
Φρένα, ex ἀνῆρ vir, Φρῆν̄ mens.

NB. τίς interrogativum, quis, habet
τίνα; indefinitum, aliquis, habet τινά.

OBSERVATIONES de dialectis
ad quintam simplicium.

I. Attici utuntur Apocope non solum in noi-
minativo, ut δῶ pro δῶμα *domus*; sed per omnes
casus singulares hujus declinationis: ut ἔ Αἴαντῶ
ἰδρῶ, τὸν Ἀπόλλω, pro Αἴαντ̄Ⓞ, ἰδρῶν, Ἀπόλλωνα,
Ajacis, sudori, Apollonem.

D

II. Trija

II. Tria in υς Atticè genitivum formant per
εως ; ut πήχυς cubitus, πῆσθους senex, πέλεκυς se-
curis ; πήχεως, πῆσθεως, πελέκεως.

III. In accusativo singulari à nominibus in υς
poëtæ pro υ utuntur terminatione α: εὐρέα pro
εὐρὺν latum, νᾶα vel νῆα vel νῆα pro ναυῶ navim.

IV. In comparativis in ων exeuntibus utun-
tur Synæresi in accusativo singulari, item nomi-
nativo, accusativo & vocativo pluralibus: ut τὸν
πλεῖον μείζονα μείζωα μείζω, οἱ αἱ μείζονες μείζοες
μείζους, τοὺς τὰς μείζονας μείζοας μείζεις, & in
neutris, τὰ μείζονα μείζοα μείζω, ex μείζων major.

V. Poëtæ à nominativo plurali masculini &
fœminini generis more Ionico & Æolico for-
mant dativum pluralem adjecta syllaba σι: ut
πάντες πάντεςσι pro πάνσι omnibus.

In neutro verò mutato α in εσι; ut σωμα-
τέσι corporibus.

Interdum metri causâ alterum σ abjiciunt:
ut τοῖς Ἀιαίντεσι pro Ἀιαίντεσι Ajacibus.

In aliquibus contra geminatur σ communis
dativi pluralis: ut Φρεσσι pro Φρεσσι mentibus, τι-
τῆσσι pro τιτῆσι titanibus.

~~~~~

CAP. XVIII. de prima declinatione
contractorum.

Prima contractorum habet termina-
tiones tres, ης, ες & ος, quarum genitivus
est ος purum.

In

In ης hic sunt vel masculina; ut ὁ Δημοσθένης *Demosthenes*, vel foeminina; ut η τριήρης *triremis* sc. *navis*: vel communia; ut ὁ ἢ ἀληθής *verus vera*.

In es adjectiva, & os substantiva sunt neutra tantum; ut τὸ ἀληθές *verum*, τὸ τέχνημα *opus*.

PARADIGMATA.

IN ΗΣ.

Sing. Nom. Δημοσθένης *Demosthenes*.

G. Δημοσθένεος, cōtractè Δημοσθένεος.

D. Ab. Δημοσθένει, Δημοσθένει.

Ac. Δημοσθένεα, Δημοσθένη.

V. Δημοσθένης, Atticè Δημοσθένης.

Dual. N. Ac. V. Δημοσθένεε, Δημοσθένη.

G. D. Ab. Δημοσθένεοιν, Δημοσθένοιν.

Plur. Nom. Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.

G. Δημοσθένεων, Δημοσθένων.

D. Ab. Δημοσθένεσι.

Ac. Δημοσθένεας, Δημοσθένεις.

V. Δημοσθένης, Δημοσθένεις.

Sic η τριήρης τριήρεος τριήρους & vocativus τριήρες. Sed τριήροιν τριήροιν & τριήρέων τριήρων. Sic εὐήθης φαίμενος εὐήθεων εὐήθων, σιωθής familiaris σιωθέων σιωθών, anomalo accentu.

FINIS ES & OS.

Singularis

N.	Ἀληθὲς <i>verum.</i>	ΤῆχϞ <i>μινυῖ.</i>
G.	ἀληθέϞ <i>θους.</i>	τείχεϞ <i>τείχους.</i>
D. AB.	ἀληθεί <i>θεί.</i>	τείχει <i>τείχει.</i>
AC.	ἀληθές.	τῆχϞ.
V.	ἀληθές.	τῆχϞ.

Dualis

N. AC. V.	Ἀληθέε <i>ῆ.</i>	Τείχέε <i>τείχη.</i>
G. D. AB.	ἀληθέοιν <i>οῖν.</i>	τειχέοιν <i>τειχοῖν.</i>

Pluralis

N.	Ἀληθέα <i>ῆ.</i>	Τείχεα <i>τείχη.</i>
G.	ἀληθέων <i>ῶν.</i>	τειχέων <i>τειχῶν.</i>
D. AB.	ἀληθέσι.	τείχεσι.
AC.	ἀληθέα <i>ῆ.</i>	τείχεα <i>τείχη.</i>
V.	ἀληθέα <i>ῆ.</i>	τείχεα <i>τείχη.</i>

OBSERVATIONES de dialectis.

1. Quorum nominativus definit in ης purus ea in accusativo etiam contrahuntur in α: ut ὕγι-
 ης *sanus*, ὕγιέα ὕγιῆ vel ὕγιᾶ. *Euphoniae generosus* εὐφου-
 έα vel εὐφουᾶ,

2. Nomina quaedam propria composita a no-
 mine κλέϞ *gloria*, propter vocalium concursum
 bifariam contrahuntur: Ἡρακλέης *Hercules* Ἡρα-
 κλέεϞ Ἡρακλέους & Ἡρακλῆς, Ἡρακλέει Ἡρακλέεσ
 & Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέεα Ἡρακλέη & Ἡρακλή, (*Ae-*
ticè etiam dicitur Ἡρακλέην) voc: Ἡρακλέες & Ἡρα-
 κλεις.

3. Propria nomina primæ contractorum At-
 ticè

nicè habent interdum casus parasyllabicos: Ἀριστοφάνης *Aristophanes*, Ἀριστοφάνην, Ἀριστοφάναι, Ἀριστοφάνας. Sic composita ab ἑπταετίας: ἑπταετίας, ἑπταεταί, ἑπταεταί.

4. In genitivo singulari contractio in ους Dorice & Æolicè habet εως: ut Δημοσθένεσσι & Δημοσθένους & Δημοσθένης.

5. In numero duali ee interdum poëticè contrahitur in ει: ut σκέλεσσι, σκέλεσσι, & σκέλεσσι poëticè.

ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ ΠΕΡ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

PLERASQUE.

Sing. N. Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς. (Ἡρακλαῖος)

G. Ἡρακλέεσσι & Ἡρακλέεσσι, & Ἡρακλέεσσι & Ion. Ἡρακλήεσσι & Ἡρακλέεσσι.

D. Ab. Ἡρακλέεσσι Ἡρακλέεσσι, & per syncop. Ἡρακλεῖ. Ion. Ἡρακλήεσσι.

Acc. Ἡρακλέεσσι, Ἡρακλέεσσι, Ἡρακλήεσσι, Atticè Ἡρακλέεσσι, Ἡρακλήεσσι, Ion. Ἡρακλήεσσι.

Voc. Ἡρακλέεσσι, Ἡρακλέεσσι, vel Ἡρακλέεσσι, & Ἡρακλήεσσι. Att. Ἡρακλήεσσι.

Dual. N. Ac. V. Ἡρακλέεσσι Ἡρακλέεσσι Ἡρακλήεσσι, poët. Ἡρακλεῖ.

G. D. Abl. Ἡρακλέεσσι Ἡρακλέεσσι Ἡρακλήεσσι, Ion. Ἡρακλήεσσι.

Plur. N. Ἡρακλέεσσι Ἡρακλέεσσι Ἡρακλήεσσι, Ion. Ἡρακλήεσσι.

G. Ἡρακλέεσσι Ἡρακλέεσσι Ἡρακλήεσσι, Ion. Ἡρακλήεσσι.

D. Ab. Ἡρακλέεσσι Ἡρακλέεσσι, Ion. Ἡρακλήεσσι.

D. Ac.

- N. βασιλέες βασιλεῖς,
- G. βασιλέων,
- D. Ab. βασιλεῦσι,
- Ac. βασιλείας βασιλείς,
- V. βασιλέες βασιλεῖς.

NOTA. Πειραιεύς, πειραιέως, Πειραιεύς, ποταμὸς
desertus in Africa, etiam contrahit Genitivum
 & *Accusativum propter vocalium concursum:*
 ut πειραιέως πειραιέως, πειραιέα πειραιῶ.

PARADIGMA per dialectos.

Sing. Genit. Ion. Βασιλῆος vel βασιλεῖ. Att. έως.
 Βαεοτ. Dor. εἶς.

Dat. Ion. βασιλῆϊ.

Ac. Ion. βασιλῆα. poet. βασιλῆο.

Voc. Att. βασιλεύς.

Dual. N. Ac. V. Ion. βασιλῆε.

G. D. Ab. Ion. βασιλήοιν.

Plural. Nom. Ion. βασιλῆες & βασιλῆο.

Gen. Ion. βασιλήων.

Dat Ion. βασιλῆσι. poet. βασιλέσι.

Acc. Ion. βασιλῆας & βασιλῆς.

Vocativus similis nominativo.

~~~~~

CAP. XXI. de quarta contractionum.

Hæc est fœmininorum in ω & ως: ut
 ἡ Λητώ Latona, ἡ αἰδώς pudor.

In duali & plurali prorsus sequitur
 tertiam simplicium, in singulari habet
 ut in exemplis. Ex-

EXEMPLA FLEXIONIS.

FINIS in *as* purum.

Sing. N. κρέας *caro*,
 G. κρέατ^Ϟ, κρέα^Ϟ, κρέως,
 D. Ab. κρέα^η, κρέα^ι, κρέα,
 AC. κρέας,
 V. κρέας.

Dual. N. AC. V. κρέατε, κρέαε, κρέα^η,
 G. D. Ab. κρέάτων, κρέάων, κρέων.

Plur. N. κρέατα, κρέαα, κρέα^η,
 G. κρέάτων, κρέάων, κρέων,
 D. Ab. κρέασι,
 AC. κρέατα, κρέαα, κρέα^η,
 V. κρέατα, κρέαα, κρέα^η.

FINIS *ras*.

Sing. N. κέρασ *cornu*,
 G. κέρατ^Ϟ, κέρα^Ϟ, κέρως^Ϟ,
 D. Ab. κέρα^η, κέρα^ι, κέρα,
 AC. κέρασ,
 V. κέρασ.

Dual. N. AC. V. κέρατε, κέραε, κέρα^η,
 G. D. Ab. κεράτων, κεράων, κερων.

Plur. N. κέρατα, κέραα, κέρα^η,
 G. κεράτων, κεράων, κερων,
 D. Ab. κέρασι,
 AC. κέρατα, κέραα, κέρα^η.

V. κέρα

Dualis

N. AC. V.	Σοφῶ	σοφωτέρω	σοφωτάτω,
	Σοφᾶ	σοφωτέρα	σοφωτάτα,
	Σοφῶ	σοφωτέρω	σοφωτάτως
G. D. AB.	Σοφοῖν	σοφωτέροιν	σοφωτάτιν,
	Σοφαῖν	σοφωτέραν	σοφωτάτην,
	Σοφοῖν	σοφωτέροιν	σοφωτάτιν.

Pluralis

N. V.	Σοφοῖ	σοφώτεροι	σοφώτατοι,
	Σοφαι	σοφώτεραι	σοφώταται,
	Σοφᾶ	σοφώτερα	σοφώτατα:
G.	Σοφῶν	σοφωτέρων	σοφωτάτων,

in omni genere.

D. AB.	Σοφοῖς	σοφωτέροις	σοφωτάτοις,
	Σοφαῖς	σοφωτέραις	σοφωτάταις,
	Σοφοῖς	σοφωτέροις	σοφωτάτοις:
AC.	Σοφῆς	σοφωτέρης	σοφωτάτης,
	Σοφῆς	σοφωτέρας	σοφωτάτης,
	Σοφα	σοφώτερα	σοφώτατα.

II.

PARADIGMA COMPAR. EX ISOSYLLABIS & PERITTOSSYLLABA.

N.	ἀγαθός	βελίων	βέλτιστος
	ἀγαθή	βελίων	βελτίστη,
	ἀγαθόν	βέλτιον	βέλτιστον:
G.	ἀγαθοῦ	βελτίοντος	βελτίστου
	ἀγαθῆς	βελτίοντος	βελτίστης,

ἀγαθοῦ

βι

	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
D. AB.	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
AC.	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
V.	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελίων	βελτίως

Dualis

N. AC. V.	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως
G. D. AB.	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως
	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως

Pluralis

N. V.	ἀγαθοί	βελτίους	βελτίως
	ἀγαθαί	βελτίους	βελτίως
	ἀγαθά	βελτίως	βελτίως
G.	ἀγαθῶν	βελτίων	βελτίως

in omni genere:

D. AB.	ἀγαθοῖς	βελτίους	βελτίως
	ἀγαθαῖς	βελτίους	βελτίως
	ἀγαθοῖς	βελτίους	βελτίως
AC.	ἀγαθοῖς	βελτίους	βελτίως
	ἀγαθοῖς	βελτίους	βελτίως

ἀγαθὰ, βελτίονα βελτίω, βέλτιστά,
 ἄνθρωποι, ἀνθρώποι, ἀνθρώπων, ἀνθρώπων, ἀνθρώπων

CAP. XXIV. de quibusdam anomalis
 declinatione.

1. ὁ Ἰησῆς, ἔ Ἰησῆ, τῷ Ἰησῆ, τὸν Ἰησῆν
 ᾧ Ἰησῆ.

2. ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσῆ; vel ὁ Μωσεύς. τῷ
 Μωσέως, &c. quod etiam per ὄ ἰscribitur
 Μωυσῆς Μωυσεύς.

3. ὁ Ζεὺς Juppiter, τῷ Διὸς, τῷ Διῷ, τὸν Δία
 ᾧ Ζεῦ. item, ὁ Ζεῶ, τῆ Ζηνὸς, τῷ Ζεῶι, τὸν Ζεῶα.

4. ὁ γέλως τῆς, ἔρωσ ἀπυρ, τῆ ωτῶ vel
 τῆ ω.

5. ὁ Δάρης Dares, τῆ Δάρη & Δάρηῳ.
 Sic Ἄρης Mars, Ἄρη & Ἄρηῳ vel Ἄρη.

6. ἡ γυνὴ υχοῦ, τῆς γυναικὸς, τῆ γυναικί,
 τῷ γυναικῶ, ᾧ γυνῶι, ab inusitato γύναιξ.

7. ὁ μέγας μαγιστῶ. Acc. τὸν μέγαν, &
 neutrum τὸ μέγα.

Item ὁ πλὺς μαγιστῶ. Acc. τὸν πλὺν, &
 neutrum τὸ πλὺν. Reliquos omnes casus
 in quovis genere & numero sumunt ab
 inusitatis nominativis μεγάλῳ & πολλῶς,
 ut τῆ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, ἡ μέγαλη, τῆς με-
 γάλῃς, τῆ πολλῆ, τῷ πολλῶ, ἡ πολλή, τῆς πο-
 λλῆς & sic deinceps.

CAP.

5. Possessiva, ἐμὸς meus, σὸς tuus, (πο-
 ἔτ. τεὸς, ἑολ. ἔσθ) προ ὁ σὸς) εἰς sum, νω-
 τερ noster duorum, σφώτερ vester duo-
 rum, σφέτερ suis. Dor. σφὸς & σφέθ
 ἡμέτερ noster (Anacr. etiam ἡμετερεῖθ
 & Doricè ἀμὸς & ἡμὸς) ὑμέτερ vester,
 Dor. ὑμὸς. Possessivè etiam po-
 nuntur genitivi, ἐμῶν, μῶν, σῶν, οὔν, ἡμῶν, ὑ-
 μῶν, σφῶν, αὐτῶν, τούτων, ἐκείνων, τίθ & τινός,
 ἐμαυτῶν mei ipsius, σεαυτῶν tui ipsius, ἑαυτῶν sui
 ipsius, pro meus, tuus, suus, &c.

6. Gentilia ἡμεδαπὸς nostras, ὑμεδα-
 πὸς vestras, ἀλλοδαπὸς extraneus, πανταπὸς
 πὸς omnigenus.

Infinita sunt, quæ divisionem indi-
 cant; ut ἐκεῖνος unusquisq, ἕστις nullus, ἔδαις
 μηδεὶς nemo, ἀμφω ambo, πότερ uter, ἀμ-
 φότερ uterq, ἐκάτερ alteruter, ἔδέτερος
 neuter, ὅστις quisquis, ἐνιοὶ aliqui, δεῖνα quod &
 δεῖς quidam.

Pronomina componuntur inter se, ut
 τοιοῦτ, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, ὅστις, ἥτις, ὅτις
 qui, quæ, quodcumq; cum aliis vocibus, ἔ-
 δαις nemo, ὅιοσούν qualiscumq; & cum adje-
 ctione syllabica ἔτοσι, αὐτῇ, τῶν (hic, hæc,
 hoc, ἔγωγε ego, τοιοῦς de talis. Atticè τοιοσδὶ)
 τοσοῦδε tantus, τῆλιχόσδε tantus.

Proa

Pronomina, ut alia adjectiva, sunt omnis generis.

1. Sub uno fine, ἐγώ, σὺ, ἔ, εἶναι.

2. Sub duobus, τίς, τίς, τίς, τίς, τίς, τίς, & τίς πνός, τίς πνός.

3. Reliqua omnia sub tribus, ὁ ἢ τὸ. εἶ, αὐτὴ, αὐτὸ, αὐτὸς ἢ ὁ, ἐκεῖν, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ἐμὸς ἢ ὄν, οὖός ἢ ὄν, ἐὸς ἢ ὄν, νωίτερ, ἐργερον, ὅπερ ἢ ἵπερ, τὸπερ, τὸσοῦτ, ὅσαυτ, ὅσος ἢ ἵς ὅτι.

Vocativis pleraque carent, præter σὺ, ἐμὸς, νωίτερ, ἡμέτερ, ἡμεδίαπός.

Ex primitivis alia in omnibus pene casibus anomalam habent; ut ἐγώ, σὺ, ἔ, alia in certis; ut, ὁ & εἶ.

Ex derivativis alia ad exemplum adjectivorum in ῶ ἢ (vel α) ον in secunda & tertia declinatione flectuntur, ut ἐμὸς ἢ ὄν, οὖός ἢ ὄν, νωίτερ, ἐργερον; nisi quod quædam in neutris tribus similibus casibus singularibus abjiciunt ν: ut αὐτὸ, ἐκεῖνο, ὁ, ἑαυτὸ, & αὐτὸ, τριγτό, τὸσγτό, τηλικούτ, ἄλλο: alia sunt quintæ declinationis simplicium, ut τίς: alia mistè flectuntur; ut ὅς, ὅς, εἶ, &c.

ANOMALA SIC DECLINANTUR.

I.

E

Sing.

Sing. n. ἐγώ, g. ἐμῆ & μου, d. ab. ἐμοὶ & μοι,
ac. ἐμὲ & μέ.

Dual. n. ac. νῶϊ & νῶ, g. d. ab. νῶϊν & νῶν.

Plur. n. ἡμεῖς, g. ἡμῶν, d. ab. ἡμῖν, ac. ἡμαῖς.

II.

Sing. n. σὺ, g. σοῦ, d. ab. σοὶ, ac. σέ, v. σύ.

Dual. n. ac. v. σφῶϊ & σφῶ, g. d. ab. σφῶϊν & σφῶν.

Plur. n. ὑμεῖς, g. ὑμῶν, d. ὑμῖν, ac. ὑμαῖς, v. ὑμεῖς.

III.

Sing. g. ἑ, d. οἱ, ac. ἑ.

Dual. n. ac. σφῶϊ & σφῆ, g. d. ab. σφῶϊν & σφῆν.

Plur. n. σφῆς, g. σφῶν, d. ab. σφῆσι, ac. σφῆς.

IV.

Singularis

G. D. A B. τῶν, τῶν, τῶν.

N. ὁ, ἡ, τὸ,

Pluralis

G. τῶν, τῶν, τῶν,

N. οἱ, αἱ, τὰ,

D. A B. τῶν, τῶν, τῶν,

G. τῶν omn. gen.

AC. τὸν, τὴν, τὸ.

D. A B. τοῖς, τοῖς, τοῖς

Dualis

AC. τοῖς, τοῖς, τῶ.

N. AC. τῶ, τῶ, τῶ.

V.

Singularis

N. οὗτο,

αὐτή,

τούτο,

G. τούτου,

αὐτῆς,

τούτου,

D. A B. τούτῳ,

αὐτῇ,

τούτῳ,

AC. τούτων,

αὐτῶν,

τούτων,

v. οὗτο,

V. ἴσθι,

ἑῷ

αὐτῆ,

τούτῃ.

Dualis

N. A. C. V. τούτω,

ταύτῃ,

τάτῃ.

G. D. A. B. τούτῃν,

ταύτῃν,

τούτῃν.

Pluralis

N. οὗτοι,

αὐταί,

ταῦτα,

G. τούτων per omnia genera.

D. A. B. τούτοις,

ταύταις,

τούτοις,

A. C. τέτοις,

ταύταις,

ταῦτα,

V. ἴσθι,

αὐταί,

ταῦτα.

Sic κὺνὸς αὐτῆ αὐτῷ, αὐτῆ αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς &c.

VI.

Singularis

Dualis

Pluralis

N. ὅς, ἡ, ὅ,

N. A. C.

N. οἱ, αἱ, ἃ,

G. ὅς, ἡς, ὅ,

ὡ, α, ὡ,

G. ὧν omni g.

D. A. B. ὧ ἢ ὡ,

G. D. A. B. D. A. B. οἷς, αἷς, οἷς,

A. C. ὧν, ὡν, ὅ.

οἷν, αἷν, οἷν. A. C. ὅς, αἷς, ἃ.

VII.

G. ἐμαυτῆς,

ἐμαυτῆς,

ἐμαυτοῦ,

D. ἐμαυτῶ,

ἐμαυτῆ,

ἐμαυτῶ,

A. C. ἐμαυτῶν,

ἐμαυτῶν,

ἐμαυτῶν.

VIII.

G. σεαυτῆς,

σεαυτῆς,

σεαυτῆς,

D. σεαυτῶ,

σεαυτῆ,

σεαυτῶ,

A. C. σεαυτῶν,

σεαυτῶν,

σεαυτῶν.

XI.

Singularis

E 2

G. εἰαυτῆς

G.	ἑαυτῶς,	ἑαυτῆς,	ἑαυτῶν,
D.	ἑαυτῶ,	ἑαυτῇ,	ἑαυτῶν,
AC.	ἑαυτὸν,	ἑαυτὴν,	ἑαυτοῦ.

Pluralis

G.	ἑαυτῶν, in omnigenere.		
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῖς.
AC.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν.

Contractè dicitur αὐτῶ, αὐτῆς, αὐτῶν &c.

X.

N. Δεῖς, g. δεῖν, d. δεῖν, ac. δεῖνα.

XI.

N. δεῖνα, g. δεῖνατ, d. δεῖνατ.

DIALECTI PRONOMINUM.

I. Primitivum primæ personæ, ἐγώ.

Sing. Nom. ἐγώ ego. Att. ἐγώγε. Dor. ἐγῶν & ἐγῶν & ἐγῶνχα. Bæot. ἰώχα & ἰώχα. Æol. ἐγῶν. Gæ. ἐμοῦ & μοῦ. Ion. ἐμέο. Poët. ἐμεῖα. Att. ἐμέοθεν, & per Sync. ἐμέθεν. Dor. ἐμεῦ & μεῦ. Tum Attici & Iones Genit. in ου per οιο & Dores per ω efferunt, non aliter quàm in Nominibus tertiæ declinationis simplicium.

Dat. ἐμοί & μοί. Att. ἐμοίγε. Dor. ἐμῶν.

Acc. ἐμέ & μέ.

Dual. Nom. Ac. νῶι & νῶ. Dor. & Æol. ἄμμε.

Gen. & Dat. νῶιν & νῶν.

Plur. Nō. ἡμεῖς. Ion. ἡμέες. Dor. ἄμες. Æol. ἄμμες.

Gen. ἡμῶν. Ion. ἡμέων & ἡμείων. Dor. ἄμων

vel ἄμείων, Æol. ἄμμων vel ἄμμέων,

Dat.

Dat. ἡμῖν. Poët. ἡμῖν, i. correpto. Dor. αἰμῖν.
Æol. αἰμιν vel αἰμι.

Acc. ἡμαῖ. Ion. ἡμέας. Dor. αἰμαῖ. Æol. αἰμαῖ
& αἰμε.

2. Secundæ personæ, σὺ τι.

Sing. Nom. σὺ. Dor. τυ τυνη & τυγα.

Gen. σου, Ion. σεο, Poët. σῆο, Att. σέοθεν & σέ-
θεν, Dor. & Æol. σεῦ & πεῦ. Ion. σῆο.

Dat. σοί, Dor. τί, Poët. τίν & τείν.

Acc. σέ, Dor. τέ & τύ.

Dual. N. & Acc. σφῶι & σφῶ, Æol. & Dor. ὕμμε.

Gen. Dat. σφῶιν & σφῶν.

Plur. N. ὑμεῖς, Ion. ὑμέες, Dor. ὕμμες, Æol. ὕμμες.

Gen. ὑμῶν, Ion. ὑμέων, Poët. ὑμείων, Æol. ὕμο-
μων vel ὕμέων.

D. ὑμῖν, Poët. ὑμῖν, i. correpto, Dor. ὕμμιν,
Æol. ὕμμιν & ὕμι.

Acc. ὑμαῖ, Ion. ὑμέας, Dor. ὕμμας, Æol. ὕμα-
μας vel ὕμε.

3. Tertiæ personæ ὅς.

Sing. Nom. caret.

Gen. ἑ & per prosthesis ἕε, Ion. ἕο, Poët.
εῖο, Att. ἕοθεν & ἕθεν, Dor. & Æol. εῦ, Att.
& Ion. οἷο & εἰο.

Dat. οἷ, Encliticè οἰ, Poët. εἰο.

Acc. ἑ, Poët. ἕε, Dor. μῖν & νῖν non solum
numeri sing. sed etiam plur. & omnis
generis.

Dual. N. Ac. σφῶε & σφῆ. Poëtæ etiam hoc ac-
cusativo duali σφῆ utuntur pro accusa-
tivo singulari ἑ.

ἑ ε

Gen.

Gen. & Dat. σφωίν & σφίν.

Plur. Nom. σφεῖς, Ion. σφέες. Dor. σφές.

Gen. σφῶν, Ion. σφέων. Poët. σφείων.

Dat. σφίσι, Poët. σφίν & σφί & per Aphaz-
resin φίν.

Acc. σφας, Ion. σφέας, Poët. σφέ, Dor. ψε.

Hæc de Primitivis, sequitur de Possessivis
& aliis.

I. Ea, quæ declinationem secundam & tertiam simplicium communiter sequuntur, easdem quoque admittunt Dialectorum varietates, ut ε in οιο, οισ in οισ, αις in ης, η in α. &c.

II. Diores & Poëtæ in Possessivo σός mutant σ in τ & interserunt ε, quod etiam faciunt in ός pro σός οη σον dicentes, τός τεὰ τόν tuus a um. Et pro ός η όν, εός. εη εόν suos sua suum.

Æoles articulum cum pronomine miscent, & pro ό σός, η σή, θ σόν dicunt όσθ ηση τόσον, tu-
us a um.

III. Ducunt quoque Diores alia possessiva à nominativis pluralibus propriis videlicet αμεις, υμεις σφεις. Et pro ημέτερθ υμέτερθ & σφίτερθ dicunt αμός αμή & αμά αμόν noster, υμός υμή & υμά υμόν, vester, σφός σφή & σφα σφόν, suus. Dicunt etiam ημός pro αμός vel ημέτερος ab ημεις.

IV. Demonstrativis ετός & ενεῖνος Attici addunt í acutum, ut ετόι τουτοί τουτωί τουτωί. Sic ενενοί ενενοι &c. In neutro autem singulari τουτοί & sæpius τατή. In plurali verò
pro

pro τὰς αὐτῶν dicunt ταυτῶν. Ab ἐκεῖνος ποῖτα &
 Aoles auferunt ε & dicunt κείνος κείνη κείνο.
 Dores τῆνος τῆνα τῆνο

V. In demonstrativo ὅτος, & relativo αὐτός
 & relativo αὐτός & ab eo compositis, Iones an-
 te vocales & diphthongos ultimæ syllabæ lon-
 gas (præterquam in Duali & Nominativo plu-
 rali) præponunt ε, dicentes τούτες εὐτέω. Plur.
 τῆτέω τῆτέοις τῆτέες. Sic fœmin. αὐτή ταυτέη
 ταυτέη ταυτέω Plural. τῆτέω τῆτέης ταυτέας &c.
 Idem iudicium de αὐτός. Gen. αὐτός. Dat. αὐ-
 τέω, &c.

~~~~~

CAP. XXVI. de verbi temporibus
 modo & characteristica.

Verbum thema habet aut in ω aut in
 μι aut in μαι.

2. Tempora sunt novem, præsens,
 imperfectum, futurum primum, futurum
 secundum, aoristum perfectum primum,
 aoristum perfectum secundum, defini-
 tum perfectum, plus quam perfectum,
 futurum instans.

3. Modi peculiaribus vocibus distin-
 cti sunt quinque, *indicativus, imperativus, o-*
perativus, subjunctivus, infinitivus. Indica-
 tivus fons est cæterorū, mutatis finibus.

4. Litera vel diphthongus finem eu-

E 4

jus

ius libet temporis antecedens, characteristica ejus seu figurativa dicitur.

5. Si verò thematis impuri finē duæ consonæ antecedant, prior sola est characteristica, siue eam vocalis siue consona alia antecedit: ut in *πλάσσω* *fringo*, *πέμνω* *seco*, *τίκτω* *pario*, *τύπτω* *verbero*, *ψάλλω* *cano*, *μάρπτω* *vellico*, characteristicae sunt *σ* *μ* *κ* *π* *λ* *ω*.

6. Quæ characteristicam habent *α*, *ε*, *ο*, ante *ω* vel *ομαι*, contrahuntur præsentis & imperfecto omnium modorum; atque inde eorundem participiis: ut *ἀμῶ* *ἀμῶ* *meto*, *δοκέω* *δοκῶ* *videor*, *πολιέω* *πολιῶ*, *canum facio*.

7. Accentus ex analogia flexionis est discendus. Descendit autem post contractionem in sequentem syllabam, & manet idem vel mutatur ex generalibus regulis.

CAP. XXVII. de persona, qualitate
& forma.

1. PRIMA persona est, cui præponi potest *ἐγώ*, *νῶ* & *ἡμεῖς*: ut *ἐγώ* *τύπτω*, *νῶ* & *ἡμεῖς* *τύπτομεν*.

NOT.

NOT. Pro prima persona duali, quoties deest, prima pluralis usurpatur.

Secunda est, cui præponi potest σὺ, σφῶ & ὑμεῖς: ut σὺ τύπεις, σφῶ τύπετον, ὑμεῖς τύπετε.

Tertia est, cui præponi potest αὐτός, αὐτῶ & αὐτοί: ut αὐτός τύπει, αὐτῶ τύπετον, αὐτοί τύπεσι.

2. Dualis prima deest, quoties prima pluralis exit in μεν.

Dualis secunda & tertia est eadem, quando prima singularis desinit in ω vel μου, etiam in præterito indicativi formæ

1. & 3. Tertia pluralis ex ω est σι, ex μου in πη.

3. Personale verbum est formæ primæ, quæ desinit in ω vel μι: aut est formæ secundæ ac tertiæ, quæ desinunt in μεν.

4. Verbum in ω vel μι est activum aut neutrum.

Activum est, cujus thema desinit in ω vel μι, & flecti potest in μεν: ut τύπειω verbero, τύπῳ μεν, τίθημι pono τίθημεν.

Neutrum est, cujus thema desinit in ω vel μι, & flecti non potest in μεν: ut ὑγιαίνω sanus sum, ἐπιίω.

Verbum in μεν est vel passivum, vel medium, vel deponens. Pas-

θ. λείβω, λείψω, λέλειψα, *libo, fundo.*

π. τέρπω, τέρψω, τέπερφα, *delecto.*

φ. γράφω, γράψω, γέγραφα, *scribo.*

πλ. τύπιω, τύψω, πέτυφα, *verbero.*

Secunda, cujus figurativa Præsentis

γ, κ, χ, κη, futuri ξ, præteriti χ, ut

γ. λέγω, λέξω, λέλεχα, *dico.*

κ. πλέκω, πλέξω, πέπλεχα, *plico.*

χ. τρέχω, τρέξω, πέτρεχα, *curro.*

κη. τίκω, πίζω, πέπιχα, *pario.*

Tertia, quæ habet in præsentis figura-
tivam δ, τ, θ, in futuro σ, in præterito κ,
ut

δ. αἶδω, αἶσω, ἤκα, *cano.*

τ. ἀνύτω, ἀνύζω, ἤνυκα, *perficio.*

θ. πλήθω, πλήζω, πέπληκα, *impleo.*

Quarta, quæ habet in præsentis figura-
tivam ζ & σ: in futuro ξ, in præterito
χ, ut in secunda conjugatione: aut in fu-
turo σ, in præterito κ, ut in tertia: ut

ζ. παίζω, παίξω, πέπαιχα, *ludo.*

σ. ὀρύσσω, ὀρύξω, ὄρυχα, *fodio.*

ζ. φράζω, φράζω, πέφρακα, *dico.*

σ. πλάσσω, πλάζω, πέπλακα, *fungo.*

Quinta, quæ habet in præsentis λ, μ, ν,
ξ, in futuro manens eadem, sed simplis-
ces penultima brevi, ultimâ circumflexâ,
χâ, in præterito κ: ut

λ. ψάλλω,	ψαλλῶ,	ἔψαλλα, cano.
μ. νέμω,	νεμῶ,	νεπέμμηκα, tribuo.
ν. φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα, ostendo.
ξ. σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρακα, semino.
μν. τέμνω,	τεμῶ,	πέτέμμηκα, secō.

Sexta, quæ habet præsentī ω puram præcedente vocali vel diphthongo, futuro σ, præterito κ: ut

α. γαλάω,	γαλάσσω,	γαγάλακα, video.
ε. τελίω,	τελέσσω,	τετέλεκα, finio.
ε. τίω,	τίσσω,	τέτικα, honora.
ο. ὁμύω,	ὁμόσσω,	ῶμοκα, juro.
υ. δύω,	δύσσω,	δέδωκα, subeo.
ω. ῥάω,	ῥάσσω,	ἔρρωκα, roboro.
οι. οἶω,	οἶσσω,	ῶκα, ruo.
ευ. ἵππῶω,	ἵππῶσσω,	ἵππῶσακα, equito.

~ ~ ~ ~ ~

ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ
 Τύπῳ verbero.

INDICATIVI

Præsentis:

S.	Τύπῳ verbero	τύπεις	τύπεις
D.		τύπτετον	τύπτετον
P.	τύπιομεν	τύπιε	τύπιε

Imperfectum:

S.	ἔτυπῳ verberabam	ἔτυπεις	ἔτυπεις
----	------------------	---------	---------

D.

D.		ἐτύπτετον ἐτυπτέτων
P.	ἐτύπτομεν	ἐτύπτετε ἐτυπτόν.

Futurum primum:

S.	τύπω verberabo	τύπεις	τύπει
D.		τύπειον	τύπεινο
P.	τύπομεν	τύπετε	τύπεσθε

Futurum secundum:

S.	τυπῶ verberabo	τυπῆς	τυπῆ
D.		τυπῆτον	τυπῆτον
P.	τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῆσθε

Aoristum perfectum primum:

S.	ἔτυπα verberavi	ἔτυπας	ἔτυπε
D.		ἔτυπαλον	ἔτυπάτις
P.	ἔτύπαμεν	ἔτύπατε	ἔτυπατε

Aoristum perfectum secundum:

S.	ἔτυπον verbe-	ἔτυπες	ἔτυπε
D.	(ραυί	ἔτύπειον	ἔτυπέτις
P.	ἔτύπομεν	ἔτύπετε	ἔτυπον.

Definitum perfectum:

S.	τέτυφα verbe-	τέτυφας	τέτυφε
D.	(ραυί	τέτύφατον	τέτύφατον
P.	τέτύφαμεν	τέτύφατε	τέτύφατε

Plus quam perfectum:

S.	ἔτετύφην verbe	ἔτετύφεις	ἔτετύφει
D.	ραυεραυί	ἔτετύφειον	ἔτετύφείτις
P.	ἔτετύφειμεν	ἔτετύφειτε	ἔτετύφεισθε

IMPERATIVI

Præs.

Præsens & imperfectum:

- S. τύπτει *verbera* τυπῆτέω
- D. τύπτειον τυπῆτέων
- P. τύπτειε τυπῆτέωσαν

Aoristum primum:

- S. τύψον *verberaberis* vel τυψάτω
- D. τύψαιον *verbera* τυψάτων
- P. τύψαιε τυψάτωσαν

Aoristum secundum:

- S. τύπει *verberaberaveris* vel τυπέτω
- D. τύπειον *verbera* τυπέτων
- P. τύπειε τυπέτωσαν

Definitum perfectum:

- S. τέτυφε *verberaveris* vel πλυφέτω
- D. τέτυφειον *verbera* πλυφέτων
- P. τέτυφετε πλυφέτωσαν

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfectum:

- S. τύπτω *verberem* τύπτης τύπῃ
- D. vel *verberarem* τύπτηιον τύπτηιον
- P. τύπτωμεν τύπτηςε τύπτωσθε

Aoristum primum:

- S. τύψω *verbera-* τύψης τύψῃ
- verim* vel *verberem*

- D. τύψητον τύψητον
- P. τύψωμεν τύψησε τύψωσθε

Aoristum secundum:

S. τύ

S. Τύχω verbera- τύχης τύχῃ
verim vel verberem

D. τύχῃον τύχῃον

P. τύχωμεν τύχηε τύχῳσι.

Definitum perfectum:

S. τετύχω verberas τετύχης τετύχη

D. verim vel verbe- τετύχη- τετύχη-
ravissim ἶον ἶον

P. τετύχωμεν τετύχηε τετύχῳσι

OPTATIVI

Præsens & imperfectum:

S. τύχοιμι verberarem τύχοις τύχοι

D. τύχοιλον τύχοίτην

P. τύχοιμεν τύχοιτε τύχοιεν

Futurum primum:

S. τύχοιμι verberatu τύχοις τύχοι

D. rus essem τύχοιτον τύχοίτην

P. τύχοιμεν τύχοιτε τύχοιεν

Futurum secundum:

S. τυχοῖμι verberatu τυχοῖς τυχοῖ

D. rus essem τυχοῖτον τυχοῖτην

P. τυχοῖμεν τυχοῖτε τυχοῖεν

Aoristum primum:

S. τύχαιμι verberavis- τύχαις τύχαι

D. sem τύχαιλον τύχαιτην

P. τύχαιμεν τύχαιτε τύχαιεν

Aoristum secundum:

S. Τύχαι

S. *τύποιμι verberavis- τύποις τύποι^ο*
sem

D. *τύποιλον τυποίτω^ο*

P. *τύποιμεν τύποιτε τύποιεν.*

Definitum perfectum:

S. *τετύποιμι ver-* *τετύποις τετύποι^ο*

D. *beravissens* *τετύποιλον τετύποίτω^ο*

P. *τετύποιμεν* *τετύποιτε τετύποιεν.*

INFINITIVI

Præfens & imperfectum:

τύπειν verberare.

Futurum primum:

τύψειν verberaturum esse.

Futurum secundum:

τυπεῖν verberaturum esse.

Aoristum primum:

τύψαι verberavisse.

Aoristum secundum:

τυπεῖν verberavisse.

Definitum perfectum:

τέτυπέναι verberavisse.

PARTICIPIORUM

Præfens & imperfectum:

τύπων verberans *τύπωντ^ο*

τύπωνσθε *τυπωνσθε*

τύπωντων *τύπωντωντ^ο.*

Futurum primum:

τύπων verberaturus *τύπωντ^ο*

τυπωνσθε

τύπελα
τύπον

τύπησης
τύπονι

Futurum secundum:

τυπῶν verberaturus

τυπῶντι

τυπῆσαι

τυπῆσης

τυπῶμαι

τυπῶμαι

Aoristum primum:

τύπας qui verberavit

τύπαι

τύπασα

τύπασης

τύπαι

τύπαι

Aoristum secundum:

τυπῶν qui verberavit

τυπῶντι

τυπῆσαι

τυπῆσης

τυπῶν

τυπῶντι

Definitum perfectum:

τετυφῶς qui verberavit τετυφῶτι

τετυφῆα vel verberaverat τετυφῆας

τετυφῶς

τετυφῶτι

.....

PARADIGMA FORMÆ SECUNDÆ

in ομω.

INDICATIVI

Præsens:

S. τυπῶμαι verberor τυπῶμαι τυπῶμαι

D. τυπῶμεθα τυπῶμεθα τυπῶμεθα

P. τυπῶμεθα τυπῶμεθε τυπῶμεθα

Præteritum imperfectum:

F

ΕΤΥ.

S. Ἐτυπόμενος *verbera-* εἰύπια εἰύπιετο
 D. ἐτυπόμεθον *bar* ἐτύπιασθον ἐτυπιάσθη
 P. ἐτυπόμεθα ἐτύπιασθε ἐτύπιοντο.

Futurum primum:

S. τυφθήσομαι *verbera-* τυφθήσῃ τυφθήσεσθε
 D. τυφθησόμεθον *bor* τυφθη- τυφθήσεσθον
 σεσθον.

P. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται

Futurum secundum:

S. τυπήσομαι *verbera-* τυπήσῃ τυπήσεσθε
 D. τυπησόμεθον *rabor* τυπήσεσθον τυπήσεσθον
 P. τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται

Aoristum primum:

S. εἰύφθην *verberatus* ἐτύφθης ἐτύφθῃ
 D. *sum vel fui* ἐτύφθῃτον ἐτυφθητῶ
 P. ἐτύφθῃμεν ἐτύφθῃτε ἐτύφθῃσαν.

Aoristum secundum:

S. ἐτύπην *verberatus* ἐτύπης ἐτύπῃ
 D. *sum vel fu* ἐτύπῃτον ἐτυπήτῶ
 P. ἐτύπῃμεν ἐτύπῃτε ἐτύπῃσαν.

Definitum perfectum:

S. Τέτυμμαι *verbera* τέτυμαι τέτυμαι
ratus fui

D. τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον

P. τετύμμεθα τέτυφθε τετύμμενοι

Futurum instans: εἰσί.

S. Τετύψομαι *nox* τετύψῃ τετύψεσθε
verberabor

D.	τετυφόμεθον	τετύφεισθον	τετύφεισθον°
P.	τετυφόμεσθε	τετύφεισθε	τετύφεισθοντα·

I M P E R A T I V I

Præsens.

S.	τύπεις	<i>verberare</i>	τυπείσθω°
D.	τύπείσθον		τυπείσθων°
P.	τύπείσθε		τυπείσθωσθε°

Aoristum primum:

S.	τύφῃη	<i>verberatus esto</i>	τυφθήτω°
D.	τύφῃητον		τυφθήτων°
P.	τύφῃητε		τυφθήτωσθε°

Aoristum secundum:

S.	τύπῃη	<i>verberatus esto</i>	τυπήτω°
D.	τύπῃηον	—	τυπήτων°
P.	τύπῃηε		τυπήτωσθε°

Definitum perfectum:

S.	τέτυψο	<i>verberatus esto</i>	τετύφθω°
D.	τέτυφθον		τετύφθων°
P.	τέτυφθε		τετύφθωσθε°

S U B J U N C T I V I

Præsens & imperfectum:

S.	τύπῃωμαι	<i>verberer</i>	τύπῃη	τύπῃηται·
		<i>rer vel verberarer</i>		

D.	τυπῃώμεθον	τύπῃησθον	τύπῃησθον°
P.	τυπῃώμεσθε	τύπῃησθε	τυπῃησθοντα·

Aoristum primum:

S.	τυφθῶ	<i>verberer</i>	τυφθῆς	τυφθῆ°
----	-------	-----------------	--------	--------

F z

D. vel

D. vel verberatus sim τυφθῆτον τυφθῆτων.
 P. τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσθε

Aoristum secundum:

S. τυπῶ verberer τυπῆς τυπῆ.
 D. vel verberatus sim τυπῆτον τυπῆτων.
 P. τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσθε.

Definitum perfectum syntacticè circumscriptum:

S. τετυμμένῳ verberatus sim vel fuerim ῆς ῆ.
 D. τετυμμένῳ ῆτον ῆτων.
 P. πτυμμένοι ῶμεν ῆτε ῶσθε.

O P T A T I V I

Præsens & imperfectum:

S. τυπτοίμην verbera. τύπτοιο τυπτοίτο.
 D. τυπτοίμεθον τυπτοίμεθον τυπτοίμεθον.
 P. τυπτοίμεθα τυπτοίθε τυπτοίτε.

Futurum primum:

S. τυφθησοίμην verberer vel verberarer τυφθησοιο τυφθησοίτε.
 D. τυφθησοίμεθον τυφθησοίμεθον τυφθησοίμεθον.
 P. τυφθησοίμεθα τυφθησοίθε τυφθησοίτε.

Futurum secundum:

S. τυπησοίμην verberarer τυπησοιο τυπησοίτε.
 D. τυπησοίμεθον τυπησοίμεθον τυπησοίμεθον.
 P. τυπησοίμεθα τυπησοίθε τυπησοίτε.

ΑΟ-

Aoristum primum:

- S. τυφθεῖω verbe- τυφθεῖς τυφθεῖν
 D. ratus essem τυφθειῖον τυφθειῖτω
 P. τυφθειῖμεν τυφθειῖτε τυφθειῖσαν.

Aoristum secundum:

- S. τυπείω verbera- τυπέεις τυπέειν
 D. tas essem τυπέειν τυπέειν
 P. τυπέειμεν τυπέειτε τυπέεισαν.

Definitum perfectum syntactice circum-
scriptum:

- S. τετυμμένω εἰω ver- εῖς εἶν
 D. beratus essem τετυμμένω εἶπυ εἶπυ
 P. τετυμμένοι εἶμεν εἶτε εἶσαν.

Futurum instans:

- S. τετυψοίμω μοχ τετύψοιο τετύψοιο
 verberarer aut verberatus essem
 D. τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθω
 P. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντε.

INFINITIVI

Praesens & imperfectum:

τύπασθαι verberari.

Futurum primum:

τυφθήσασθαι verberatum iri vel verberan-
dum esse.

Futurum secundum:

τυπήσασθαι verberatum iri vel verberan-
dum esse.

Aoristum primum:

τυφθῆναι verberatum esse.

Aoristum secundum:

τυπῆναι verberatum esse.

Definitum perfectum:

τετυφθαι verberatum esse.

Futurum instans:

τέτυψεσθαι mox verberatum iri.

PARTICIPIORUM

Præsens & imperfectum:

τυπόμενος qui verberatur τυπόμενος

τυπόμενη τυπόμενης

τυπόμενον τυπόμενον.

Futurum primum:

τυφθησόμενος qui verbera τυφθησόμενος

τυφθησόμενη bitur τυφθησόμενης

τυφθησόμενον τυφθησόμενον.

Futurum secundum:

τυπησόμενος qui verbera τυπησόμενος

τυπησόμενη bitur τυπησόμενης

τυπησόμενον τυπησόμενον.

Aoristum primum:

τυφθεις verberatus τυφθέντι

τυφθείσας τυφθείσης

τυφθέν τυφθέντι.

Aoristum secundum:

τυπεις verberatus τυπέντι

τυπείσας τυπείσης

τυπέν τυπέντι.

De-

D. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην.
 P. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψασθε.

Aoristum secundum:

S. Ἐτύπωμεν verbe ἐτύπησαν ἐτύπετε.
 rani vel verberamus iam

D. ἐτύπωμεθον ἐτύπησθον ἐτύπέσθην.
 P. ἐτύπωμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο.

Definitum perfectum:

S. Τέτυπα verberavi τέτυπας τέτυπε.

D. τέτυπάμεθον τέτυπασθον τέτυπέσθην.
 P. τέτυπάμεν τέτυπατε τέτυπασι.

Plus quam perfectum:

S. Ἐτέτυπα verberavi ἐτέτυπας ἐτέτυπε.

D. ἐτέτυπάμεθον ἐτέτυπασθον ἐτέτυπέσθην.
 P. ἐτέτυπάμεν ἐτέτυπατε ἐτέτυπασι.

I M P E R A T I V I

Aoristum primum:

S. Τύψαι verbera vel ver. τυψάσθω.

D. τυψάσθον beraveris τυψασθών.

P. τυψασθε τυψασθώσων.

Aoristum secundum:

S. Τύπη verbera vel ver. τυπέσθω.

D. τύπεσθον beraveris τυπέσθων.

P. τύπεσθε τυπέσθώσων.

Definitum perfectum:

S. Τάτυπε verbera vel τυτώετω.

D. Τε-

D. τεύπετον verberatis τετυπέτων
 P. τεύπεσε τετυπέωσι.

SUBJUNCTIVI

Aoristum primum:

S. τύψωμαι verbe τύψη τύψηται
 rem, verberaverim vel verberer

D. τυψώμεθον τυψησθον τυψησθον

P. τυψώμεθα τυψησθε τυψωνται.

Aoristum secundum:

S. τύπωμαι verbe τύπη τύπηται
 rem verberaverim vel verberer

D. τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον

P. τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται

Definitum perfectum:

S. τεύπω verberem τεύπως τεύπη

D. vel verberaverim τεύπησαν τεύπησαν

P. τεύπωμεν τεύπητε τεύπωσι.

OPTATIVI

Futurum primum:

S. τυψοίμην verbera- τυψοιο τυψοιτο
 rem vel verberarer

D. τυψοίμεθον τυψοισθον τυψοισθών

P. τυψοίμεθα τυψοισθε τυψοιτω.

Futurum secundum:

S. τυποίμην verbera- τυπιο τυπιτο
 rem vel verberarer

D. τυποίμεθον τυποισθον τυποισθών

P. ΤΥ-

Ρ. τυποῖμεθα τυποῖσθε τυποῖντο.

Aoristum primum II:

Σ. τυψάμεθα τυψασθε τυψάιντο.
rauissem vel verb rauius essem

Δ. τυψάμεθον τυψασθον τυψάιδιω.

Ρ. τυψάμεθα τυψασθε τυψάιντο.

Aoristum secundum:

Σ. τυποῖμεθα τυποῖσθε τυποῖντο.
rauissem vel verberauius essem

Δ. τυποῖμεθον τυποῖσθον τυποῖιδιω.

Ρ. τυποῖμεθα τυποῖσθε τυποῖντο.

Definitum perfectum:

Σ. τετυποῖμι verbe τετύποις τετύποις.

Δ. *rauissem* τετυποῖτον τετυποῖτω.

Ρ. τετυποῖμεν τετύποιτε τετυποῖεν.

INFINITIVI

Futurum primum:

τύψεσθαι *verberaturum esse* vel *verberandum esse*.

Futurum secundum:

τυπείσθαι *verberaturum esse* vel *verberandum esse*.

Aoristum primum:

τύψασθαι *verberavisse* vel *verberatum esse*.

Aoristum secundum:

τυπέσθαι *verberavisse* vel *verberatum esse*.

Definitum perfectum:

τετυπέναι *verberavisse*.

P A R.

91
PARTICIPIORUM

Futurum primum:

τυψόμενος	verberaturus	vel	τυψόμενος
τυψομένη	verberandus		τυψομένης
τυψόμενον			τυψόμενον.

Futurum secundum:

τυπόμενος	verberaturus	vel	τυπόμενος
τυπόμενη	verberandus		τυπόμενης
τυπόμενον			τυπόμενον.

Aoristum primum:

τυψάμενος	qui verberavit	vel	τυψάμενος
τυψαμένη	verberatus est		τυψαμένης
τυψάμενον			τυψάμενον.

Aoristum secundum:

τυπόμενος	qui verberavit	vel	τυπόμενος
τυπομένη	verberatus est		τυπομένης
τυπόμενον			τυπομένους.

Definitum perfectum:

τετυπώς	qui verberavit		τετυπότης
τετυπῆς			τετυπῆς
τετυπός			τετυπότης.

REGULÆ DE FORMATIONE

Temporum, partim communes,
partim propriae verborum ba-
rytonorum.

DE AUGMENTO.

I. Si vocales η υ ω, aut diphtho-

gi ε & ε, inchoant thema, idem omnium
 temporum est initium, nec ullum aug-
 mentum assumitur: ut ἤχέω ἤχεον ἤχῆσω
 ἤχησα ἤχηκα ἤχῆκειν *sonno*: ἴκω ἴκον ἴξω ἴξα
 νεπιτο: ὑψόω ὑψοον ὑψώσω ὑψώσαι *exalto*: ὠ-
 φελέω ὠφέλεον ὠφέλῃσω ὠφέλησαι *juvo*: εἰ-
 κάζω εἰκάζοι εἰκάσω εἰκασα *effringo*: εἰωάζω
 εἰωάζον εἰωάζω εἰωασα *scipio*: ἔταω ἔταον ἔ-
 τάσω ἔτασαι *vulnere*.

2. Si thema incipit vocalis vel di-
 phthongus mutabilis, aut consona ali-
 qua in pręteritis indicativi modi omni-
 bus, in definitis perfectis quoq; reliquo-
 rum modorum, & futuris instantibus
 admittitur augmentum; unde tempora
 illa *auxima* appellantur.

3. Augmentum est temporale vel
 syllabicum.

4. Temporale est, quando verbum
 crescit tempore seu quantitate: quod
 fit, quum incipit à vocali α ε ο, vel di-
 phthongo αι αυ αι: mutando α & ε in η,
 ο in ω, ac vocalem ι si remaneat, subscri-
 bendo: ut ἀδέεω ἠδέεον *placeo*: ἐλέγχω ἠλεγ-
 χον *arguo*: ὀπάζω ὠπάζον *persequor*: αἰρέω ἠ-
 ρεον *eligo*: ἀυχέω ἠυχεον *glorior*: ὀκίζω ὠκίζον
habito: ἀδέω ἠδέεν *cano*.

5. Syl-

5. Syllabicum est, quum verbo præponitur ε, ideóq; creleat unicâ syllaba: quod fit, quum thema incipit à consonante: ut τύπῳ ἔτυπον ἔτυψα *verbero*.

Sed ad definita perfecta etiam prima thematis litera repetitur; tenuis tamen pro aspirata: ut ἔτυψα τέλυφα; Φερίζω ἔφεριζον πέφερα *dico*.

In plusquâ perfecto consona in præterito repetita iterum syllabicè augetur per ε: ut τέλυφα ἐτέλυφειν, πέφερα ἐπέφεραν.

6. Si ε augmenti in imperfecto jam longum sit certa positione, in omnibus temporibus auximis illud solum est: ut σέλω ἔσελλον ἔσειλα ἔσαλα ἐσάλκειν *mitto*.

7. Si thema à ρ inchoetur, ad ε augmentum alterum ρ omnibus temporibus auximis assumitur: ut ῥίπῳ ἔρριπτον ἔρριψα ἔρριφα ἔρριφειν *præcipio*.

8. Compositum cum particulis & bene & δυσ *difficiliter*, sequente vocali mutabili, aut compositum cum præpositione significationem simplicis mutante, augetur in simplici, post præpositionem aut istas particulas: ut εὐεργετέω ἀηγάτεον *benefacio*, δυσ-αρετέω δυσηρέτεον ἀγρέ *fero*, ἐκλέγω ἐξέλεγον *eligo*.

natâ videlicet consonâ sequente : ut pro ἔληξω
 Poët. ἔλληξα, à ληγω cesso. Pro ἐδύπησα. Poët. ἐγδύ-
 πησα, advocato externo γ. à δυπέω sonitum do.

Attici inchoatorum ab ε, ο, α, brevi Præterito
 communi præfigunt duas priores literas Præ-
 sentis: ut ἐρίζω contendo, ἱεῖκα, Att. ἐρήεκα. Passi-
 vum ἐρήεσμαι. ἄγειω, congreγο, ἠγερέω Att. ἀ-
 γήγερεκα, Passivum ἀγήγερμαι. ὀλλω, perdo, in Præ-
 ter. medio ὠλα. Att. ὄλωλα. ὄρυσσω fodio, ὠρύχα.
 Att. ὀρώρυχα. Sic ab ὀπίω video in Præter. medio
 ὠπα & Att. ὀπωπα.

Corripitur autem Præteriti Attici tertia syl-
 laba, si trium syllabarum numerum excesserit,
 hoc modo:

Vertitur η in ε, ω in ο, ει & οι abjiciunt ε,
 σι & ου subjunctivam : ut, ἀλήθω, molo ἠήκα.
 Att. ἀλήλεκα. Ἐρωτῶ interrogō, ἠρώτηκα. Att. ἐ-
 ρηρότηκα: ἀλείφω ungo, ἠλειφα, Att. ἀλήλιφα Pass.
 ἀλήλιμμαι Ἐλθῶ venio. Præter. med. ἠλθθα, Att.
 ἠλήλυθα. Ἐπιμαζω roro, ἠπίμακα. Att. ἐπιόμικα.
 ἄκω audio. Præter. med ἠκουα, Att. ακηθα. Doricè
 verò nonnunquam manet longa.

At ἐρείδω firmo, fulcio, ἠρείκα, ἐρήρεικα, ἐρήρεισμαι,
 ἐρήρειδα, ut differat ab ἐρηρέκα verbi ἐρίζω contedo.

Verbum ἔδω, edo, ἠκα, ἔδληκα, & interjectâ ἰγλω
 labâ δο ἐδλήδοκα, Pass. ἐδλήδομαι

Sic ἄγω ducō, assumit γο ἠχα, ἄγηχα ἀγήγο-
 χα, sed euphonia tollit γ. ἀγηοχα. Bœot. γείχα.

Inceptis ab ο vel ω Præteritum Atticum præ-
 figit ε. ut ὄραω video, ὠρακα. Att. ἐώρακα Οἶγω, ἀρε-
 σιῶω, Att. ἐώγα. unde fit ἀνέωγα. ὠθω, impello, ὠσ-
 μαι.

26
μαι. Att. εἴσωμαι. ὠνήμαι ἐπι, ὠνήμαι εἰσνήμαι. Idem fit in Præterito imperfecto εἴρων videbam, εἴων ἐπι εἴεμ, & consimilibus.

Sic ἴκω assimilō, item similis sum. Medium præter. facit οἴκω. & Att. εἴκω. accidit hoc & in Aoristis aliorum quoq; verborum: ut, ἦκα, Att. ἔηκα nisi, unde ξυέηκα commisi, item intellexi. εἶπα dixi, προσέειπα, allocutus sum. ὠσαύλω, εἴσαύλω, impuli.

Cæterum ε̄ augmentum Atticum spiritum sortitur præsentis, ut, ὄραω ὄρακα, εἴρακα vidi: ὠνόμααι, ὠνήμαι εἰσνήμαι, ἐπι.

Attici præterea pro incremento λε & με præponunt ei diphthongum: ut λήβω sumo, λέληθα, εἴληθα. μείρομαι, partior, sortior, μέμαρμαι, εἴμαρμαι.

Atticum plusquamperfectum temporaliter initio augetur, ut à Perfecto Attico ἀγηγεκα fit ἠγηγέσκειν congregaveram: Sic ab ὄρωρυχα fit ὄρωρύσκειν foderam, ab ἀκήθεα ἠκηθέειν, audiveram.

Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν veneram, ab ἐλήλυκα & ἐλήλυθω.

At ab εἴωλπα speravi, εἴωλπειν, ab εἴοργα feci, παρῶναι, εἴωγειν, ab εἴοικα similis sum, εἴωκειν augentur secundâ syllabâ. pro ἠώλπειν, ἠόργειν, ἠοίκειν. Sic ab εἴορταζω festum diem ago, Imperf. εἴορταζον pro ἠόρταζον.

Poëta unicam Vocalem longam aut diphthongum in duas breves resolvunt, ut ab ὄγνυμι frango. Præt. med. ἦγα & Poët. εἶγα. unde Participium. εἶγως. In Aoristo primo ἦξα & Poët. εἶξα. Aor. 2. Pass. ἦγλυ & Poët. εἶγλυ unde & Cōposita

ροσιτα κατέσχα, κατέαξα, *fregi*, καπέαγλυ, *fractus*
sum.

Sic ab ἄδω *placeo* Præt. med. ἤδα & Poët. ἔαδα
 Particip. ἐαδώς. Item ab ἀλίσκομαι *capior*, Præt.
 ἤλωκα & Poët. ἐάλωκα Pasl. ἐάλωμαι, Aorist. se-
 cund. ἤλων & ἐάλων, &c.

Interdum Poëte & Jones augmentum omnia
 nò respiciunt, unde sunt πεδξε pro ἐπέξε *fecit* à πένω
 χω Βῖν, βῆς, βῆ, ἰνι, ἰνισι, ἰνιτ, pro ἐβίω, ἐβης, ἐβη, &c.

Plusquamperfectum aliquando contentum
 est augmento perfecti: ut, πεθεμελίωτ *fundatus*
erat, ἀθεμελιόομαι *fundor* imò Poëte & Jones non
 rarò Perfecti quoq; augmentum Plusquamper-
 fecto detrahunt, atq; nonnunquam Imperfecti
 augmentum tantum illi concedunt: ut δέδεκτο,
 δέκτο, & ἐδέκτο, atq; ectasi Poetica δείδεκτο, pro δέ-
 δεκτο, *susceperat* & prima persona εἰδέγμην, pro εἶδε
 δέγμην, ἀδέχομαι, &c.

Poëtæ verò nonnunquam etiam Perfecti
 augmentum (quod fit per reduplicationem pri-
 mæ consonæ thematis, ut *in* πέτυφα) reliquis cuius-
 vis modi temporibus, maximè verò Aoristis
 secundis tribuunt (unde à πείθω *persuadeo*, Aor. 2.
 ἐπιθον, & Ionicè πέπιθον, ἀλανθωνω *lateo* Aor. 2. ἐ-
 λαθον, & Poët. λέλαθον) atq; Plusquãperfecti in-
 crementum Imperfecto concedunt.

Porro in ἄδω *cano*, quod fit per contractionē
 ex αείδω, diphthongus impropria α mutatur in η,
 ἤδον, sed Dor. ἄδο. Aor. primus, ἤσαι & Dor. ἄσαι.
 Et tantum de augmentis.

DEFORMATIONE TEMPO-
RUM

FORMÆ PRIMÆ.

De Presentibus.

1. Præfens indicativi & subjunctivi terminatione ω , prima singulari conveniunt; at illud per ϵ , hoc per η flexitur.

2. Præfens imperativi ex fine ω est ϵ , ut $\tau\acute{\omega}\pi\tau\omega\tau\acute{\omega}\pi\epsilon$, verbero: ex fine $\mu\iota$ est $\theta\iota$, antecedente vocali correpta, ut $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\epsilon$ $\acute{\iota}\sigma\alpha\theta\iota$ statuo.

De imperfecto.

Imperfectum indicativi in forma prima fit ex ω in ov : ex $\mu\iota$ in ν , ut $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$ $\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\phi\omega\nu$ scribo, $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$ $\acute{\iota}\sigma\eta\nu$.

De futuro primo.

1. Futurum primum fit à præfenti, interponendo σ ante ω : ut $\tau\acute{\iota}\omega$ $\tau\acute{\iota}\sigma\omega$ pendo, $\lambda\acute{\upsilon}\omega$ $\lambda\acute{\upsilon}\sigma\omega$ solvo, $\zeta\acute{\omega}\omega$ $\zeta\acute{\omega}\sigma\omega$ vivo, $\pi\acute{\alpha}\eta\omega$ $\pi\acute{\alpha}\eta\sigma\omega$ percutio, $\pi\acute{\alpha}\nu\omega$ $\pi\acute{\alpha}\nu\sigma\omega$ quiesco, $\kappa\lambda\acute{\epsilon}\iota\omega$ $\kappa\lambda\acute{\epsilon}\iota\sigma\omega$ claudio, $\acute{\omicron}\delta\acute{\epsilon}\upsilon\omega$ $\acute{\omicron}\delta\acute{\epsilon}\upsilon\sigma\omega$ iter facio, $\acute{\omicron}\iota\omega$ $\acute{\omicron}\iota\sigma\omega$ ruo, $\acute{\alpha}\kappa\acute{\omicron}\upsilon\omega$ $\acute{\alpha}\kappa\acute{\omicron}\upsilon\sigma\omega$ audio, $\acute{\omicron}\pi\acute{\eta}\omega$ $\acute{\omicron}\pi\acute{\eta}\sigma\omega$ coëo.

Si characteristica sit δ ζ θ τ , (quæ sunt in vocibus $\theta\epsilon\acute{\epsilon}$ $\zeta\omega\delta\acute{\omicron}\pi\epsilon$) neglectis hiisce, solum σ ponitur: ut $\acute{\alpha}\delta\omega$ $\acute{\alpha}\sigma\omega$ capio, $\gamma\upsilon\mu\acute{\nu}\acute{\alpha}\zeta\omega$ $\gamma\upsilon\mu\acute{\nu}\acute{\alpha}\sigma\omega$ exerceo, $\pi\acute{\alpha}\lambda\acute{\eta}\theta\omega$ $\pi\acute{\alpha}\lambda\acute{\eta}\sigma\omega$ impleo, $\acute{\alpha}\nu\acute{\upsilon}\tau\omega$ $\acute{\alpha}\nu\acute{\upsilon}\sigma\omega$ perficio.

Si characteristica sit alia consona, e-
jus cum σ conjungendæ loco suscipiuntur
compendia ξ & ψ : ut λέγω λέξω
αἶκο, βρέχω βρέξω madefacio, πλέω πλέξω
necto, λείβω λείψω libo, τρέπω τρέψω verterō,
γράφω γράψω scribo, τύπτω τύψω verbero.

2. Si thema desinat in $\sigma\omega$ vel $\tau\tau\omega$,
futurum est $\xi\omega$: ut ἀλλάσσω vel ἀλλάττω
ἀλλάξω *muto*. Raro in $\sigma\omega$, ut λεύσσω λεύσω
video, βλίττω βλίσω *exprimo*.

3. Si characteristica sit vocalis bre-
vis, mutatur in longam, sc. α & ϵ in η ,
 $\omicron$ in ω : ut βοάω βοήσω *boo*, φιλέω φιλήσω
amo, χρυσάω χρυσώσω *inauro*.

4. Si characteristica sit ex consonis
 λ μ ν ρ , futurum fit simpliciter à præ-
senti, circumflectendo ultimam & pen-
ultimam corripiendo, nempe anticipi-
tem breviando, & è diphthōgo aut con-
sonis duabus tollendo secundam: ut
ψάλλω ψαλλῶ *canto*, νέμω νεμῶ *tribuo*, κερνάω
κερνῶ *judico*, σπείρω σπερῶ *semino*.

De futuro secundo.

1. Futuro secundo carent verba

quæ post contractionem pura ma-
nent: ut βοάω βοῶ *clamo*, πνέω πνέω *facio*.

quæ post contractionem existunt

monosyllaba : ut δράω δράω facio.

quæ desinunt in óω, & hyperdisyllaba in υώ, αύω, ώω vel ήω: ut χρυσώω inaurō, ἀρτύω condio, ἰαύω commaror, ἵππᾶω equito, ὄπῃω coëo.

Denique verba in μι, ut ἴσῃμι statuo.

2. Quæ characteristicam habent λ μ ν ρ, his futurum secundum cum primo idem est, nisi quod in talium disyllabis ε, si sit, mutetur in α: ut κείνω κενῶ κενῶω judico, sed σέλλω σελῶ σελῶω mitto, νέμω νεμῶ ναμῶω tribuo, θείνω θενῶ θενῶω excorio.

3. Quæ habent futurum primum σω, ξω, ψω, formant futurum secundum, sublato sibilo, & characteristicam thematici primi (quamvis inusitati) retenta, ultimarum verò syllabarum circumflexarum: ut λύω λυῶω solvo, λέγω λέξω λεγῶω dico, τύπτω τυπῶω verbero.

At η & ω penultimum mutatur in α: ut σήπω σήψω σαπῶω putrefacio, τρώγω τρώξω τραγῶω comedo.

Si penultima syllaba habet αυ & ου, ex illis posterior vocalis abjicitur; si α & ου, prior: ut καίω καύσω καῶω accendo, παύω παῶω quiesco, ἀκούω ἀκούσω ἀκοῶω audio, λείπω λείψω λιπῶω linquo, φεύγω φεύξω φυγῶω fugio.

4. Quæ habent futuro primo σω vel ξω, ex præfenti σσω vel ττω, σ mutant in δ, & ξ in γ: ut Φερίζω Φερίσω Φερίδω dico, ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυγῶ fodio.

De aoristo primo.

Aoristum primum formatur à futuro primo, post congruum augmentum, ubi opus est, præfixum, ω ultimo mutato in α: ut ἱμῶω ἱμήσω ἐίμησαι ἰοπονο, τύπλω τύψω ἔτυψα verbero ἰσημι ἤσω ἔσησαι σταυο.

Si in thematibus λω, μω, νω, ρω, penultima futuri habet ι vel υ, ea in aoristo producitur: ut κείνω κενῶ ἔκενα iudico, ὀτρύνω ὀτρυνῶ ὄτρυνα incito.

Si in iisdem penultima habet α, illud in η vertitur: ut ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα cano, αἶρω ἀρῶ ἤρα tolle.

Si in iisdem penultima habet ε, illi additur ι: ut σπείρω σπερῶ ἔσπειρα semino.

De aoristo secundo.

Aoristum secundum formatur à futuro secundo, augmento præposito, & ω in ον verso: ut τιμάω τιμῶ ἔτιμον ἰοπονο, τύπλω τυπῶ ἔτυπον verbero.

At hoc Aoristum verborum in μι à primo futuro descendit, σω in ν verso: ut ἰσημι ἤσω ἔσην σταυο, τίθημι ἔθην ροπο.

Cæterum ab aoristis his facile est deducere aorista imperativi, subjunctivi, optativi & infinitivi, demtis augmentis & ultimâ muta: α: ut ἔτυψα τύψον τύψαιμι τύψαι; τυπῶ τύπει τύπω τύποιμι τυπέην.

De definito perfecto.

Definitum perfectum formatur à futuro primo, præponendo augmentum, & vertendo ω extremum post liquidas λ μ ν ρ, item σ ω in κα; ξ ω in χα; ψ ω in φα: ut ἀγείρω ἀγερῶ ἤγερα congrego, ἤχέω ἤχησα ἤχηκα somno: χεῖω χεῖσω κέχηκα iungo, ὀρύσσω ὀρύξω ὄρυχα fodio, λείβω λείψω λείλειφα libo.

Dityllaba in ρω & λω ε futuri hinc mutant in α: ut σπείρω σπερῶ ἔσπαρα semina, στέλλω στέλλω ἔστειλα mitto.

Quæ in νω exeunt, ea ν præterito abiciunt, ut τείνω τενῶ τέτακα tendo, κείνω κεινῶ κέκηκα iudico.

In αίνω verò, ut & polysyllaba, in ύνω mutantur in γ: ut φαίνω φανῶ πέφαγκα apparere facio, μολιώνω μολιυνῶ μεμόλυγκα polluo.

Quorum figurativa est μι, ea interponitur η ante κα: ut νέμω νεμῶ νεμέμηκα tribuo, ἴς μέω μεινῶ μεμείμηκα maneo, quasi à μενέω.

De

De plusquàmperfecto.

Plusquàmperfectum indicativi, item definitum subjunctivi, optativi & infinitivi faciliè fit à definito perfecto indicativi, ultimâ commutatâ: ut τίτυφα ἐπίτυθειν τετύφοιμι τετυφέναι.

~~~~~

DE TEMPORIBUS FORMÆ SECUNDÆ.

De presentibus.

1. Præsens passivum indicativi ex ω est ομαι, ex μι ab áω est αμαι, ex έω εμαι, ex ύω υμαι, ex óω ομαι.

2. Imperativi, subjunctivi & optativi præsentia à præsentibus indicativi formantur, sine mutato: ut à τύπτομαι fiunt τύπτου, τύπτωμαι, τυπτοίμην.

De imperfecto.

Imperfectum est ubique μίω ex μαι, præposito augmento: ut ἐτυπλόμιω, ἐπιθεμίω.

De futuro primo.

1. Futurum primum passivum fit ab activo, ω verso in θήσομαι, σ, si præcedat, abjecto: ut λύσω λύσασθαι, λυθήσομαι, τιμήσω τιμηθήσομαι, φανῶ φανῆσθαι, φανήσομαι.

2. Quæ habent definito præterito activo χα & φα, compendio inde faciunt futurum, α in θήσομαι verso, & abjecto augmento: ut λέλεχα dixi, λεχθήσομαι πύτυφα verberavi, τυφθήσομαι.

3. Ita etiam, quæ habent characteristicam λ μ ρ, & è dityllabis ν in ίνω, ύνω, είνω, ex eodem activo definito præterito ducunt futurum, κ verso in θήσομαι, ut έσταλκα misi στείλθήσομαι, νενέμηκα tribui νενέμηθήσομαι, έσπαρκα seminaui σπαρθήσομαι, κέκερκα judicaui κερθήσομαι (rariùs κρινθήσομαι) πέπλωκα, ex πλώνω λαυο, facit πλυθήσομαι & πλωθήσομαι, τίπηκα, ex τείνω τειδο, τωθήσομαι.

4. Si activa non sunt in usu, formationis causâ fingentur.

De futuro secundo.

Futurum secundum passivum fit ab activo, ω verso in ήσομαι: ut τιμώ honorabo τιμηθήσομαι.

A futuris his facilè est cognata in alijs modis deducere: ut à primo passivo indicativi, τιμηθησοίμην, in optativo.

De aoristo primo.

Aoristum primum passivum fit à futuro, σομαι mutato in κ: ut τιμηθήσομαι ho-

ποραβον, ἐπιρήθην, τυφθήσομαι verberabon,
ἐτύφθην.

De aoristo secundo.

Aoristum secundum passivum fit ab
aoristo secundoactivo, ον in ην mutato.
ut ἔτυπον verberavi ἐτύπην. Itaque ubi acti-
vum deest, etiam passivum deerit.

De definito perfecto.

1. Definitum perfectum fit ab acti-
vo, ultimâ mutatâ in μα: at ubi χ est,
pro eo γ, ubi φ vel γ, pro iis μ assumis-
tur: ut πέμηκα, πέμημαι, ex πμάω honoro,
λέλεχα λέλεγμαι, ex λέγω dico, πέτυφα πέ-
τυμμαι, πέφαγμα πέφαμμαι, ex φαίνω
apparete facio.

Penultima tanta manet, quanta in fut-
turo passivo erat: itaque, ut illic est longa
aut brevis, cum σ aut sine σ, ita hîc est:
τέπεκα τεπεθήσομαι τέπεσμαι, ex πλέω
perficio.

2. Secunda persona sēper definit in
σαι, sive expressum sive occultum in ξ &
φ: & fit à prima, mutando μ in σ, aut sub-
lato μ si adsit σ: ut λέλυμαι λέλυσαι ex λύω
solvo; ἠκούσμαι ἠκούσαι ex ἀκούω audio: at γ
mutatur in ξ; μμ, si prius sit pro γ, in ν,
in ψ autem, si sit pro φ: ut λέλεγμαι λέλε-

ξαι

ξαι à λέγω dico, πέφασμαι πέφασσαι à φαί-
νω apparere facio, τέτυμμαι τέτυψαι.

3. Tertia persona fit à secunda, ver-
tendo σ in τ: ut λέλυσαι λέλυται à λύω sol-
vo: sed ex ξ & ψ retinetur κ & π, & si
prima habet σ, etiam tertia id retinet: ut
λέλεξαι λέλεκται à λέγω dico, τέτυψαι τέ-
τυπται, ἤκουσμαι ἤκουσαι ἤκουσαι ab ἀκούω
audio.

4. Secunda & tertia duales, & secun-
da pluralis, fiunt à tertia singulari, mu-
tandis tenuibus in aspiratas, at, si ται fit
purum, interponendo σ: ut à πέφασται fi-
unt πέφασθον πέφασθε εκ φαινω in luceat
proclitico: à λέλεκται λέλεχθον λέλεχθε εκ λέ-
γω dico: à τέτυπται, τέτυφθον τέτυφθε: à λέ-
λυται, λέλυθον λέλυθε εκ λύω solvo.

5. Tertia pluralis interponit ν, quan-
do tertia singularis definit in ται purum:
ut λέλυται λέλυνται, κέκερται κέκερνται εκ
κέρνω judico, πέτοξευται πέτοξουνται, à πξέω
sagittam emitto. Sin autem ται fit impu-
rum, tertia pluralis deest, & circumscri-
bitur syntaxi participii & verbi substan-
tivi: ut ἐγνωσμένοι εἰσὶ εκ γνώσκω cognosco.

6. In imperativo secunda definiti
perfecti fit à secunda definiti indicativi:

reliquæ à secunda & tertia duali muta-
tis finibus: ut κέκεισαι κέκεισο κέκεισθον
κεκείσθω &c. à κείνω *judico*.

7. Conjunctivus & optativus, qui
nequeunt contrahi, definito perfecto
carere dicuntur: unde circumferibun-
tur: ut τετυμμέι Θ ᾧ, τετυμμέν Θ εἶην.

8. Contracta subjunctivo habent ᾶ-
μαι: ut τεπμᾶμαι ex πμάω *honoro*, πεφι-
λᾶμαι ex φιλέω *amō*, κεχρυσᾶμαι ex χρυ-
σῶω *inaurō*. Optativo habent ἤμιω ab ἄω
& ἔω: ut τεπμήμιω, πεφιλήμιω, ἦο, ἦτο &c.
ab ὄω autem ὠμιω: ut κεχρυσῶμιω κε-
χρυσῶο.

De plusquamperfecto.

Plus quàm perfectum fit à perfecto,
as in *λω* verso, primâ eadē cum activo pl^o
quàm perfecto: ut τετίμημαι *honoratius sum*
ἢ τεπμήμιω, τίτυμαι ἔτετύμην.

De futuro instante.

Futurum instans fit à secunda defini-
ti perfecti passivi, interjecto ομι: ut τετίμη-
σαι, τεπμήσομαι. Hinc futurum instans
optativi τεπμησοίμην.

De infinitivi temporibus.

Infinita passiva fiunt à secundis plu-
ralibus cognatorum temporum, *De in-*

ᾶται verso: ut τύπλεθε τύπλεθαι, τυφθήσεθε
 τυφθήσεσθαι &c. In aoristis est ἦναι ex ην:
 ut τυφθήναι ex ἐτύφθη, τυπῆναι ex ἐτύπη.

DE TEMPORIBUS FORMÆ

TERTIÆ

De futuro primo.

Futurum primum medium fit ab acti-
 vo, ω in ομαι at ω post consonas λ μ ν ρ in
 οῦμαι verso: ut τιμήσω τιμήσομαι honorabo,
 σπερῶ σπεροῦμαι semperabo, ἐντέλλομαι quasi
 ab ἐγγελάω, ἐντελοῦμαι.

De futuro secundo.

1. Futurum secundum medium fit
 ab activo, ω in οῦμαι verso: ut πρῶ πρῶ-
 μαι honorabo.

2. Futurum in οῦμαι, post λ μ ν ρ,
 hic idem est cum primo: ut ψαλοῦμαι
 cantabo, κερνοῦμαι judicabo.

De aoristo primo.

Aoristum primum medium fit ab ac-
 tivo, addito μισ: ut ἐτίμησα ἐτιμησάμιεν
 honoravi.

NB. interdum contractio fit, ex trito
 ησ, ut ἐνεσχάμιεν pro ἐνισχάμιεν inveni, ab
 ἐνεσχόω.

De aoristo secundo.

Aoristum secundum fit ab activo, v
 ver-

Nam tertia pluralis Præsentis & Futurorum, Indicativi vocis Activæ apud Dores est similis Dativo singulari Participii masculini ejusdem temporis, sicuti regulariter sive communiter similis est Dativo plurali Participii ejusdem temporis,

Præteritum imperfectum:

Sing. ἔτυλλον, Poët. τύλλον & τύλεσκον, sine augmento.

2. ἔτυλες Ion. & Poët. τύλες & τύλεσκες.

3. ἔτυλε. Ion. & Poët. τύλε & τύλεσκε.

Iones enim & Poëtæ à secunda singulari, remoto augmento, & additâ syllabâ κεν, κες, κε, faciunt totum singularem Imperfecti & utriusq; Aoristi.

Dualia & 2. pluralis nihil variant.

Plur. ἔτυλλον. Dor. ἰτύλομεν.

3. ἔτυλλον. Ion. τύλεσκον. Bœot. ἰτύλοσιν.

Bœoti enim in Imperfecto & utroque Aoristo tertiam pluralem faciunt syllabis parem primæ plurali: ut ἰτύλομεν, ἰτύλοσιν.

Futurum primum:

Sing.	τύψω,	τύψεις,	τύψει.
		Æol. τύψης,	τύψη.
Dor.	τυψῶ,	τυψῆς,	τυψῆι.
		τυψῆτον,	τυψῆταν.
	τυψῶμεν,	& τυψῆμεν,	τυψῆτε,
		τυψῆνῃ & τυψῆνῃ.	

Dores enim in omnibus Cōjugationibus Futurum primum circumflectūt, ac variant omnino ut Futurum secundum, & præterea & in & mutant in personis pluralibus.

Attici

Attici verò pro τυψω dicunt τυπῆσω, quasi ἀ
 τυπῆσω. Atticorum enim est è circumflexis fa-
 cere barytona, & contra, multa circumflexa à
 barytonis formantur.

Quartæ conjugationis polysyllabum Fut. in
 ῖσω circumflectunt Attici tollendo σ: ut, νομιζω,
 νομιζω, νομιῶ, puto, βαδιζω vado, βαδιζω, βαδιῶ, εἶς,
 εἶ, ex quo medium βαδιῆμαι.

Quintæ conjugationis Futurum primum in
 ρω Æoles per σω efferunt servatâ Præsentis cha-
 racteristicâ & retracto accentu, ut σπείρω semino,
 σπέρω. Æol. σπέρω. τείρω. attero, infesto. Fut. πέρω. Æ-
 ol. τέρω, ὄρω, concito. Fut. ὄρω, Æol. ὄρω, φθείρω,
 contumpro. fut. φθέρω. Æol. φθέρω. Κείρω tondeo. fut.
 κέρω. Æol. κέρω, κύρω, sum, incido, adipiscor, nancif-
 cor. fut. κύρω. Æol. κύρω, &c. unde apud Poëtas
 Aoristi primi ὄρωσα concitavi, ἐκύρωσα, incidi. &c.

Futurum secundum:

Sing. τυπῶ. Ion. τυπέω. Iones enim qui syllabas
 circumflexas ubiq; ferè dividunt, hoc Futurum
 secundum per omnes modos & Participia vo-
 cis activæ & mediæ, atq; futurum primum quin-
 tæ conjugationis variant eodem modo, quo
 Præsens ejusdem Modi, retracto accentu, & in-
 ferto ε utpote pro τυπῶ, τυπέεις, τυπέϊ, εἶτον, εἶτον,
 ἔμην &c. dicentes, τυπέω, ἔεις, ἔεις, ἔετον, ἔετον, ἔομαι,
 ἔεπι, ἔεσι. sic in reliquis Modis.

Plur. τυπέμεν.

Dor. τυπέμεν.

τυπέσι.

Dor. τυπένη, & εδνη.

Indefinitum primum.

Sing. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.

Ion.

Ion. & Poët. τύψαισκον, τύψαισες, τύψαισε.

Dualia nihil variant.

Plur. ἔτυφαμεν. Dor. ἐτύφαμες.

3. ἔτυφασ. Ion. & Poët. τύψαισκον. Bæot. ἐτύφασαν.

Indefinitum secundum.

Sing. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

Ion. & Poët. τύπεσκον, τύπεσες, τύπεσε.

Plur. ἐτύπομεν. Dor. ἐτύπομες.

3. ἔτυπον. Ion. τύπεσκον. Bæot. ἐτύποσαν. unde sunt illa, εἶδον, viderunt, noverunt: ἐμάθον, didicerunt: ἐλθον, venerunt: pro εἶδον, ἐμάθον, ἦλθον.

Præterito perfecto.

Plur. τετύφαμεν. Dor. τετύφαμες.

3. τετύφασι. Dor. τετύφασιν. Bæot. τέτυφαν.

Nota. Perfecto Attici penultimam & disyllabi primæ & secundæ Conjugationis vertūt in σ: ut πέμπω, mitto. Communiter πέπεμφα. Atticè πέπομφα. βρέχω, irrigo. Comm. βέβρεχα. Att. βέβροχα.

Iones in Præteritis subtrahunt κ & penultimam corripunt: ut à Verbis βάω, gradior, γάω, nascor, μάω, quæro, cupio, pro βέβηκα, γέγηκα, μέμηκα. Ion. βέβασα, γέγασα, μέμασα.

Præter. Plusquam perfectum.

Sing. ἐτετύφην. Ion. ἐτετύφεα. Att. ἐτετύφη.

3. ἐτετύφει. Ion. ἐτετύφει. Att. ἐτετύφη.

Sic ἐκεχλήην Plusquamper. medium à χαίνω dehisco: & ἦδην pro ἦδειν, ab εἶδω, scio, video.

Plur. ἐτετύφημεν. Dor. ἐτετύφημες.

3. ἐτετύφισαν. Att. ἐτετύφισαν, elisa subjunctiâ,

Et Ion.

Et Ion. sine ε τετιφῆσαι. Apud Iones enim & Poëtas quandoq; hoc tempus est contētum incremento Perfecti.

IMPERATIVUS.

Imperativus nihil variat, nisi quod pro τυπῆσαι, τυφάτωσαν, τυπέτωσαν Attici utantur Genitivis pluralibus Participiorum ejusdem temporis. τυπόντων, τυφάων, & τυπόντων. Syracusani verò, qui & Diores, Aoristum 2. Imperat. activi primo Aoristo ejusdem Modi similem terminatione faciunt, ut τύπον pro τύπε. Sic εἶπὼν pro εἶπέ dicitō, θίγον pro θίγε, ἀθίγω tango.

SUBJUNCTIVUS.

Sing. εὐών τύπῳ, τίπῃσι, τύπῃ. Ionicè τύπῃσι. Iones enim tertiis Personis singul. omnium temporum ac verborum in Subjunctivis sæpè addunt σι vel σιν, ut τύπῃσι, τετύφῃσι, τυφῃσι. Sic τυφῃσι, τυπῃσι, τετύπῃσι. &c.

Plur. τύπῳμεν. Dor. τύπῳμες. &c.

Illud etiam hoc loco monendum.

1. Poëtas primam personam pluralem Subjunctivorum in ωμεν efferre per υμεν.

2. Omnia tempora Subjunctivorum in tertia plurali Doricè habere ωνῃ. ut τύπῳνῃ, τετύφῳνῃ, &c.

OPTATIVUS.

In Optativo varietas nulla, nisi quod Indefinitum primum Æolicè & Atticè per εἰα conjugatur, hoc modo:

Sing.	τύφῃαι,	τύφῃαι,	τύφῃαι,
Dual.		τυφείων,	τυφείων,
		Η	Plur.

Plur. τυφείαμεν, τυφείατε, τυφείαν.

Prima pluralis in μιν ubiq; etiam Doricè definit in μες, ut τυφλοίμες, τετύφοιμες, &c.

INFINITIVI

Præsens & Imperfectum τύπην. Dor. τυπέν (Dores enim in infinitivo, detrahunt) Æol. τυπτω Ion. τυπέμεν, Att. & Dor. τυπέμεναι. Poët. τυπέμεναι. Poëtæ enim metri gratiâ μ geminant.

Futurum primum, τυφέν.

Dor. τυφέν & τυφέμεναι. Ion. τυφέμεν.

Aoristum primum, τύψαι.

Dor. τυφέμεναι. Ion. τυφέμεν.

Aoristum 2. & Futurum 2. τυπέειν.

Ion. τυπέειν & τυπέμεν. Dor. τυπέν.

Perfectum & Plus quam perfectum, τετυφέναι. Att. & Dor. τετυφέμεναι Ion. τετυφέμεν.

PARTICIPIORUM

Præsens & imperfectum.

ὁ τυπών.

ἡ τυπύουσα. Dor. τυπύουσα.

τὸ τυπόν.

Futurum 1. & Fut. 2. Dor. ἡ τυψοῖσα & ἡ τυποῖσα, pro ἡ τυψουσα, ἡ τυπέουσα.

Aorist. 1. τύψας. Æol. τύψαις.

Aorist. 2. ὁ τυπών. Ion. τυπέων. ἡ τυπέουσα. Dor. τυποῖσα. Ion. τυπέουσα, τὸ τυπόν. Ion. τυπέον.

Præter. perfect. τετυφώς, Æol. τετύφων. A præteritis indicativi Ionicis γέλαα, μέμαα, βέβαα, fiunt participia γελῶν, μεμῶν, βεβῶν, & per crasis γηγῶν, μεμῶν, βεβῶν.

DIA-

DIALECTI PASSIVORUM

ET MEDIORUM.

I. Iones, quoties prima desinit in $\mu\alpha$ & $\mu\iota\omega$ (excepto Perfecto & Plusquamperfecto Indicativi Passivi) faciunt singularem à tertiâ ejusdem Numeri, sublatâ literâ τ : ut,

pro $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\eta$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\acute{\eta}\sigma\eta$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\eta}\sigma\eta$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\psi\eta$.

Ion. $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\acute{\eta}\sigma\epsilon\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\acute{\eta}\sigma\epsilon\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\eta}\sigma\epsilon\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\lambda\acute{\upsilon}\psi\epsilon\alpha$. à $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\tau\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\acute{\eta}\sigma\epsilon\tau\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\eta}\sigma\epsilon\tau\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\psi\epsilon\tau\omega$. pro $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\eta$ Ion. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\omega$ ab $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\tau\omega$.

In Conjunct, pro $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\eta$. Ion. $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\eta\alpha$ (& penultima correpta $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\alpha$) à $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\eta\tau\omega$.

Sic in verbis Mediis.

Aor. 1. pro $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\psi\omega$. Ion. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha\omega$. Dor. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha$, à tertiâ $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha\tau\omega$.

Aor. 2. pro $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\chi$. Ion. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\omega$, ab $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\tau\omega$.

Fut. 1. pro $\tau\acute{\upsilon}\psi\eta$ Ion. $\tau\acute{\upsilon}\psi\epsilon\alpha$ à $\tau\acute{\upsilon}\psi\epsilon\tau\alpha$.

Fut. 2. pro $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$ Ion. $\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\alpha$ à $\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\tau\alpha$.

Secundæ personæ in $\omicron\iota\omega$ & $\alpha\iota\omega$ (quæ in solis Operativis inveniuntur) comuniter receptæ sunt.

II. Attici in secundis personis singularibus modi Indicativi η mutant in δ , in his quatuor verbis: $\beta\acute{\alpha}\lambda\omicron\mu\alpha\iota$, $\beta\acute{\alpha}\lambda\delta$, $\nu\omicron\lambda\omicron$, $\delta\iota\omicron\mu\alpha\iota$, $\delta\iota\delta$ $\rho\iota\tau\omicron$, $\delta\psi\omicron\mu\alpha\iota$, $\delta\psi\delta$, $\nu\iota\delta\epsilon\beta\omicron$, $\acute{\epsilon}\omicron\mu\alpha\iota$, $\acute{\epsilon}\delta$, & facta Crasi $\acute{\epsilon}\iota$ sum. Sic $\pi\acute{\epsilon}\upsilon\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\upsilon\sigma\delta$, $\alpha\upsilon\delta\iota\alpha\mu$.

III. Dores in secundâ singulari indicativi & Imperativi & mutant in $\epsilon\upsilon$: ut $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\upsilon$ $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\upsilon$ pro $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\eta$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\upsilon}\pi\chi$. Et in imperativo $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\upsilon$ pro $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\eta$.

IV. Ab Imperfecto activo Poëtico & Ionico $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\sigma\kappa\omicron\nu$ fit etiam Imperfectum Passivum $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\sigma\kappa\omicron\mu\eta\eta$, $\acute{\epsilon}\sigma\kappa\epsilon$, $\acute{\epsilon}\sigma\kappa\epsilon\tau\omicron$. & in 3 plur. $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\sigma\kappa\omicron\nu\tau\omicron$.

V. Dores & Jones in prima duali & plurali nota tantum modi Indicativi, verum etiam Optativi & Conjunctivi ante $\theta\omicron\nu$ & $\theta\alpha$, assumunt ϵ , ut $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\epsilon\sigma\theta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$ pro $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\epsilon\theta\alpha$. Imò quoties occurrit θ in Perfecto, cujuscunque Modi vocis Passivæ in hujusmodi terminationibus $\theta\omicron\nu$, $\theta\eta\nu$, $\theta\epsilon$, $\theta\omega$, $\theta\alpha\iota$, ibi dicitur $\theta\omicron\nu$, $\theta\eta\nu$, $\theta\epsilon$, $\theta\omega$, $\theta\alpha\iota$.

Æolicè pro $\mu\epsilon\theta\alpha$ dicitur $\mu\epsilon\theta\epsilon$, vel $\mu\epsilon\theta\epsilon\nu$, ut $\lambda\epsilon\gamma\omicron\mu\epsilon\theta\epsilon\nu$, pro $\lambda\epsilon\gamma\omicron\mu\epsilon\theta\alpha$.

VI. Jones in modo Imperativo etiam χ mutant in $\epsilon\omicron$, ut in Imperfecto Indicativi, ut $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\omicron\varsigma$, pro $\tau\upsilon\pi\lambda\chi$.

VII. Attici in Præsenti atque in utroq; Aoristo Imperativi medii tertiam pluralem eandem cum tertiâ duali faciunt, syllabâ $\sigma\alpha$ per Synopen detractâ, ut $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\omicron\theta\omega\nu$, $\tau\upsilon\psi\alpha\omicron\theta\omega\nu$, pro $\tau\upsilon\pi\epsilon\omicron\theta\omega\sigma\alpha\nu$, $\tau\upsilon\psi\alpha\omicron\theta\omega\sigma\alpha\nu$, &c.

III. Pœtæ & Jones in Optativo tertias plurales in $\omicron\nu\tau\omicron$ & $\alpha\nu\tau\omicron$ exeuntes formant à tertiis singularibus ante ultimam syllabam interposito α pro ν : ut $\tau\upsilon\psi\lambda\omicron\iota\alpha\tau\omicron$ pro $\tau\upsilon\psi\lambda\omicron\iota\nu\tau\omicron$. Sic $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\omicron\iota\alpha\tau\omicron$, $\tau\upsilon\pi\eta\sigma\omicron\iota\alpha\tau\omicron$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\psi\omicron\sigma\alpha\tau\omicron$. Item $\tau\upsilon\psi\alpha\iota\alpha\tau\omicron$, $\tau\upsilon\psi\omicron\iota\alpha\tau\omicron$, &c.

IX. In Verbis passivis & mediis eorûmq; Participiis Syncope sepe locum habet: ut $\sigma\epsilon\upsilon\tau\alpha\iota$ pro $\sigma\epsilon\upsilon\epsilon\lambda\alpha\iota$, *firmat*: $\sigma\epsilon\upsilon\tau\omicron$ pro $\sigma\epsilon\upsilon\epsilon\tau\omicron$ à $\sigma\epsilon\upsilon\omicron\mu\alpha\iota$, *firmo*, *disco*.

Sic $\epsilon\psi\lambda\epsilon\tau\omicron$ à $\pi\epsilon\lambda\omicron\mu\alpha\iota$ *sum*, *sio*. $\epsilon\gamma\epsilon\nu\tau\omicron$ pro $\epsilon\gamma\epsilon\nu\epsilon\tau\omicron$, à $\gamma\iota\nu\omicron\mu\alpha\iota$, *sum*, *sio*. $\alpha\nu\omega\chi\theta\iota$ pro $\alpha\nu\omega\chi\eta\theta\iota$, ab $\alpha\nu\omega\chi\eta\mu\iota$ *jubeo*, mutata media in aspiratam propter θ sequens.

Sic

Sic δέγμενϑ, pro δεχόμενϑ, à δέχομαι acci-
pio. mutatâ mediâ in aspiratam propter μ se-
quens. ἄλμενϑ pro ἀπόμενϑ ab ἀπομαι, sa-
lio, &c. Facile verò Aoristus primus medius
admittit hanc figuram per omnes modos & para-
ticipia, ut pro ὀνησόμενϑ, ὀνάμενϑ, pro ὀνήσομαι,
ὀνάσομαι, pro ὀνησάμενϑ, ὀνάμενϑ à Verbo ὀνάω,
sive ὀνημι juno, utilitatem affero. Sic pro εὐρησάμενϑ,
εὐράμενϑ, pro εὐρησάμενϑ, εὐραμένϑ, ab εὐ-
ρίσκω invenio.

DE DIALECTIS PASSIVORUM

tantum.

Attici perfectum passivum in Verbis in νω faci-
unt per σμαι: ut μιάνω fædo, μεμίασμαι: μολύνω,
inquinō, μεμόλυσμαι.

Jones perfecti & plusquamperfecti tertiam
pluralem formant à tertiâ singulari, ante πη vel
το, α breve inferentes, & tenues π vel κ, præce-
dentes α, mutant in aspiratas φ, & χ, ut

à πέτυπται, fit 3. plur. Jon. πετύφαται.

à λέλεκεται, fit 3. plur. Jon. λελέχαται.

à τέτακται, fit τετάχαται, à τίθημαι instruor.

In tertiâ & quartâ Conjugatione mutatur σ
in Characteristicam Aoristi 2. δ: aut θ aliquan-
do, interposito α, ut,

ab ἄδω capō, Perf. Pass. 3. sing. ἤσται, à qua fit 3.
plur. Jonica ἤδαται.

à φερίζω, dico, 3. sing. πέφραται. 3. plur. Jon. πε-
φράδαται.

à πείθω persuadeo. 3. sing. πέπεισται. 3. plur. Jon.
πεπειδαται.

ἀπλήθω, impleo, 3. sing. πέπλησαι, 3. plur. Ion. πεπλήσασθαι.

In Quinta tantum ω ante ται ponitur, retentis λ & ρ, ut

ἀκλίνω inclino 3. sing. κέκλιθι, 3. pl. κέκλισθαι.

ἀψάλλω, 3. sing. ἔψαλται, 3. pl. Ion. ἔψάλαται.

ἀσπείρω, 3. sing. ἔσπασται, 3. pl. Ion. ἔσπασται.

In sexta Conjugat. tantummodo α ante ται primum ponitur, correptā ante penultima longā: ut

ἀερεύω traho, 3. sing. εἴρωται, 3. pl. Ion. εἰρέαται.

ἀερέω dico, 3. sing. εἴρηται, 3. pl. Ion. εἰρέαται.

ἀποιέω facio, 3. sing. πεποίηται, 3. pl. Ion. πεποιέαται.

ἀβοάω clamo, 3. sing. βεβόηται, 3. plur. Ion. βεβόησθαι.

ἀχρυσόω, inaurō, 3. sing. καχρυσώται, 3. pl. Ion. καχρυσόαται.

Sic ἀτίθημι pono, 3. sing. τέθειται, 3. plur. Ion. τέθεισθαι.

Poëtæ tamen interdum antepenultimā, metri gratia, longam servant: ut, κέκλήσθι, δεδλοίαται, pro Ionicis κέκλέαται, δεδλοίαται, &c.

Sic, ut in Perfecto, etiam in Plusquamperfecto à tertia singulari Ionicè dicitur in tertiâ plurali ἐτέλυφατ, ἐλελέχατ, ἐψάλατ, ἐπάλατ, & per Pleonasmum syllabæ δα, ἔσαλαίδατ.

In Indefinitis.

Bœoti in Indicativo tertiam pluralem utriusque Aoristi Passivi formant à prima singulari mutando ω in εν, ut pro ἐτύφθησιν & ἐτύπησιν. Βœοι. & Æol. ἐτύφθεν & ἐτύπεν. Sic ἤγεσθην pro ἤγεσθησιν ab ἀγείρω congrego. Ἀφαίνομαι, appareo. Pindarus

darus dixit ἔφαναι pro ἔφαεν vel ἔφαιον.

Poëtæ in quintâ conjugatione pro ἐκλίθην & ἐκείθην dicunt ἐκλίνθην & ἐκεῖνθην à κλίνω inclino, & κείνω judico. Sic ἐπνιώθην, à πνύω spiro.

Optativorum personæ plurales in utroq; Aoristo patiuntur Syncopen in omnibus verbis: ut,

pro τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖσιν.

τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖεν.

pro τυπείμεν, τυπείτε, τυπείσιν.

τυπείμεν, τυπείτε, τυπείεν.

Iones in duobus Aoristis Coniunctivi ᾧ resolvunt in ἔω. ἤ, in ἐή, in tertia etiam singulari additâ syllabâ σι. ut,

pro τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ.

Ion. τυφθεῶ, τυφθεῆς, τυφθεῆ & τυφθεῆσι.

pro τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

Ion. τυπέω, τυπέης, τυπέη & τυπέησι.

Sic in 3. pl. τυφθεῶσι, τυπέωσι, pro τυφθῶσι, τυπῶσι.

Poëtæ εἶω, εἶης, εἶησι, atq; in primâ plurali per Systolen εἶομεν, hinc τρεπείομεν vertamur, pro τρεπῶμεν à τρέπω. & rursus in ἦω, ἦης, ἦη, hinc φαίνῃ videatur, pro φαῖνῃ à φαίνω.

INFINITIVI Indefinitum 1. τυφθῆναι.

Dog. τυφθεῖναι. Ion. τυφθεῖμεν.

Indefinitum 2. τυπῆναι. Dog. τυπέειναι. Ion. τυπέειμεν.

DE DIALECTIS MEDIO-

rum tantum.

Nova præcepta hîc nulla, sed quia tempora quædam Activorum, quædam Passivorum cō-

munem flectendi rationem sequuntur, easdem quoque Dialectorum varietates admittunt, ut exempli gratiâ, sicut in Plusquamperfecto verbi activi pro ἐπέτυφον, Ion. dicitur ἐπέτυφεα. ita & in media voce pro ἐπέτυπην, Ion. dicitur ἐπέτυπεα: pro ἐπέτυπην, Ion. ἐπέτυπεε, & Att. ἐπέτυπη, &c. eò igitur lectorem remittimus, hæc tamen addita admonitiunculâ: Futurum primum hic quoque Doræ circumflectere, præterea & in δ mutâtes, ut etiam in futuro secundo. ut

pro τύφομαι. Dor. τυφόμεαι & τυφεόμεαι.

pro τύψη. Dor. τυψή. Ion. τύψεαι. Att. τύψει.

pro τυφέλαι, Dor. τυφεΐται.

In Plur. pro τυφόμεθα. Dor. τυφόμεθα.

Sic in Futuro 2. pro τυπέμαι, Dor. τυπεόμεαι, Ion. τυπέομαι.

pro τυπή. Ion. τυπέεαι.

pro τυπέται. Ion. τυπέεται.

In Duali pro τυπέμεθον. Ion. τυπέόμεθον.

pro τυπέϊθον, τυπέϊθον. Ion. τυπέεϊθον.

In Plur. pro τυπέμεθα. Ion. τυπέόμεθα.

pro τυπέϊθε. Ion. τυπέεϊθε.

pro τυπέονται. Ion. τυπέονται.

Item Atticos in Futuris mediis in α σσμαι σ re-jicere & α cum sequenti vocali contrahere. ut ἐργάμαι, ἐργᾶ, ἐργᾶται, pro ἐργάσσαι, ἐργάση, ἐργάσειαι ab ἐργάζομαι operor, unde in Decalogo ἔξήμερος ἐργᾶ.

Item Atticos sæpe usurpare Futura Mediorū loco Activorum, rejectis Activis.

CAP.

Contrahuntur autem in primâ Con-
jugatione.

εε } in { ε
εο }   { ου

Si post ε sequitur Vocalis longa, aut
diphthongus, tunc ε abjicitur.

PARADIGMA PRIMÆ CON-
JUGATIONIS.
ACTIVUM.

Indicativi Præsens.

S. φιλέω φιλῶ, φιλέεις φιλεῖς, φιλέει φιλεῖ.
D. φιλέετον φιλεῖτον, φιλέετον φιλεῖτον.
P. φιλέομεν φιλῶμεν, φιλέετε φιλεῖτε, φιλέεσθε
φιλῶσθε.

Imperf.

S. ἐφίλεον ἐφίλων, ἐφίλεες ἐφίλεις, ἐφί-
λεε ἐφίλει.
D. ἐφιλέετον ἐφιλεῖτον, ἐφιλεέτων ἐφιλείτων.
P. ἐφιλέομεν, ἐφιλῶμεν, ἐφιλέετε ἐφιλεῖτε, ἐφί-
λεον ἐφίλων.

Fut. 1. φιλήσω, fut. 2. φιλῶ εἰς ἡνέκα: αογ.
2. ἐφίλησα, αογ. 2. ἐφίλον, def. perf. πεφίλη-
κα, plusquampr. ἐπεφιλήκειν.

IMPERAT.

præsens.

S. φίλεε φίλει, φιλέετω φιλείτω.
D. φιλέετον φιλεῖτον, φιλεέτων φιλείτων.

P. φι-

P. Φιλέετε Φιλείτε, Φιλεέτωσαν Φιλείτωσαν.

Aor. 1. Φίλησον, 2. Φίλε, defin. perf. πεφίληκε.

S U B J U N C T.

praesens.

S. Φιλέω Φιλῶ, Φιλέης Φιλῆς, Φιλέη Φιλῆ.

D. Φιλέητον Φιλῆτην, Φιλέητην Φιλῆτον.

P. Φιλέωμεν Φιλῶμεν, Φιλέητε Φιλῆτε,
Φιλέωσι Φιλῶσι.

Aor. 1. Φιλήσω, aor. 2. Φίλω, defin. perf. πεφιλήκα.

O R T A T I V.

praesens.

S. Φιλέοιμι Φιλοῖμι, Φιλέοις Φιλοῖς,
Φιλέοι Φιλοῖ.

D. Φιλέοιτον Φιλοῖτον, Φιλεοίτην Φιλοίτην.

P. Φιλέοιμεν Φιλοῖμεν, Φιλέοιτε Φιλοῖτε,
Φιλέοιεν Φιλοῖεν.

Fut. 1. Φιλήσοιμι, fut. 2. Φιλοῖμι, aor. 1. Φιλήσοιμι, def. perf. πεφιλήσοιμι.

I N F I N I T.

Præf. Φιλεῖν, fut. 1. Φιλήσῃν, fut. 2. Φιλεῖν,
aor. 1. Φιλήσῃ, aor. 2. Φιλεῖν, defin. perfect. πεφιλῆκέναι.

P A R T I C.

Præfens Φιλέων ῶν, fut. 1. Φιλήσων, fut. 2. Φιλῶν analogicè, aor. 1. Φιλήσας, aor. 2.

Φι-

Φιλῶν anal. def. perf. πεφίληκώς.

EXEMPLUM FORMÆ II.

in eo

INDIC. pres.

S. φιλέομαι φιλέμαι, φιλέη φιλή,

φιλέεται φιλείται

D. φιλούμεθον φιλόμεθον, φιλέεσθον φιλείσθον,

φιλέεσθον φιλείσθον

P. φιλούμεθα φιλόμεθα, φιλέεσθε φιλείσθε,

φιλέονται φιλῶνται.

Imperf.

S. ἐφιλέομαι ἐφιλέμαι, ἐφιλέη ἐφιλή,

ἐφιλέεται ἐφιλείται

D. ἐφιλούμεθον ἐφιλόμεθον, ἐφιλέεσθον ἐφι-

λείσθον. ἐφιλέεσθω ἐφιλείσθω

P. ἐφιλούμεθα ἐφιλόμεθα, ἐφιλέεσθε ἐφιλείσθε.

ἐφιλέοντο ἐφιλῶντο.

Fut. 1. φιλήσομαι, fut. 2. φιλήσομαι, aor. 1.

ἐφιλήθην. aor. 2. ἐφίλην, def. perf. πεφίλη-

μαι, plusquampr. ἐπεφίλημαι, fut. inst. πεφί-

φήσομαι.

IMPERAT. pres.

S. φιλέεσθω φιλείσθω

D. φιλέεσθων φιλείσθων

P. φιλέεσθε φιλείσθε, φιλέεσθωσαν φιλεί-

σθωσαν.

(λησο.

Aor. 1. φιλῆθη, 2. φίληθι, def. perf. πεφί-

Sub-

SUBJUNCT. praes.

S. φιλέωμαι φιλώμαι, φιλέημι φιλήῃ, φιλέηται
φιλήται

D. φιλεώμεθον, φιλώμεθον, φιλέησθον φιλή-
σθον, φιλέησθον φιλήσθον

P. φιλεώμεθα φιλώμεθα, φιλέησθε φιλήσθε,
φιλέωνται φιλώνται. (λώμαι.

Αογ. 1. φιλήσῶ, 2. φιλώ. def. perf. πεφι-

ΟΡΤΑΤΙΝ. praes.

S. φιλεοίμεν φιλοίμεν, φιλέοιο φιλοῖο, φιλέοιτο
φιλοῖτο

D. φιλεοίμεθον φιλοίμεθον, φιλέοισθον φιλοῖ-
σθον, φιλεοίσθην φιλοίσθην

P. φιλεοίμεθα φιλοίμεθα, φιλέοισθε φιλοῖσθε,
φιλέοιησθε φιλοῖησθε.

Future 1. φιληθήσοιμεν, 2. φιλησοίμεν, αογ. 1.

φιληθήσω, αογ. 2. φιλείω, def. perf. πεφι-
λήμεν, fut. inst. πεφιλησοίμεν.

INFINIT.

Praes. φιλέεσθαι φιλείσθαι, f. 1. φιληθήσεσθαι, 2. φι-
λήσεσθαι, αογ. 1. φιληθήναι, αογ. 2. φιλήναι, def.
perf. πεφιλήσθαι, fut. inst. πεφιλήσεσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens φιλεόμενος ἔμενος; fut. 1. φιληθη-
σόμενος, fut. 2. φιλησόμενος; αογ. 1. φιληθείς,
αογ. 2. φιλείς, def. perf. πεφιλημένος, fut.
inst. πεφιλησόμενος.

EX.

EXEMPLUM FORMÆ III.

INDICAT.

Fut. 1. Φιλήσομαι, 2. Φιλέσομαι, aor. 1. ἐφιλοσοίμην, 2. ἐφιλόμην, def. perf. πέφιλα, plusq. perf. ἐπέφιλαι.

IMPER.

Aor. 1. Φίλησαι, 2. Φιλῆσαι, def. perf. πέφιλε.

SUBJUNCT.

Aor. 1. Φιλήσωμαι, 2. Φίλωμαι, def. perf. πεφίλω.

OPTAT.

Fut. Φιλησοίμην, 2. Φιλοίμην, aor. 1. Φιλοσοίμην, 2. Φιλοίμην, def. perf. πεφίλοισμι.

INFIN.

Fut. 1. Φιλήσεσθαι, 2. Φιλέσθαι, aor. 1. Φιλήσεσθαι, aor. 2. Φιλέσθαι, def. perf. πεφιλέναι.

PARTICIPIA.

Fut. 1. Φιλησόμενος, Fut. 2. Φιλέμενος, aor. 1. Φιλησόμενος, aor. 2. Φιλόμενος, def. perf. πεφιλώς.

SECUNDA CONJUGATIO.

Est Verborum desinentiū in άω, quorum Futurum desinit in ήσω, Præteritum in ηκα, ut βοάω clamo, βοήζω, βεβόηκα.

Omnis contractio hujus Conjugationis

onis fit in ω vel α . Vel in ω & α diphthongos.

In ω si post α sequitur o , s vel ω .

In ω si post α sequitur oi .

In α si post α sequitur alia Vocalis.

In α si post α sequitur diphthongus ei vel η .

EXEMPLUM FORMÆ I.

in $\alpha\omega$.

INDICATIVI

Præsens:

I.

II.

III.

S. Τιμάω ἡμᾶ, ἡμάεις ἡμᾶς, ἡμάει ἡμᾶ.

D. ἡμάετον ἡμᾶτον, ἡμάετον ἡμᾶτον.

P. ἡμάομεν ἡμῶμεν, ἡμάετε ἡμᾶτε, ἡμάεσσι ἡμῶσι.

Præteritum imperfectum:

I.

II.

III.

S. ἐτίμαον ἐτίμων, ἐτίμαες ἐτίμας, ἐτίμαε ἐτίμα.

D. ἐτίμάετον ἐτίμᾶτον, ἐτίμαέτην ἐτίμάτην.

P. ἐτίμάομεν ᾠμεν, ἐτίμάετε ἐτίμᾶτε, ἐτίμαον ἐτίμων.

Fut. 1. τιμήσω τιμήσεις, εἰ ἔσθν ἔσθον ᾠμεν, ἔστε,

ἔσσι.

Fut. 2. τιμῶ τιμῆεις, εἴ ἔσθν, εἴσθον ἔσθμεν, εἴτε, ἔσθε

Αοκ. 1. ἔτιμησα, ἔτιμησας, εἰ ἄσθν, ἀτίμην ἄμην

ἄτε, ἀν.

Αοκ,

Αορ. 2. ἔτιμον, ἔτιμες, εἴ εἶπον, ἔτιω οὐ μὲν, ἔτιον.

Definit. perf. τετίμηκα τετίμηκας, εἴ αὐτον, αὐτον ἀμην, ἀτε, ασι.

Plusquamperf. ἔτετίμηκην, εἴ, εἴ εἶπον, ἔτιω εἶμην, εἴτε, εἴταν.

IMPERATIVI

Præsens.

I.

III.

S. τίμαε τίμαε, τιμάετω τιμάετω,
D. τιμάετον τιμάετον, τιμάετων τιμάετων.
P. τιμάετε τιμάετε, τιμάετωσαν τιμάετωσαν.

SUBJUNCTIVI

Præsens:

I.

II.

III.

S. τιμάω τιμάω, τιμάης τιμάης, ἀή ἄ.
D. τιμάητον ἄτον, ἀητον ἄτον.
P. τιμάωμεν τιμάωμεν, ἀήτε ἄτε, ἀωσι ἄσι.

Αορ. 1. ἱμήσω, ης, ἢ ἦτον, ἦτον ὠμην, ἦτε, ὠσι.

Αορ. 2. ἱμω, ης & c.

Defin. perf. τετίμηκα, ης, & c.

OPTATIVI

Præsens & imperfectum:

I.

II.

III.

S. ἱμάοιμι ἱμάοιμι, ἱμάοις ἱμάοις, ἱμάοι ἱμάοι,
D. ἱμάοιτον ἱμάοιτον, ἱμαοίτω ἱμαοίτω,
P. ἱμάοιμεν ἱμάοιμεν, ἱμάοιτε ἱμάοιτε, ἱμαοίσην
(ἱμαόεν).

Fut.

Fut. 1. πρήσομαι, οἷς, οἷ· οἶτον, οἶτλω· οἶμεν, οἶτε· οἶεν.

(οἶεν·)

Fut. 2. πρῶμαι, οἷς, οἷ· οἶτον, οἶτλω· οἶμεν, οἶτε·

Aor. 1. πρήσαμαι, αἷ, αἷ· αἶτον, αἶτλω· αἶμεν·

αἶτε, αἶεν.

(οἶεν·)

Aor. 2. τίμωμαι, οἷς, οἷ· οἶτον, οἶτλω· οἶμεν, οἶτε·

Defin. perf. τετήμηκαμαι, οἷς, οἷ· οἶτον, οἶτλω·

οἶμεν, οἶτε, οἶεν.

INFINITIVI

Præsens πρᾶσθαι πρᾶν.

Fut. 1. πρήσθην.

Aor. 1. πρήσασθαι.

Aor. 2. πρᾶν.

Defin. perf. τετήμηκέναι.

PARTICIPIA.

Sunt hic præsens πρᾶσωντων, ἀσύντων·

fut. 1. πρήσωντων· fut. 2. πρᾶντων· αορ. 1.

πρήσας· αορ. 2. πρᾶντων· defin. perf.

τετήμηκώς ὄντων.

EXEMPLUM FORMÆ II. αω,

quæ αωσθη.

INDICATIVUS

præsens.

I.

II.

III.

S. πρᾶσθη πρᾶσθη,

πρᾶσθαι πρᾶσθαι,

πρᾶσεται πρᾶσεται,

I

D.

D: τιμάμεθον τιμώμεθον, τιμάεσθον τιμάσθε, τιμάεσθον τιμάσθον,

P. τιμάμεθα τιμώμεθα, τιμάεσθε τιμάσθε, τιμάοντι ὄντων.

IMPERFECTUM.

I.

II.

III.

S. ἐτιμάομην ἐτιμώμην, ἐτιμάεσμι ἐτιμῶ, ἐτιμάεσθε ἐτιμᾶτο. (σθον)

D. ἐτιμάμεθον, ἐτιμώμεθον, ἐτιμάεσθον ἐτιμᾶ- ἐτιμάεσθην ἐτιμᾶσθην.

P. ἐτιμάμεθα ἐτιμώμεθα, ἐτιμάεσθε ἐτιμᾶσθε, ἐτιμάοντο ἐτιμῶντο.

Fut. 1. τιμήσομαι, ἡ, εταί, ὄμεθον, εσθον, εσθον. ὄμεθα, εσθε, οντων.

Fut. 2. τιμήσομαι, ἡ, εταί & ε.

Aor. 1. ἐτιμήθην ἡς, ἡ ἦεν, ἦτην ἡμεν, ἦτε, ἦσαν.

Aor. 2. ἐτίμην, ἡς, ἡ ἦλον, ἦτην ἡμεν, ἦε, ἦσαν.

Definit. perf. τετίμημαι, ἡσαι, ἦται ἡμεθον; ἡσθον, ἡσθον ἡμεθα, ἡσθε, ἦνται.

Plusquamperf. ἐτετίμημην, ἡσο, ἦτο ἡμεθον; ἡσθον ἡσθην ἡμεθα, ἡσθε, ἦντο.

Futur. instans τετιμήσομαι, ἡ & ε.

IMPERATIV.

praesens.

S. τιμάεσμι, τιμῶ, τιμάεσθε, τιμάσθε.

D. τιμάεσθον, τιμάσθον, τιμάεσθων, τιμάσθων.

P. τιμάεσθε, τιμάσθε, τιμάεσθωσαν, τιμάσθωσαν.

Aor.

Λογ. 1. τιμήθητι, ήτω ήτον, ήτων. ήτε, ήτωσαν.

Λογ. 2. ήμηθι, ήτω & c.

Defin. persf. τιμήσο, ήσθω ήσθον, ήσθων. ήσθε, ήσθωσαν.

SUBJUNCT.

S. τιμάωμαι τιμάμαι, τιμάη τιμά, τιμάηται τιμάται.

D. τιμάωμεθον, τιμάμεθον, τιμάησθον, τιμάσθον, τιμάησθον τιμάσθον.

P. τιμάωμεθα τιμάμεθα, τιμάησθε τιμάσθε, τιμάωνται τιμώνται.

Λογ. 1. τιμηθῶ, ης ή ήτην, ήτον ῶμεν, ήτε, ῶσι.

Λογ. 2. τιμῶ, ης & c.

Defin. persf. τιμάωμαι, ή vel ᾶ, ήται vel ᾶται ῶμεθον, ήσθον vel ᾶσθον, ήσθον vel ᾶσθον ῶμεθα, ήσθε vel ᾶσθε, ῶνται.

ΟΡΤΑΤ.

Præsens & imperfectum.

I.

II.

III.

S. τιμαοίμην τιμάομην, τιμάοιο, τιμάο, τιμάοιτο τιμάοτο.

D. τιμαοίμεθον τιμάομεθον, τιμάοισθον τιμάοσθον, τιμαοίσθην τιμάοσθην.

P. τιμαοίμεθα τιμάομεθα, τιμάοισθε τιμάοσθε, τιμάοιητο τιμώντο.

Fut. 1. τιμηθησοίμην, οιο. & c.

Fut. 2. τιμησοίμην, οιο & c.

I 2

ΛΟΓ.

Αογ. 1. τιμηθείην, εἰς & c.

Αογ. 2. τιμείην, εἰς & c.

Defin. perf. τετιμήμην, ἦο, ἦτο· ἤμεθον, ἦσθον
ἦσθην· ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futur. instans τετιμησοίμην, οἰο & c.

I N F I N I T.

Præsens τιμάω, τιμάω.

Fut. 1. τιμηθήσεω.

Fut. 2. τιμήσεω.

Αογ. 1. τιμηθήναι.

Αογ. 2. τιμῆναι.

Defin. perf. τετιμήω.

Fut. inst. τετιμήσεω.

Participia

sunt præsens τιμάομεν & ὄμεν &: fut. 1.
τιμηθῶμεν &: fut. 2. τιμησόμεν &: αογ. 1. τι-
μηθεῖς; αογ. 2. τιμείς; def. perf. τετιμημέν &:
fut. inst. τετιμησόμεν &.

EXEMPLUM FORMÆ III.

ex αὐτῇ ἐπιπλάσσει.

Indicat. imperat. subjunct. opt.
præsens & imperf sunt eadē cum forma secūda
Indicativus.

Fut. 1. τιμήσομαι.

Fut. 2. τιμήμαι, ἦ, ἦται· ἤμεθον, εἶσθον, εἶ-
σθην· ἤμεθα, εἶσθε, οὖν.

Αογ. 1, ἐτιμησοίμην, ἦσω, ἦσατο· ἠσίμεθον, ἠσά-
σθον

σθον, ησάσθην· ησάμεθα, ησασθε, ησάντες.

Αορ. 2. έλιμόμεν.

Definit. perf. τέλιμα.

Plusq. έτελίμεν.

Imperat.

Αορ. 1. έλιθησθαι, άσθω· ασθον, άσθων· ασθε, άσθωσεν.

Αορ. 2. έλιθοσ, έσθω & c.

Defin. perf. τέλιμε.

Hoc tamen tempus raro hic usurpatur in singulari: sed feré syntactice circumscribitur: ut τελίμως ισθι.

Subjunct.

Αορ. 1. έλιθήσωμαι, η, ηται· ώμεθον, ησθον, ησθον· ώμεθα, ησθε, ωνται.

Αορ. 2. έλιωμαι, η, ηται. & c.

Defin. perf. τέλιω.

Optat.

Fut. 1. έλιθησίμεν, οιο, οιτ. & c.

Fut. 2. έλιθίμεν, οιο, οιτ. & c.

Αορ. 1. έλιθησάμεν, αιο, αιτο. & c.

Αορ. 2. τιμοίμεν, οιο, οιτ. & c.

Def. perf. τέλιμοιμι, οισ, οι. & c.

Infinit.

Fut. 1. τιμήσεσθαι.

Fut. 2. τιμείσθαι.

Αορ. 1. έλιθήσασθαι.

I 3

Αορ:

AOR. 2. Τιμήσθαι.

Defin. perf. τετιμέναι.

Participia hie sunt fut. 1. τιμησόμενος, fut. 2. τιμήμενος; aor. 1. τιμησόμενος, aor. 2. τιμόμενος; def. perf. τετιμώς.

~~~~~

TERCIA CONJUGATIO

Est Verborum desinentium in óω quorum Futurum desinit in óσω: Præteritum in ωκα: ut χρυσώω inαιω, χρυσώσω, κερύσσω κα.

Contrahuntur in hac Cōjugatione.

οε, οο, οε in γ.

οη, οω in ω.

οει, οη, οοι in οι.

Excipe Infinitivum ubi ε ante ε contrahitur in γ, ut χρυσόειν, χρυσῶν: eliditur enim ante contractionem lex ε.

EXEMPLUM FORMÆ ACTIVÆ.

Indic. pres.

χρυσ	{	όω ὦ,	όεις οἷς,	όει οἷ.
		όετον ἔτον,	όετην ἔτην,	όετι ἔτι.
		όομεν ἔμεν,	όετε ἔτε,	όεσι ἔσι.

Imperf.

ἐχρυσ	{	οου εν,	οεις ες,	οει ε.
		όετον ἔτην,	όετιω, ἔτιω.	
		όομεν ἔμεν,	όετε ἔτε, οου εν.	

Fut. 1. χρυσώσω, aor. 1. ἐχρυσώσω, def. perf.

perfect. κενύρωκα, plus q. ἐκεχρύρωκεν plus
 nè analogia sunt cum derivatis.

Imper. pres.

χρυσ { ῥος ρ, ῥέτω ῥτω
 ῥέτον ῥτον, ῥέτων ῥτων
 ῥέτε ῥτε, ῥέτωσεν ῥτωσεν.

Aor. I. χρύρωσον, def. perf. κενύρωκε.

Subjunct. pres.

χρυσ { ῥω ῶ, ῥης οῖς, ῥη οῖ
 ῥήτον ῶτον, ῥήτον ῶτον
 ῥήμεν ῶμεν, ῥήτε ῶτε, ῥωσι ῶσι.

Aor. I. χρυρώσω ης, & def. perf. κενυρώσω.

Optat.

χρυσ { ῥομι οῖμι, ῥοις οῖς, ῥοι οῖ
 ῥοιτον οῖτον, ῥοιτιν εἰτιν
 ῥοιμεν οῖμεν, ῥοιτε οῖτε, ῥοιεν οῖεν.

Fut. I. χρυρώσοιμι, aor. I. χρυρώσοιμι, de-
 fin. p. κενυρώσοιμι.

Infinit. presens.

χρυσάειν, ῥν.

Fut. I. χρυσώσῃ, aor. I. χρυσώσῃ, def.
 perf. κενυρώσῃ.

Participia.

Pres. χρυσάων ῶν, fut. χρυρώσων, aor. I. χρυ-
 ρώσας, def. p. κενυρώσας.

EXEMPLUM FORMÆ PASSIVÆ.

Indicat. presens.

14

χρυσά.

χρυσ } ῥόμην ἔμην, ὅη οἷ, ὀέται ἔται.
 ῥόμεθον ἔμεθον, ὀεθον ἔσθον, ὀεσθον ἔ-
 σθον (ἔνται.
 ῥόμεθα ἔμεθα, ὀεσθε ἔσθε, ὀονται
Imperfect.

χρυσ } ῥόμην ἔμην, ὅς ἔ, ὀέτο ἔτο.
 ῥόμεθον ἔμεθον, ὀεσθον ἔσθον, ὀεσθην
 ἔσθην (ἔνται.
 ῥόμεθα ἔμεθα, ὀεσθε ἔσθε, ὀονται

Fut. I. χρυζώθησομαι, aor. I. χρυζώθην,
 def. perf. κεχρυζώμαι, plus q. ἐκεχρυζώμην,
 fut. inst. κεχρυζώσομαι analoga sunt planè,
 cum derivatis.

Imperat. praesens.

χρυσ } ὅς ἔ, ὀέσθω ἔσθω.
 ὀεσθον ἔσθον, ὀεσθων ἔσθων.
 ῥόισθε ἔσθε, ὀεσθωσιν ἔσθωσιν.
 Aor. I. χρυζώθητι, def. perf. κεκρυζώσο.

Subjunct. praesens.

χρυσ } ῥώμην ᾗμην, ὅη οἷ, ὀήται ᾗται.
 ῥώμεθον ᾗμεθον, ὀήσθον ᾗσθον, ὀήσθον
 ᾗσθον (ᾗνται.
 ῥώμεθα ᾗμεθα, ὀήσθε ᾗσθε, ὀώνται

Aor. I. χρυζώθῃ, def. perf. κεχρυζώμαι.

Optat. praesens.

χρυσ } ῥόμην οἴμην, ὀοιο οἷο, ὀοίτο οἷτο.
 ῥοίμεθον οἴμεθον, ὀοισθον οἷσθον, ὀοισθην
 οἷσθην.
 χρυσ

χρυσοίμεθα οίμεθα, οοισθε οίσθε, οοιντο οίντε.

Fut. I. χρυσωθήσομεν, aor. I. χρυσωθήσονται,
def. p. κεχρυσώμεθα & ζ. fut. inst. κεχρυσώ-
σοίμεν. Infinit. pres.

Χρυσόεσθαι εσθαι.

Fut. I. χρυσωθήσεσθαι, aor. I. χρυσωθήναι,
def. perf. κεχρυσώσασθαι, f. inst. κεχρυσώσεσθαι.

Particip. presens.

χρυσόμενοι εμενοι, fut. I. χρυσωθήσομε-
νοι, aor. I. χρυσωθήσονται, def. perf. κεχρυσώ-
μένοι, fut. inst. κεχρυσώσομενοι.

EXEMPLUM FORMÆ MEDIÆ.

Indicat.

Fut. I. χρυζάσομαι, aor. I. έχρυζασάμεν, a-
nalogia cum ortis.

Imper.

Aor. I. χρύζωσαι.

Subjunct.

Aor. I. χρυζώσῃαι.

Optat.

Fut. I. χρυζωζοίμεν, aor. I. χρυζασοίμεν.

Infinit.

Fut. I. χρυζώσεσθε, aor. I. χρυζώσασθε.

Particip.

Fut. I. χρυζωζόμενοι, aor. I. χρυζασά-
μενοι.

DE DIALECTIS VERBORUM

CIRCUMFLEXORUM PRÆCIPUÆ

observationes.

I. Quæ de Verbis Barytonis Activis, Passivis, & Mediis observanda monuimus, ea hîc quoque in circumflexis iisdem locis & eadem ratione accidunt, nisi quòd hîc, uti in Verbis in μ , in imperfecto Ionico Vocalis sive Diphthongus secundæ personæ præcedens σ corripitur auferendo subjunctivam ex Diphthongo, & longam Vocalem in suam brevem mutâdo, ut ab $\epsilon\pi\omicron\iota\sigma\kappa\epsilon$, $\pi\omicron\iota\epsilon\sigma\kappa\epsilon$ faciebat, ab $\epsilon\tau\iota\theta\eta\sigma$, $\tau\iota\theta\epsilon\sigma\kappa\epsilon$ ponebat.

II. Iones non rarò ϵ factum ex contractione in $\epsilon\alpha$ resolvunt, ut $\pi\omicron\iota\epsilon\iota\omicron\delta\mu$, $\pi\omicron\iota\epsilon\alpha\delta\mu$.

III. Poëtæ in α contractione factâ, aliud ω inferunt accentu retracto, ut $\beta\omicron\alpha\epsilon$, $\beta\omicron\omega$. Poët. $\beta\omicron\alpha\alpha$ (neglecto jota subscripto) $\beta\omicron\alpha\epsilon\tau\epsilon$, $\beta\omicron\alpha\tau\epsilon$. Poët. $\beta\omicron\alpha\alpha\tau\epsilon$, $\beta\omicron\alpha\epsilon\delta\mu$. Poët. $\beta\omicron\alpha\alpha\delta\mu$ à $\beta\omicron\alpha\omega$ clamo. Sic à $\mu\upsilon\alpha\eta$, $\mu\upsilon\alpha$. Poët. $\mu\upsilon\alpha\alpha$, $\mu\upsilon\alpha\epsilon\delta\mu$, $\mu\upsilon\alpha\delta\mu$. Poët. $\mu\upsilon\alpha\alpha\delta\mu$ à $\mu\upsilon\alpha\omicron\mu\upsilon\mu$ memoro.

Si verò contractam syllabam præcedit longa, aliud ω inferunt, retracto etiam accentu, ut $\tau\eta\delta\alpha\omega$, $\tau\eta\delta\omega$, $\tau\eta\delta\omega\omega$ salio. Si antecedit brevis, resolvunt in $\omicron\omega$, ut $\omicron\epsilon\theta\iota\omega$, $\omicron\epsilon\omega$, $\omicron\rho\alpha\omega$ video. $\omicron\epsilon\theta\iota\omicron\mu\upsilon$, $\omicron\epsilon\omega\mu\upsilon$, $\omicron\epsilon\theta\iota\epsilon\zeta$, $\omicron\epsilon\omega\zeta$, $\omicron\rho\omicron\omega\zeta$. in 2. plural. Optat. $\omicron\epsilon\theta\iota\omicron\iota\epsilon$, $\omicron\epsilon\omega\tau\epsilon$, $\omicron\rho\omicron\omega\iota\epsilon$ videretis, &c. Hoc locum habet maximè in tertiâ plurali Imperfecti passivi, ubi $\omicron\upsilon\tau\omicron$ pro $\omega\upsilon\tau\omicron$ ex $\alpha\omicron\upsilon\tau\omicron$, ut $\eta\gamma\omicron\rho\omicron\omega\upsilon\iota\omicron$ concionabantur, ab $\alpha\iota\gamma\omicron\epsilon\theta\iota\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\iota\chi\omicron\omega\upsilon\tau\omicron$ ordine ibant, à $\epsilon\sigma\iota\chi\alpha\omicron\mu\alpha\iota$, $\alpha\iota\pi\omicron\omega\upsilon\tau\omicron$ culpabant, ab $\alpha\iota\lambda\theta\iota\omicron\mu\alpha\iota$, ubi detractum est augmentum.

IV. Do

IV. Dores & ε in η contrahunt, nec subscribunt: ut γελᾶς, γελῆς *rides*. Sic πμῆς, πμῶ *colis*, *colit*, quem morem in quibusdam Attici quoque servarunt dicentes: πρῆς, διψῆς, ζῆς, *esuris*, *sitis*, *vivis*. unde imperfectum ἐζῆ *vivebat*, & Infinitivus ζῆν *vivere*.

V. Dores hic quoque οο post contractionē in α convertunt, si venit à Verbis in εω, ut ποιῶ, ποιῶμεν, ποιῶμι, ποιῶμι, ποιῶμι, ποιῶμι. ἐζηῶντο, ἐζηῶντο, & sine augmento ζηῶντο, *admirabantur*, seu *spectabant*, à ζῆομαι, quo Iones utuntur, pro ζῶομαι, &c.

VI. In Aoristo primo Imperativi pro βῶσον, βῶσάτω, Contractè dicitur βῶσον, βῶσάτω. Unde & in Aoristo primo Participii dicitur βῶσας. Et in Futuro primo Indicativi mediæ vocis pro βῶσομαι, βῶσομαι.

VII. Attici Optativum Præsentis circumflexi solent etiam per ην purum inflectere, facta videlicet prius contractione. deinde mutando με in λω: ut, in primâ Conjugatione.

Sing. ποιῶλω, ποιῶλης, ποιῶλη,

Dual. ποιῶλητον, ποιῶλήτω,

Plur. ποιῶλημεν, ποιῶλητε, ποιῶλησθε.

In 2. Conjug. βῶλω, βῶλης, βῶλη.

βῶλητον, βῶλήτω.

βῶλημεν, βῶλητε, βῶλησθε.

Et in tertiâ χερσῶλω, χερσῶλης, χερσῶλη, &c.

Dores verò in prima & tertia Conjugatione penultimam οι mutant in ω, ut terminatione à secunda non differant hoc modo:

Ποι,

Ποιῶλω

ποιῶης,

ποιῶη,

ποιῶηεν,

ποιῶητω,

ποιῶημεν,

ποιῶητε,

ποιῶηστω.

Βοῶλω.

βοῶης,

βοῶη.

Χρυσῶλω.

χρυσῶης,

χρυσῶη, &c. Rur-

fus Poëtæ in secunda conjugatione dicunt ῶοιμι, ῶοις, ῶοι, ut βοῶοιμι, βοῶοις, βοῶοι, &c. Sic ἠβῶοιμι, quod & ἠβῶλω pubescerem, ab ἠβῶω pubesco.

IX. Attici & Aëoles pro ποιήσομαι, dicunt ποιήσομαι, sicut pro τύψομαι, τύψομαι.

IX. Infin. Præsens, ποιέειν, Cont. ποιείν. Dor. ποιέν. Sic βοάειν. Cont. βοᾶν. Dor. βολῶ, ut ζῶω vivere: Item βοήμεναι. Poët. βοάαν. χρυσόειν. Cont. χρυσέειν. Dor. χρυσιῶν. Aëol. χρύσιν.

X. Iones in Perf. Participii pro ἐσθκῶς, ἐσθκῆα, ἐσθκῆς dicunt ἐσθῶς, ἐσθῶτ. deinde per Crasin ὁ ἐσῶς ἢ ἐσῶτ, ἢ ἐσῶση, τῆς ἐσῶσης, τὸ ἐσῶς, ἢ ἐσῶτ, à quo compositum διεσῶσε *disfita, discreta*, utrumq; verò & masculinum & neutrum habet accentum acutum, & per ω scribitur. Itidē dicendum in γεγῶς natus, μεμῶς paratus, cupiens, βεβῶς gressus vel nixus à γεγαῶς, μεμαῶς, βεβαῶς, quorum themata inusitata sunt γάω nascor, μάω equero, cupio, βάω gradior, unde Fut. γήσω. Præt. γέγηκα, γεγαα:μησ, μέμηκα, μέμαα: βήσ, βέβηκα, βέβηκα.

VERBI PASSIVI

INDICAT.

præsens.

Βοῶομαι, ῶμαι, βοῶη, βοῶ. Ion. βοῶμαι. Dor. βοῶομαι, & βοῶη.

In

μεν, ετε, εστω. defin. perf. τέθεικα ex Aeolismo,
plusq, ετεθίκεν.

IMPER.

Pres. τίθει, έτω' ετον έτων' ετε έτωσαν.

Ex contratto τίθει quasi à τίθειω.

Aorist. 1. ήκον έτω &c. ex analogia, eisi
inusuatum. aor. 2. ής vel ήτι, ήτω, ήτον, ή-
των, ήτε, ήτωσαν, def. perf. τέθεικε.

SUBJUNCT.

Pres. τιθῶ, ής, &c. aor. 1. ήκω, aor. 2. ήῶ,
def. perf. πεθείκω.

OPTATIV.

Pres. τιθείω, ης, &c. fut. 1. ήσοιμι, aor. 1.
ήκημι, aor. 2. θείω, def. perf. τεθείκοιμι.

INFINIT.

Pres. τιθῆναι: fut. 1. ήσθην, aor. 1. ήκηθι, a-
or. 2. θῆναι. def. perf. πεθεικέναι.

PARTIC.

Pres. τιθείς, είσαι, εν; fut. 1. ήσων, aor. 1.
ήκας; aor. 2. θείς, defin. p. τεθεικώς.

EXEMPLUM FORMÆ II.

in εμῶν.

INDICAT. praesens.

S.	τίθεμαι,	τίθεσθαι,	τίθεται.
D.	τιθέμεθον,	τίθεσθον,	τίθεσθου.
P.	τιθέμεθα,	τίθεσθε,	τίθευται.

Imperf.

Ετι-

ἔτι θεμν, εἶσο, εἶσο & c.

Fut. I. τεθήσομαι, aor. I. ἐτέθεικα, def. perf. τέθεικα, fut. inst. τεθείσομαι.

IMPERAT.

Pres. τίθεισο vel τέθεικε τίθεισο & c. aor. I. τέθεικε, def. perf. τέθεικε.

SUBJUNCT.

Pres. τίθῃμαι, ἦ, ἦται & c. aor. I. τεθῶ, def. perf. τεθῶμαι.

OPTAT.

Presens τεθείμην εἶσο & c. fut. I. τεθήσομαι, aor. I. τεθείμην, def. perf. τεθείμην, fut. inst. τεθείσομαι.

INFIN.

Pres. τίθειν, fut. I. τεθήσομαι, aor. I. τεθείναι, def. perf. τεθείναι, fut. inst. τεθείσομαι.

PARTICIP.

Presens τίθμενος, fut. I. τεθήσομενος, aor. I. τεθείς, def. perf. τεθειμένος; futur. inst. τεθείσομενος.

EXEMPLUM FORMÆ III.

in εμας.

INDICAT.

Fut. I. θήσομαι, aor. I. ἐθηκόμην, aor. II, ἐθέμην.

IMPERAT.

Aor. I. θήκα, aor. II, θέσο & θέ, θέσο & c.

SUB-

SUBJUNCT.

AOR. 1. θήκωμαι, aor. 2. θῶμαι.

OPTAT.

Fut. 1. θησάμελω, aor. 1. θησάμελω, aorist 2. θείμελω, εἶο.

INFIN.

Fut. 1. θήσεσθ, aor. 1. θήκασθ, aorist 2. θέσθ.

PARTICIP.

Fut. 1. θησόμενοι, aor. 1. θηκάμενοι, aor. 2. θέμενοι.

SECUNDA CONJUGATIO
VERBORUM in MI

Fit à verbis in áω: ut σάω ἴσημι σο. Futurum in ἦσω: ut σήσω. Præteritum in κα: ut ἔσκα.

EXEMPLUM FORMÆ I.

in μι ex áω.

INDIC. pres.

	I.	II.	III.
S.	ἴσημι,	ἴσησο	ἴσησι.
D.		ἴσετον,	ἴσετον.
P.	ἴσεμεν,	ἴσετε,	ἴσεσι.

Imperf.

	I.	II.	III.
S.	ἴσω,	ἴσης,	ἴσῃ. Sic ἐφίση
		K	D. ἴσων

D. ἴσμετον, ἴσμετλω
 P. ἴσμεμεν, ἴσμετε, ἴσμεσαν.

Dicitur etiam ἴσμετον ἴσμετων in forma super, contracta.

Fut. 1. σήσω. Sic Πήσω.

Fut. 2. δεεσθ.

Aor. 1. ἔσησα. Sic ἐπέσησα.

Aor. 2. ἔστω, ης, η ἦτον ἦτλω ἦμεν, ἦσαν ἦσαν.

Defin. perf. ἔσσεκε προ ἔσηκα ex Dorismo, ut distinguatur à præterito medio ab ἔσηκα
 Sic ἐφέσσεκε.

Plusquamperf. ἔσσεκεν. Sic ἐφέσσεκεν.

IMPERAT. pres.

I. II.

S. ἴσμεθι, ἴσμετω

D. ἴσμετον, ἴσμετων

P. ἴσμετε, ἴσμετων. Sic ἐφίσμεθι.

Etiam ex contracto ἴσσε, ἴσα.

Aor. 1. σήσον. Sic Πήσον.

Aor. 2. σήθι, σήτω σήτον, σήτων σήτε, σήτων. Sic Πήσθι.

Def. perf. ἔσσεκε. Sic ἐφέσσεκε.

SUBJUNCT. pres.

I.

II.

III.

S. ἴσῶ,

ἴσῶς,

ἴσῶ

D.

ἴσῶτον,

ἴσῶτον

P. ἴσῶ

P. ἰσῶμεν, ἰσάτε, ἰσῶσι. Sic
ἐφισῶ.

Scilicet ut contractum ex ἰσῶω subj.
modi. Alii ἰσῶῃς &c.

Aor. 1. ἰσῆω. Sic ἰσῆω.

Aor. 2. ἰσῶσῃς. Alii ἰσῶσαῖς. Sic ἰσῶσῶ.

Def. perf. ἰσάκω. Sic ἐφεσάκω.

OPTATIV. pres.

	I.	II.	III.
S.	ἰσαίην	ἰσαίης	ἰσαίη
D.		ἰσαίητοι	ἰσαίητων
P.	ἰσαίημεν	ἰσαίητε	ἰσαίησαν. Sic ἐφισαίην.

Fut. 1. ἰσῆσομαι. Sic ἰσῆσομαι.

Aor. 1. ἰσῆσομαι. Sic ἰσῆσομαι.

Aor. 2. ἰσαίην. Sic ἰσῆσῶ.

Def. perf. ἰσάκομαι. Sic ἐφεσάκομαι.

INFINIT.

Præsens ἰσάναι. Sic ἐφισάναι.

Fut. ἰσῆσθαι. Sic ἰσῆσθαι.

Aor. 1. ἰσῆσαι. Sic ἰσῆσαι.

Aor. 2. ἰσῆναι. Sic ἰσῆναι.

Defin. perf. ἰσάκειναι. Sic ἐφεσακέειναι.

PARTICIPIA

hic sunt, præsens ἰσῶν, ἰσῶσα, ἰσῶν: fut. 1. ἰσῶ-
σων; aor. 1. ἰσῆσας; aor. 2. ἰσῶσας: Defin. perf. ἰ-
σῆκῶς.

EXEMPLUM FORMÆ II.

in ημ, quæ est, αμγ.

INDICAT. presens.

	I.	II.	III.
S.	ἴσαμγ,	ἴσαου,	ἴσατου*
D.	ἰσάμεθον,	ἰσαδον,	ἰσαδον*
P.	ἰσάμεθα,	ἰσαδι ἰσαντα.	ἰσαδου. Sic ἐφἰσαμγ.

Imperfectam.

	I.	II.	III.
S.	ἰσάμω,	ἴσαο,	ἴσαο*
D.	ἰσάμεθον,	ἰσαδον,	ἰσαδω*
P.	ἰσάμεθα,	ἰσαδε,	ἰσαντο. Sic ἐφἰσάμω.

Fut. I. ἰσαδιζομγ. Sic ἰσαδιζομγ.

Fut. 2. deest.

Aor. I. ἰσάδω, ἐπεσάδω.

Aor. 2. deest.

Defin. perf. ἴσαμγ. Sic ἐφἰσαμγ.

Plusquamper. ἴσάμω. Sic ἐφἰσάμω.

Fut. paul. post. ἰσάσομγ. Sic ἐφἰσάσομγ.

IMPERAT.

	II.	III.
S.	ἴσαο,	ἰσάδω*
D.	ἰσαδον,	ἰσάδων &c.
Aor. I.	ἰσάδη.	Sic ἰσάδη.
Aor. 2. deest,		

Def.

Definit. perf. ἔτασο, ἐτάσθω & c. Sic ἐφέ-
τασο.

S U B J U N C T.

praesens.

ἰσῶμαι, ᾶ, ᾶται & c. alii ἰσηῖ, ἰσηῖται. Sic ἐφί-
σῶμαι.

Aorist. 1. ἔτασῶ, Sic ἔπιστασῶ.

Aor. 2. deest.

Def. perf. ἰσῶμαι. ᾶ. Sic ἐφίσῶμαι.

O P T A T.

I.

II.

III.

S. ἰσαίμην,

ἰσαῖο,

ἰσαῖτο.

D. ἰσαίμεθον,

ἰσαῖσθον,

ἰσαῖσθω.

K. ἰσαίμεθα,

ἰσαῖθε,

ἰσαῖντο.

Sic ἐφίσαίμην.

Fut. 1. ἔτασθήμην. Sic ἔπιστασθήμην.

Fut. 2. deest.

Aor. 1. ἔτασθην. Sic ἔπιστασθην.

Defin. perf. ἰσαίμην. Sic ἐφίσαίμην.

Fut. Inst. ἔτασοίμην. Sic ἐφίσασοίμην.

O B S E R V.

Si optativus activus non fit in usu; ac-
centus non nihil discrepat: ut δύνωμαι,
δύνη, δύνηται, δυνάμην, δύναο, δύνατο.

I N F I N I T.

Præsens ἰσαοθαι. Sic ἐφίσαοθαι.

Fut. 1. ἔτασθήσθαι. Sic ἔπιστασθήσθαι.

Aor. 1. ἔτασθῆναι. Sic ἔπιστασθῆναι.

K 3

Def.

Def. perf. ἐσάδαυ. Sic ἐφεςάαυ.

PARTIC.

hic sunt praesens ἐσάμενⓄ, fut. I. εσάησάμενⓄ, aor. I. εσάησας; def. perf. ἐσάμενⓄ; fut. inf. ἐσάσόμενⓄ.

EXEMPLUM FORMAE III.

in μι, quæ etiam αμια.

Præsentia communia sunt cum II. forma.

INDICAT.

Fut. I. εήτομα. Sic Πησήτομα.

Aor. I. ἐσησάμεν. Sic ἐπησασάμεν.

Aor. 2. ἐσάμεν, ἐσασ &c. ἐπησάμεν.

Cæteris caret.

IMPER.

Aor. I. εήσαι, δάτω. Sic Πησασ.

Cæteris caret.

SUBJUNCT.

Aor. I. εήσωμα. Sic Πησήσωμα.

Reliquis caret.

OPTATIV.

Fut. I. εηπίμεν. Sic Πησησπίμεν.

Aor. I. εησάμεν. Sic Πησησάμεν.

INFINIT.

Fut. I. εήσεαυ. Sic Πησήσεαυ.

Aor. I. εήσααυ. Sic Πησήσααυ.

Participia

hic sunt fut. I. εήσόμενⓄ, aor. I. εησάμενⓄ, aor. 2. εάμενⓄ.

TER

κατασκευασμένη ἡ τριτὴ συντάξις

TERTIA CONJUGATIO

VERBORUM IN MI

facta est à circumflexis in ὦ. futur. habet ὦ. Præteritum κα: ut, à δῶ, δίδωμι, δῶ, δώσω, δέδωκα.

EXEMPLUM FORMÆ ACTIVÆ

in μι.

Indic. pres.

Δίδωμι	ωμι,	ως,	ὡτι.
	οτον,	οτε,	ὅτι.
	ομεν,	οτε,	ἕσσι.

Imperf.

ἔδιδωμι	ων,	ως,	ῶ.
	οτον,	οτε,	ὅτι.
	ομεν,	οτε,	οσαν.

Fut. I. δώσω, aor. I. ἔδωκα pro ἔδωσα, pret. perf. δέδωκα, plusq. ἔδεδωκεν analogâ

Aor. 2.

ἔδωκα	ων,	ως,	ῶ.
	οτον,	οτε,	ὅτι.
	ομεν,	οτε,	οσαν.

Imper. pres.

Δίδωμι	οθι	ὄτω.
	οτον	ὄτων.
	οτε	ὄτωσαν.

Aor. I. δῶκεν, def. perf. δέδωκε analogâ.

K 4

AOR,

AOR. 2.

Δός & δό	{ τν τε	τω
		των
		τωντων.

Subjunct. pres.

Διδ	{ ωμεν	ω	ως	ω
		ωρν	ωτων	
		ωτε	ωσι.	

AOR. 1. δώκω, ης, & c.

AOR. 2. δῶ, δῶς & c.

Defin. perf. δεδώκω, ης & c.

Optat. pres.

Διδοίην, ης & c. plurali etiam contra-
ctè διδοίμεν, οἴτε, οἴεν.

Fut. δώσοιμι.

AORIST. 1 δώκημι.

AOR. 2. δώκω, ης & c.

Def. perf. δεδώκημι anal.

Infinit. praesens.

διδόναι, f. 1. δῶσθν, aor. 1. δῶκηθν, aor. 2. δέναι.
defin. δεδωκέναι.

Participia.

Pres. διδῶς, ἴσα, ὄν:

hic aor. 2. διδῶς, διδῶσα, δὸν.

Fut. 1. δῶσων, aor. 1. δῶκας, ex analo-
gia; def. perf. δεδωκώς.

Ex

EXEMPLUM FORMÆ PASSIVÆ.

in Mi.

Indicat. præsens.

Διδί	σομαι,	οσαι,	οται
	όμεθον,	οσθον,	οσθον.
	όμεθα,	οσθε,	ονται.

Imperfectum.

Εδιδί	όμεην,	οσο & σ,	οτο.
	όμεθον,	οσθον,	οσθω.
	όμεθα,	οσθε,	οντο.

FUT. I. δοθήσομαι, aor. I. ἐδόθην, def. perf. δέδομαι, t. inst. δέδοσομαι.

Imperat. præf.

Διδί	σοσο & σ,	όστω
	οσθον,	όστων
	οσθε	όσθωσαν.

AOR. I. δέθηθην. def. per. δέδησο.

Subjunct. præf.

Διδίωμαι, ω, ωται.

AOR. I. δέθω, ης & c. def. per. δέδηωμαι, ω, ω & c.

Optat. præf.

Διδίοιμω, ω & c.

FUT. I. δοθήσοιμω, aor. I. δοθείμω, def. p. δέδοιμω. Fut. inst. δέδοσοιμω.

Inf. præf.

Διδίσθαι, fut. I. δοθήσεσθαι, aor. I. δοθήναι.

ἴηται, def. perf. δεδόται. fut. inst. δεδοσεται
Particip.

Præf. διδόμεν, f. i. δοθησόμεν, aor. i.
δοθεις, def. p. δεδομέ, f. inst. δεδοσόμεν.

FORMA MEDIA.

Indic.

Fut. i. δώσωμαι, aor. i. έδωκάμην, aor. 2.
έδομην σο & ε. οτ & c.

Imper.

AOR. I. δῶκαι, aor. 2. δόσο & δε, δότω.

Subjunct.

AOR. I. δῶκωμαι, aor. 2. δῶμαι, δῶ, δῶ
& c. Optat.

Optat.

Fut. i. δωσοίμην, aor. i. δωησάμην, aor. 2.
δοίμην σο & c.

Infm.

Fut. i. δώσεσθαι, aor. i. δῶκασθαι, aor. 2. δό-
σθαι. Particip.

Particip.

Fut. i. δωσόμεν, aor. i. δωκάμεν, aor.
2. δόμεν.

~~~~~

QUARTA CONJUGATIO

VERBORUM

in Mi

facta est à verbis in úw: ut ζεύγνύω ζεύγνυ-
μι, jungo.

EXEMPLUM FORMÆ I.

In-

155
Indicativus.

ζῶν	ὑμεῖς	υς.	υσι°
	ὑμεῖν	υτε,	υτον,
	ὑμεῖν	υτε,	υσι.

Pro ζῶνται receptum est ζῶνύσται οἱ
ζῶνύω.

Herodotus tamen habet ἀποδεικνύσται. in 3.

Imperfectum.

εζῶν	ὑμεῖς	υς.	υ°
	ὑμεῖν	υτον,	ύτλω°
	ὑμεῖν	υτε,	υσται.

Imperat. praesens.

ζῶν	ὑμεῖς	ύτω°
	ὑμεῖς	ύτωσται.

Infinit. praes & imperf.

ζῶνύσται.

Particip. praesens.

ζῶνύς.	ύνι⊙°
ζῶνύσα,	ύσης°
ζῶνύω,	ύνι⊙.

FORMA II.

Indicat. praesens.

ζῶν	ὑμεῖς	υσαι,	υται°
	ὑμεῖς	υσται,	υσται°
	ὑμεῖς	υσαι,	υται°

Imperfectum.

ζῶν

ἐζῶγεν { ὑμεῖω, υσσ, υγ.
 ὑμεθον, υσθον, ὑσθω.
 ὑμεθα, υσθε, ιωτ.

Imperat. praesens.

ἐζῶγεν { υσσ, ὑσθω.
 υσθον, ὑσθων.
 υσθε, ὑσθωσαν.

Particip. praes.

ζῶγνύμεν @, η, ον.

NOTA.

I. Quartæ conjugationis Polysyllaba verba in Mi tantum habent praesens & imperfectum : Disyllaba vero etiam futurum primum & aoristum secundum in voce activa : ut à κλύμι audio ex κλύω, κλύω, ἐκλυω : à δύμι subeo ex δύω, δύσω, ἔδυω.

II. Quarta conjugatio caret optativo & conjunctivo.

III. In quarta conjugatione tempora mediae vocis sunt eadem cum passivo.

DE DIALECTIS VERBORUM

in Mi.

IN INDICATIVO ACTIVO.

I. Doricè in tertia singulari praesentis σ mutatur in τ, ut pro ἴθῃσι, ἴσησι, διδῶσι, ζῶγνυσι. Dor. ἴθῃπ, ἴσηπ, διδῶπ, ζῶγνυπ.

II. Iones in tertia plurali expungunt subjunctivam vocalem, aut ancipitem breviant, & interpo-

terponunt α: ut pro πθεῖσι, διδῶσι, ζῶνσι. Ion.
 ἰθέασι, διδόασι, ζῶνίασι. at ἰσῶσι tantum ob ca-
 cophoniam.

III. Bœoti tertiam pluralem Imperfecti &
 Aoristi secundi formant à primâ singulari longâ
 in suam brevem versâ, ut ἐπθεν, ἴσαν, ἐδιδον, pro
 ἐπέθεισαν, ἴσαν, ἐδιδουσαν. Sic ἐθεν, ἔσαν, ἔδον. pro ἐ-
 θεσαν, ἔσαν, ἔδουσαν. Sic in quartâ Conjugatione, si
 hoc tempus habeat, ut ἐφλω ultimâ longâ ortus
 sum: ultimâ brevi, orti sunt, à φδμι orior. Sic ἐδλω
 subii & subierunt, à δῶμι subeo.

IN IMPERATIVO.

I. Æoles & Poëtæ metri gratiâ retinent Vo-
 calem longam in Præsenti Imperativi: ut, φίληθι
 ama, νόηθι cogita, ἴληθι propitius esto, πίμπληθι imple,
 δίδωθι da.

II. A Contractis πθῶ, ἰσῶ, διδῶ recepti et-
 iam sunt Imperativi secundæ personæ τίθει, ἴσα,
 διδῶ (Dor. διδοί) pro τίθητι, ἴσαιτι, δίδωθι.

III. Quandoque Imperativus Verborum in
 μι fit à tertiâ imperfecti: ut, ἴση σῖστε, pro ἴσαιτι (un-
 de ἐφίση & καθίση apud Isocr. ad Nicocl.) πίμπληθι
 pro πίμπλησαιτι imple.

IV. In Aoristo secundo Imperativi Doricè &
 Atticè α ponitur pro η, & maximè in Composi-
 tis: ut, ἀνάβαθι ascende, κατάβαθι descende pro ἀνά-
 βηθι, κατάβηθι: ut etiam φάθι dic, & σύμφαθι confi-
 tere, pro φῆθι, σύμφηθι: à φημι dico, σύμφημι confi-
 teor. Et rursus per Apocopen ἀνάσα, & ἄνυ pro ἀ-
 νάσηθι, surge: & in plurali ἀνάσε pro ἀνάσητε ab ἀνί-
 σημι, excito, suscito: αἰπόσα absiste pro ἀπόσαιθι ab ἀ-
 φίσημι.

Φίσημι. Sic ἀνάβα ἀscende, κατάβα descende, ἐμβα
ingredere, pro ἀνάβηδι, κατάβηδι, ἐμβηδι à βαίνω
vado. Sic in Præsenti ἴσα pro ἴσῃδι, & καδίσα pro
καδίσαδι statue.

IN OPTATIVO.

Optativorum (ut diximus etiam in Passivis Barya-
tonorum) personæ plurales Præsentis & Aoristi 2.
patiuntur Syncopen: ut pro ἡδεῖν μὲν, ἡδεῖν τε, ἡ-
δεῖσθαι, ἡδεῖσθαι, ἡδεῖσθαι, ἡδεῖσθαι. Pro δεῖν μὲν, δεῖν τε,
δεῖσθαι: δεῖμὲν, δεῖτε, δεῖεν. Pro ἰσαῖν μὲν, ἰσαῖν τε,
ἰσαῖσθαι: ἰσαῖμὲν, ἰσαῖτε, ἰσαῖεν. Pro σαῖν μὲν, σαῖν τε,
σαῖσθαι: σαῖμὲν, σαῖτε, σαῖεν. Pro δίδοι μὲν, δίδοι τε,
δίδοισθαι: δίδοιμὲν, δίδοιτε, δίδοιεν. Pro δόει μὲν, δόει
τε, δόεισθαι: δόειμὲν, δόειτε, δόειεν.

In Aoristo 2. Optativi Poëtæ etiam αὐ conver-
tunt in η, & οἱ in ω: ut pro σαῖν, σαῖης, σαῖη. Poët.
σηλω, σηής, σηή. Pro δόει, δόειης, δόειη. Poët. δώλω,
δώής, δώη.

IN SUBJUNCTIVO.

Iones in Subjunctivi Præsenti pro ἡθῶ, ἡθῆς, ἡ-
θῆ & ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ dicunt πθεῶ, πθεῆς, πθεῆσι: &
ἰσεῶ ἰσεῆς, ἰσεῆσι. Sic in Aoristo secundo θεῶ, θεῆς,
θεῆσι: θεῆτον, ον: θεῶ μὲν, &c. pro θῶ, θῆς, θῆ. Poëtæ
ad ε apponunt i. ut θεῖω, θεῖης, θεῖησι, prima plur.
θεῖω μὲν, & Systole θεῖο μὲν. sic pro σῶ, σῆς, σῆ. I-
on, σεῶ, σεῆς, σεῆσι. Poët σεῖω, σεῖης, σεῖσθαι, in prima
plur. σεῖο μὲν & σεῖο μὲν, tertia plur. σεῖωσι. Et rursus
verlo ei in η: ut σηῶ, σηῆς, σηῆ. tertia plur. σηῶσι.

A Verbo δίδωμι in tertia singulari Præsentis
pro δίδῳ Ionicè dicitur δίδῳσι, & in Aoristo 2. pro
δῶ δῶσι, ut in Barytonis additâ syllabâ σι: aliquā-
do

do tamen absq; puncto subscripto δῶσι. Poëtae
pro δῶ, δῶς, δῶ dicunt δῶω, δῶης, δῶη. Ion, δῶησι.

INFINITIVI praesens.

Τιθεῖναι ἰσάναι, διδόναι ζῶγνύναι. Dor. τιθέμεναι,
ἰσάμεναι, διδόμεναι. Ion. ἰθέμεν, ἰσάμεν, διδόμεν,
ζῶγνύμεν. Poëticè interdum metri gratiâ serva-
tur longa: ut τιθῆναι, pro τεθεῖναι, & Dor. ἰθήμεναι.

Aor. 2. θεῖναι, σῆναι, δῆναι.

Dor. θέμεναι, σῆναι, δόμεναι.

Ion. θέμεν, δόμεν.

Partic. Præt. perf. ἔσαικώς, ἔσαικῦναι, ἔσαικός. Ion. ἔ-
σαιώς, ἔσαιός, deinde per Crasin, ἔσως, ἔσώτ, ἔ-
σῶσα, ἔσῶσης, τὸ ἔσως, ἔσώτ. Quandoq; hujusmo-
di Participia contracta recipiunt Epenthesein
vocalis α vel ε & nihilominus contractè efferun-
tur, ut ὁ γεγαώς & γεγαώτ per ω; ἔσεώς, ὠτ,
& ὀτ stans, &c.

~~~~~

DE PASSIVORUM ET MEDIO-
RUM DIALECTIS.

Atticè more Barytonorum in secunda singu-
lari Præsentis in η desinunt καθήρου, καθήη sedeo, ἐ-
πίσταμαι, ἐπίση scio, δύναμαι διώη possum, pro καθή-
ρου, ἐπίσταου, διώασου. Sic Perfectum μέμνημαι
memini, μέμνη, pro μέμνησου.

Iones in secunda singulari praesentis Indicati-
vi tollunt σ ut pro ἰθέσου ἰσασου. Ion τιθεαι, ἰσασαι,
ac deinde Attici contrahunt. τιθη, ἰση. Dor. ἰσα re-
jecto subscripto.

Sic secunda persona Imperfecti & Aoristi se-
cundi medii in σ, tam Indicativi quàm Impera-
tivi

tivi Ionicè abjicit σ , ac deinde Atticè patitur crasi-
fin, ut ab ἐπίθεσθ. Ion. ἐλίθεο. Att. ἐλίθη (Dor. ἐπίθη)
ab ἴστατο, ἴσταο, ἴσω. ab ἐδίδασθ. ἐδίδασθ. ἐδίδε. Ab A-
oristo secundo medio ἔθεσθ. Ion. ἐθεο. Att. ἐθη
Dor. ἐθη. Ab ἔδοσθ. Ion. ἐδοο. Att. ἐδε. A verbo ἴστη-
μι, Aoristus secundus ἰστήμην non est in usu.

Sic in Præsenti Imperat. pro λήθεσθ, ἴστασθ, δίδασθ.
Ion. λήθεο, ἴστασθ, δίδασθ. Att. λήθη (Dor. λήθη) ἴσω,
δίδε. Et in Aoristo secundo pro θεσθ, δόσθ. Ion.
θεο, δόο. Att. θεῦ (Dor. θεῦ) δε.

Iones à Verbis ἤμαι sedeo, & κεῖμαι jaceo, ter-
tiam plur. Præsentis & Imperf. à tertia singulari
faciunt correptâ penultimâ, & interposito α , ut
ἤντων. Ion. ἔατων, & ectasi Poëtica ἔατων. Sic tertia
plur. imperfecti ἤντων, Ion. ἔατων & Poët. ἔατων vel ἤ-
ατων, unde καθήατων.

Sic à κεῖμαι jaceo. 3. plur. κεῖντων. Io. κέατων. Poët.
κείατων.

Attici à Verbo ἴεμαι in 3. plurali perfecti Pas-
sivi pro εἶντων missi sunt, dicunt ἔωντων, unde αἰφῆωντων
dimissi sunt, ἀνέωντων remissi sunt.

~~~~~

CAPIT. XXXI.

DE VERBIS QUIBUS- dam prorsus anomalis.

*In quibus dialectos singulis temporibus ac per-
sonis statim apposuimus.*

I. Ἐγὼ sum, ab ἔω.

EXEMPLUM FORMÆ I.

INDICATIVUS

præsens.

praesens.

ἔμμι,	εἰς & εἶ,	ἐστὶ.
	ἔσθον,	ἔσθον.
ἔσμεν,	ἔσθε,	εἰσὶ.

OBSERV. 1. in sing. Dor. ἔμμι, Aol. ἤμι; 2. Poët. ἐσσι, etiam εἰς. 1. plur. poët. ἐμὲν & εἰμὲν, Dor. εἰμῆς, 2. poët. ἐτέ, 3. Ion. ἔασι, Dor. ἐνὶ, Aol. εὐν.

Imperfect.

ἦν,	ἦς,	ἦ.
	ἦτον,	ἦτων.
ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

OBS. Ionicé ἦα & poët. ἔον (quod & εἶον & εἶν) ἔες (crasi εἶς, dialysi ἔεις) ἔε; & ἔσθον, ἔσθε, ἔστε, ab ἔω. Item 1. sing. poët. ἔλω & ἦλω, 2. Aol. ἦθα, poët. ἦθα, 3. poët. ἦε, Dor. ἦς. Dual. poët. ἦσον, ἦστω, item ἔτον & ἔσον ἔστω plur. 1. Dor. ἦμες, 3. ἔσαν & ἔσαν poët.

Futurum ἔσω obsoletum:

IMPERAT.

ἦθι,	ἔσω.
ἔσθον,	ἔστων.
ἔσθε,	ἔσωσιν.

Secunda singul. etiam εἶ ex ἔω, & tertia ἦτω q. ex ἔετω barytono.

SUBJUNCT. praesens.

ᾶ,	ἦς &c.

Ionicé ἔω, ἔης, ἔη vel ἔητι vel ἦσι: poët. εἶω εἶης, εἶη. sing. 2. Aol. ἦθα, 1. plur. poët. εἶωμεν & εἶομεν.

L

OPTAT.

OPTAT. praesens.

ἔλω, ης &c.

Poëtice ἔοιμι, ab ἔω.

I N F I N I T.

εἶναι.

Doricé ἔμεναι, poët. ἔμμεναι, Ion. ἔμεν. poëtice etiam ἤμεν, Doricé ἤμεσ.

PARTICIP.

ῶν ὄντων, ἔσθαι ἔσθης, ὄν ὄντων.

Ionicé ἐών, ἐῖσθα, ἐόν, Doricé pro ἔσθαι est ἐασθα. Aëolicé εἶς, εἶσθα, ἐν.

F O R M A M E D I A.

Indicat.

Imperfectum.

ἤμην,	ἦσθ,	ἦτο.
ἤμεθον.	ἦσθον,	ἦσθω.
ἤμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

Futur. I.

ἔσομαι, ης &c.

Tertia singularis contracté ἔσται.

Sing. 1. poët. ἔσομαι; Doricé ἔσθμαι & ἔσεδμαι; 2. ἔσῃ, Att. 2. ἔσθ, Ion. ἔσεαι & ἔσθη; 3. ἔσεται, Dor. ἔσειται & geminato σ, ἔσσειται. plur. 1. Dor. ἔσομεθα,

Imper. praesens.

ἔσθ ἔστω &c. ut ἴσθι.

Poëtice ἔσθω pro ἔσθ.

Subjunct.

Aor. 1. ut quibusdam placet.

ἔσωμην.

Optat.

Aor. 2. ἴον, ἴεσ & c.

Etiā εἶον & Atticé ἦον. etiā reperitur ἦν, ut
ἀπλῶν abis.

Defin. perf.

ἴκα.

Plusquamperf.

ἴκειν. Atticé ἦκειν.

IMPERAT. praesens.

ἴθι & εἶ ἴτω.

ἴθην, ἴτων.

ἴτε, ἴωσαν.

Aor. 2. ἴε & c.

SUBJUNCT.

Aor. 2. ἴω, ἴης & c.

Etiā ἦω, ἦης, ἦωμεν & ἦομεν.

OPTATIV. praesens.

εἴω obsoletum.

Aor. 2. ἴομι, ἴοις & c.

INFINIT.

ἴναι & ἰέναι, item εἶναι.

Atticé & Doricé ἰέναι & ἰμεναι, Ionicé ἴμεν
& ἰεμεν.

PARTICIP.

Aor. 2. ἴών.

FORMA MED.

INDICAT. praesens.

ἴεμαι, ἴεσθαι, tanquam ab ἴημι.

Imperf.

ἴεμεν, ἴεσθε.

Fut.

Fut. 1.

ἔσομαι.

Aor. 1.

ἔειπμι.

3 plur. poet. ἔειπάθην.

Def. perf.

ἔϊα, unde ἦα, & in dialysi ἦια, ἦιας, ἦιας.

tanquam ab εἶω.

Plusquamperf.

ἦεν & c.

Ion. ἦεα, 3. plur. Attic. ἦεσσι pro ἦεισσι.

PARTICIP. praesens.

ἔμεν.

Fut. 1.

ἔσομεν.

Aor. 1.

ἔειπμεν.

... ..

III. ἔϊμαι indutus sum ab εἶω. In fut. ἔζω, poet. ἔσσω; aor. 1. εἶπα. poet. ἔσαα. aor. 1. med. εἰπάμην, poet. ἔειπάμην & ἔσαάμην. defn. perf. pass. ἔϊμαι & ἔσμαι, plusquamperf. ἔϊμην ἔϊσο ἔϊτο & ἔϊστο, plur. 3. εἶντο & Ion. ἔατο & ἔιατο; aliquando etiam ἔσμην pro ἔϊμην, ἔσσο pro ἔσσο, aor. imper. ἔστω poet. ἔσαι, unde ἔφασαι. Sed horum quaedam referenda sunt ad ἔζω.

... ..

IV. ἔμμι, ab εἶω mitto.

FORMA ACTIVA

INDICATIVI *praesens*.

ἴημι ἴης &c. ut ἴθῃμι.

Ionicé 3. plur. ἰέασι contracté ἰᾶσι. Dicitur etiam ἴσι ex ἰῶ, unde συνίσσι.

Imperfectum.

ἴην.

3. plur. ἴεν pro ἴεσιν. Etiam ἴεον ἴεν á primitivo.

Fut. 1.

ἴσω, εἰς, &c.

Aor. 1.

ἦκα, ας &c. pro ἦσαι. Hinc ἀνήκα, ἀφῆκα, προσήκα. Atticé ἀνῆκα, ἀφῆκα.

Aor. 2.

ἦν ἦς ἦ

ἔην ἔτιω

ἔμεν ἔτε ἔσειν.

Dicitur & ἴον. unde ἠφιον Atticé, pro ἀφιον seu ἀφῆν.

Defin. perf.

εἶκα ex Bæotico. ἀφίημι ἀφῆκα, Atticé ἀφῆωκα.

Plusquamperf.

εἶκειν, εἶκεις &c.

IMPERATIVI praesens.

ἴεθι ἴετω &c.

Aor. 2.

ἔθι & ἔς ἔτω &c.

SUBJUNCT. praesens

ἴω, ut ἴθω vel φῶ; aor. 1. 2. ᾶ, ῆ &c. Poët. εῶ & εῖω.

ΟΡΙΑΤ.

OPTAT. *praesens.*

ἰείην, ἦς & c. Pœtice εἴμι, εἴσις, εἴσι: αορ. 2. εἴλω
εἴης & c. 2. plur. εἴητε contractè εἴτε.

INFINIT. *praesens*

ἰέναι. Doricè ἰέμεναι. Ion. ἰέμεν: αορ. 2. εἶναι
Ion. ἔμεν. Attic. & Dor. ἔμμεναι.

PARTICIP. *praesens*

ἰεῖς ἰεῖσα ἰέν: αορ. 2. εἶς εἶσα ἔν.

FORMA PASSIVA

INDICAT.

Præs. ἰέμεναι, ἰέσθαι & c. *Præt. imperf* ἰέμεν ἰέ-
σο, ἰέτο & c. *fut.* 1. ἐθήσομαι: αορ. 2. ἔθλω & εἶθλω.
Def. perf. εἶμαι ἄφθμαι, διείμαι & c. 3. plu.
ἀφθῶν, ἀνέων, ἐκ ἀφθῶκα, ἀνέωνκα, Plusquã-
perf. εἶμην, εἶσο & c.

IMPERAT.

Præs. ἰέσο, ἰέσθω.

SUBJUNCT.

Aor. 1. ἐθῶ, ἦς; unde ἀνεθῶ.

INFIN.

Præs. ἰέσθαι: *fut.* 1. ἐθήσεσθαι: αορ. 1. ἐθήαι & εἶ-
θήναι. *Hor. perf.* εἶσθαι.

PARTICIP.

Præs. ἰέμεναι: *futur.* 1. ἐθήσομεναι: αορ. 1. ἐθῆς:
Horist. εἶμεναι.

FORMA MEDIA.

INDICAT.

Aor. 1. ἠκόμεναι, αορ. 2. ἔμηναι ἔσο. Ion. ἔο, con-
tractè ε.

IMPERAT.

ἔστο, Ionicé ἔο, contracté &

SUBJUNCT.

Aor. 2. ὦμαι.

OPTAT.

Aor. 2. εἴμην.

INFIN.

Aor. 2. ἔσθαι.

PARTICIP.

Aor. 2. ἔμεν.

NOTA. ἰεμαι significans concupisco, animo in aliquid feror seu mittor, tantum praesenti & imperfecto medio conjugatur.

V. ημαι sedeo.

INDICAT.

Praes. ημαι, ησαι, ηται, &c. unde καθημαι. Tertia pers plur. ηνται, Ion. ενται, poet. εια. Praes. imperf. ημην. Sic καθημην Demosth. καθηρ sine augmento. Poet. καηισο, pluralis ηντο. Ionicé (tanquam ab εμην, unde ειντο ειντο) εατο, poet. ειατο vel ηατο.

IMPERAT.

Praes. ησο, ηστω. καθησο, Ion. καθηο & per synolē καθηο, καθη.

INFIN.

ησθαι. Sic καθησθαι.

PARTICIP.

Praesens ημεν, η, ου.

VI. Καμαι, FOR-

FORMA MEDIA.

Κῆμαι, κῆσαι, κῆται. &c. Tertia plur. Ion. κῆται, Poet. κῆται & κῆνται, ἀκῆσαι. Composita εὐκῆσαι, ἀκῆσαι &c. Imperf. ἐκῆμι ἐκῆσαι &c. 3. plur. Ion. κῆται, poet. κῆται, item κῆνται. Fut. 1. κῆσομαι, ἦ &c. Doi. κῆσομαι & κῆσεσθαι.

CAP. XXXII.

De Adverbio, Præpositione &

Conjunctione.

ADVERBIORUM significatio, ut apud Latinos, multiplex est. Sunt enim quædam:

Loci, ut ἐνταῦθα, hic, ἐκεῖ illic, αὐτόθι, ἰσθῆς, δεξο, huc, ἐνθεν, hinc, ἐνθεντε, illinc, &c.

Temporis, ut νῦν, nunc, τότε, tunc, χθές, heri, σήμερον, hodie, αὔριον, cras, μετὰ ἕπον, perena die, &c.

Qualitatis, ut εὖ bene, καλῶς pulchrè, ὀρθῶς rectè, σοφῶς sapienter, δικαίως justè, ἀληθῶς verè &c.

Quantitatis, ut πολὺ multum, ἴσχυρὸν parum &c.

Et similes aliæ significationes, quarum varietatem frequēs lectio suppeditabit.

Huc pertinent etiam Interjectiones, ut ὦ heu, ἰὼ jo, ὦ ο, ὦ γε euge, βαβαί papa, ἰαί va, &c.

PRÆ-

PRÆPOSITIONES sunt octodecim.

Monosyllabæ sex: ut, ἐς vel εἰς, ἐκ vel ἐξ, ἐν, πρὸς, πρὸς, πρὸς.

Disyllabæ duodecim: ut, ἀμφὶ ἀνά, ἀντι, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ.

ἐκ præcedit Consonantem, ἐξ Voca-
lem: ut, ἐκ γῆς, ἐκ τῆς γῆς, ἐξ αὐτῶν ex ipso.

CONJUNCTIONUM alix sunt.

Copulativæ: ut, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ ἔτι.

Connexivæ sive Conditionales: ut, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ, εἰ.

Adversativæ: ut, ἀλλὰ sed, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si, καὶ περὶ et si.

Disjunctivæ: ut, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ.

Causales: ut, ὅτι enim, καὶ ὅτι etenim, ὅτι quia, ἐπειδὴ postquam, ἐπειδὴ περὶ quandoquidem, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι, ὅτι.

Rationales: ut, ἄρα vel ἄρα ergo, ἄρα igitur, ταῦτον proinde, ἄρα igitur, ταῦτον proinde, ἄρα igitur, ταῦτον proinde, ἄρα igitur, ταῦτον proinde, ἄρα igitur, ταῦτον proinde, ἄρα igitur, ταῦτον proinde, ἄρα igitur, ταῦτον proinde.

ELE-

ELEMENTORUM GRAMMATI-
CÆ GRÆCÆ LIBER II.
De Syntaxi.

C A P U T I.

De Syntaxi in genere.

Constructio sæpe mutat accentum,
voces minuit, easdemq; auget.

DE MUTATIONE ACCENTUS.

1. Ultima acuta fit gravis ob sequen-
tem in eadem sententia vocem: ut, ἡ δὲ ἀ-
τὴ βούβη διὰ μόχθων. *Virtus ascendit per la-
bores.*

2. τίς & τί interrogativa semper re-
tinent acutum: Rom. 9. τί ἐπι μύμφεται
*quid amplius conqueritur? οὐ τίς ἐὶ ὁ ἀνταπο-
κρινόμενος τῷ Θεῷ; Quis tu es contra re-
spondens Deo?*

3. Voces encliticæ sunt τῶ pro τῶς
& τῷ pro τῶν, μή, μοι, με, σὺ, σοι, σε, ἔ, οἱ, ἐ,
μιν, νιν. σφί, σφίν, σφίσι. σφέ, σφέας,
σφωέ, σφέϊς. Item σφῶ pro σφέ aut σφωέ-
sic εἰμι & φημι toto præsenti, exceptis
secundis singularibus: infinitè supra
ποθὲν, ποθὲ, ποθί, ποτὲ, πῶ, πῶς, πῖ, πῦ, πῆ: γέ, τέ,
κέ, κέ

κὲ, κέν, νὺ, νὺν, ῥὰ, τοί, θλω, πέρ, πέρ.

4. Vox enclitica suum accentum vel servat, vel rejicit, vel amittit.

5. Servat, si dissyllaba vox enclitica ponatur post paroxytonam; maximè si rejecto tono, hic futurum esset, ut tres syllabæ sine accentu concurrerent: κήρυξ ἐπὶ, *præco est.* λόγῳ ποτέ *sermo forte.*

6. Rejicit in ultimam syllabam præcedentis dictionis, si antecedit vox proparoxytona, vel perispomena; sed pro gravi aut circumflexo acutum suscipit: atque ita vox antecedens gemino afficitur accentu, nativo & adoptivo: ἀνθρώπος *homo quidam*, σκῶλον τι *scandalum aliquod*, ἦλθέ τις *venit aliquò*, φύσεώς σου *natura tuæ.*

7. Amittit penitus, si præcedens dicitio sit oxytona, quæ hoc statu acuitur, aut perispomena, aut barytona ante monosyllabam: σοφός τις *sapiens quidam*, φῶς τι *lux*, ἐμῆς *cujus*, λόγῳ τι *sermo.*

8. Ἐπὶ incipiens orationem, item post vocem, ἐς, ἕως, ὡς; item post τῆτι, αἰλλ', sic ἔστι.

De-

DE MINUTIONE VOCUM.

1. Abjicitur sæpissime vocalis *α, ε, ι, θ*, vel diphthongus *αι, οι*, à fine vocis, quæ sequens in eadem sententia incipit à vocali: cuius rei nota apostrophus dicitur: κατ' ἀνδροῶν *viritum*: βέλομι' ἐγὼ pro βέλομαι ἐγὼ *volo ego*.

2. Περὶ & πρὸ suam vocalem nunquam rejiciunt.

3. Consona tenuis post rejectam vocalem aspiratur ab aspirata vocali sequente: καθ' αὐτὸ pro κατὰ αὐτό *per se*. ἐφ' ἡμῖν pro ἐπὶ ἡμῖν *in nobis*. πῦθ' ἔξεις pro πῦτο ἔξεις *hoc habebis*.

DE AUCTIONE VOCIS.

Dativis nominum pluralibus & verborum personis in *ι*, item tertiis singularibus in *ε* desinentibus, additur *ν* sequente vocali: τὸ πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέστατόν ἐστι *omnibus placere difficillimum est*. τύπαισιν αὐτὸν *verberant ipsum*. τὸν ἕδον αὐτῶν τὸν μονογενῆ ἀπέσειλεν ὁ Θεός *filium suum unigenitum misit Deus*.

CAP.

.....

C A P. II.

*De convenientia nominis
cum nomine.*

Articulus præponitur, ut certum quid notetur vel distinguatur, *ferè ut apud Germanos*, & convenit cuilibet nomini: exceptis interrogativis & dubitativis, redditivis, numeralibus & librorum titulis; nisi certioris denotationis causâ.

2. Articulus sine casu positus innuit participii congruentis intelligentiam: *ὁ πλὴν ἡμέραν διδῶς καὶ τὰ εἰς πλὴν ἡμέραν, scil. ἀναγκαῖα vel ἀνήκοντα, δώσει σοί, qui diem dat, etiam ad diem necessaria dabit.*

.....

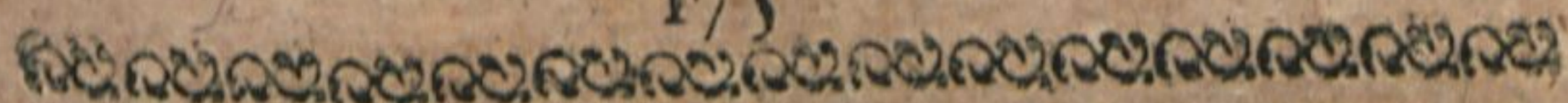
C A P. III.

*De convenientia verbi cum
nomine.*

Articè neutrum plurale convenit cum verbo singulari: *ἀπλᾶ ἐστὶ ἀληθείας ἐπι, simplicia sunt veritatis verba. Joh. 20. v. 30. 31.*

CAP.

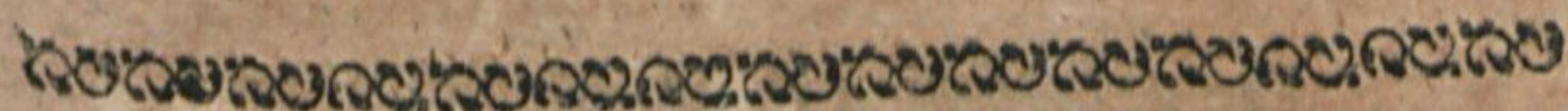

C A P. IV.

De convenientia adverbis.

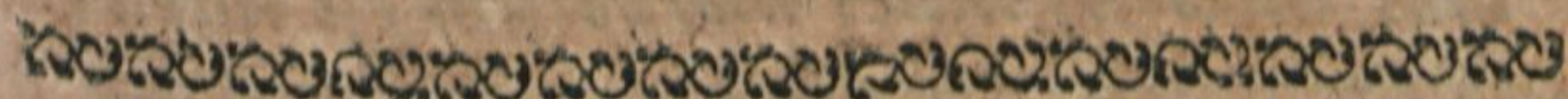
Ō ante consonam, & ante vocalem tenuem, & ante aspiratam vocalem, & ante omnes literas ponitur: ὅτι *non est*, ὅπως *non ut*, ὅτι ὄρα *non vides?* in fine tamen est ὅυ, quamvis sequente vocali, 2. Cor. I. v. 17. 18. 19.

C A P. V.

De convenientia conjunctionum.

E Conjunctionibus antecedunt καὶ ἀλλὰ: sequuntur semper ὅτι, δὲ, μὲν, τε, γὰρ, ἔν, ἄ, ἐξ, conclusivæ, & expletivæ: cæteræ alternant.

C A P. VI.

De rectione nominis substantivi.

Substantiva quælibet regunt genitivos pronominum primitivorum μου, σου, ἡμῶν, ὑμῶν, pro possessivis: at quum in eadem

quædam impertiendi & implendi, induendi & exuendi, faciendi & privandi. Τάλα ὑμᾶς ἐπόησα, lacte potavinos. Ἐξέδυσαν αὐτὸν ἐκ τῆς χλαμύδα, καὶ ἐδύσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Exuerunt ipsi chlamydem & induerunt ipsi vestimenta ipsius.

EXCEPT.

1. Verba sensus, studii & participationis & contraria regunt genitivos. Atticè tamen etiam verba sensus accusativum.
2. Verba composita cum præpositionibus sæpe casus illarum retinent.

~ ~ ~ ~ ~

CAP. IX.

*De rectione, qua verbum regit
verbum.*

NON modò verbum deliberativum, verùm etiam motûs ad locum, regit infinitivum; quippe quod est loco gerundi & supini. ἦλθεν ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός, venit filius hominis quærere & servare perditum.

M

CAP.

~ ~ ~ ~ ~

C A P. X.

De rectione impersonalium quorundam.

Impersonalia sequuntur rectionem personalium . ita ἐξέστι licet regit dativum cum infinitivo : δεῖ & χρὴ oportet accusativum : πρέπει decet, συμβαίνει conzigit dativum. Ἡγεμόνι πρέπει ἐξ ἴσου πάντων ἐπιβουλεύει, *Principem decet omnibus praesidere equaliter.*

~ ~ ~ ~ ~

C A P. XI.

Verbale gerundivum in ἑὸν regit casum sui verbi; etiam non obstante verbo substantivo: ἡ δεξιὴ διδάσκει, ἀ δὲ ἀπέχεσθαι, ἡ ἀφεικτία, *Virtus docet, quid oporteat facere, & à quibus abstinere.*

~ ~ ~ ~ ~

C A P. XII.

De rectione adverbii.

Adverbia cōparationis; seriei & cōhærentiæ, separandi & excipiendi, item causæ finis , & omnino quæ sunt cœu præpositiones, regunt genitivum,

AVC

Cum *accusativo* juxta, secundum, in, per, pro.

3. Μετὰ,

Cum *genitivo* cum:

Cum *accusativo* post, in, adversus, poëtis etiam cum *ablativo* inter.

4. Ὑπὲρ,

Cum *genitivo* super, supra, de, præ, pro, i. e. loco, defensionis causâ, aut expiationis &c.

Cum *accusativo* supra, ultra.

Præpositiones *genitivum*, *accusativum* & *ablativum* regentes 6.

1. Ἀμφὶ,

Quod plurimum est *circum*, *cum*, quibuscunq; casibus apponatur:

Cum *genitivo* de.

Cum *accusativo* de, circiter.

Cum *ablativo* apud, cum, de, ob, propter.

2. Ἐπι,

Cum *genitivo* super, in, coram, de, versus, sub.

Cum *accusativo* ad, versus, in, adversus:

Cum *ablativo* super, in, juxta, propter,

3. Παρὰ,

Cum *genitivo* ab, ex, pro, supra:

Cum *accusativo* ad, prope, juxta, per, inter, in, præ & ad in *comparationibus*,

præ-

præter, ultra, supra, contra, pro,
propter:

Cum *ablativo* apud, in.

4. Περί,

Cum *genitivo* de, pro, propter, præ, su-
pra:

Cum *accusativo* apud, supra, circiter.

Cum *ablativo* apud, in.

5. Πρός,

Cum *genitivo* ab, ex, de, coram, contra,
per, cum:

Cum *accusativo* ad, apud, adversus, erga,
cum, in, secundum, propter.

Cum *ablativo* ad, i.e. prope, in, præter, ul-
tra, adversus.

6. ὑπό,

Cum *genitivo* ab, ex, in, per, præ, pro:

Cum *accusativo* sub, ad:

Cum *ablativo* cum, ex.

~~~~~

C A P. XIV.

De ellipsi prepositionum generali.

Kατὰ crebrò omittitur ad vocem ἁ-
πλῶς, item cum nomine partis aut ob-
jecti. οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐστὶν ἅπαντα σοφός, nec
quis hominum est omnimodo sapiens

M 3

C A P.

CAP. XV.

De speciali prepositionum ellipsi.

Temporis terminus, qui per *quando* intelligitur, in genitivo ponitur, quò pertinent genitivi absoluti: ut, Θεὸς δίδου-
 ος μηδὲν ἰχθυεῖ φθονῶ : Ἐμὴ δίδουτ' οὐ μὴδὲν ἰ-
 χθυεῖ πόνῳ. *Deo dante nil valet invidia, &
 Deo non dante nil valet labor.*

CAP. XVI.

De rectione conjunctionum.

Connexiva ἀν & εἰαν αε ἤν si plerunq;
 subjunctivum regunt.

2. Finales ἵνα, ὡς, ὅφρα, ut, plerunq;
 subjunctivum, interdum optativum res-
 gunt.

CAP. XVII.

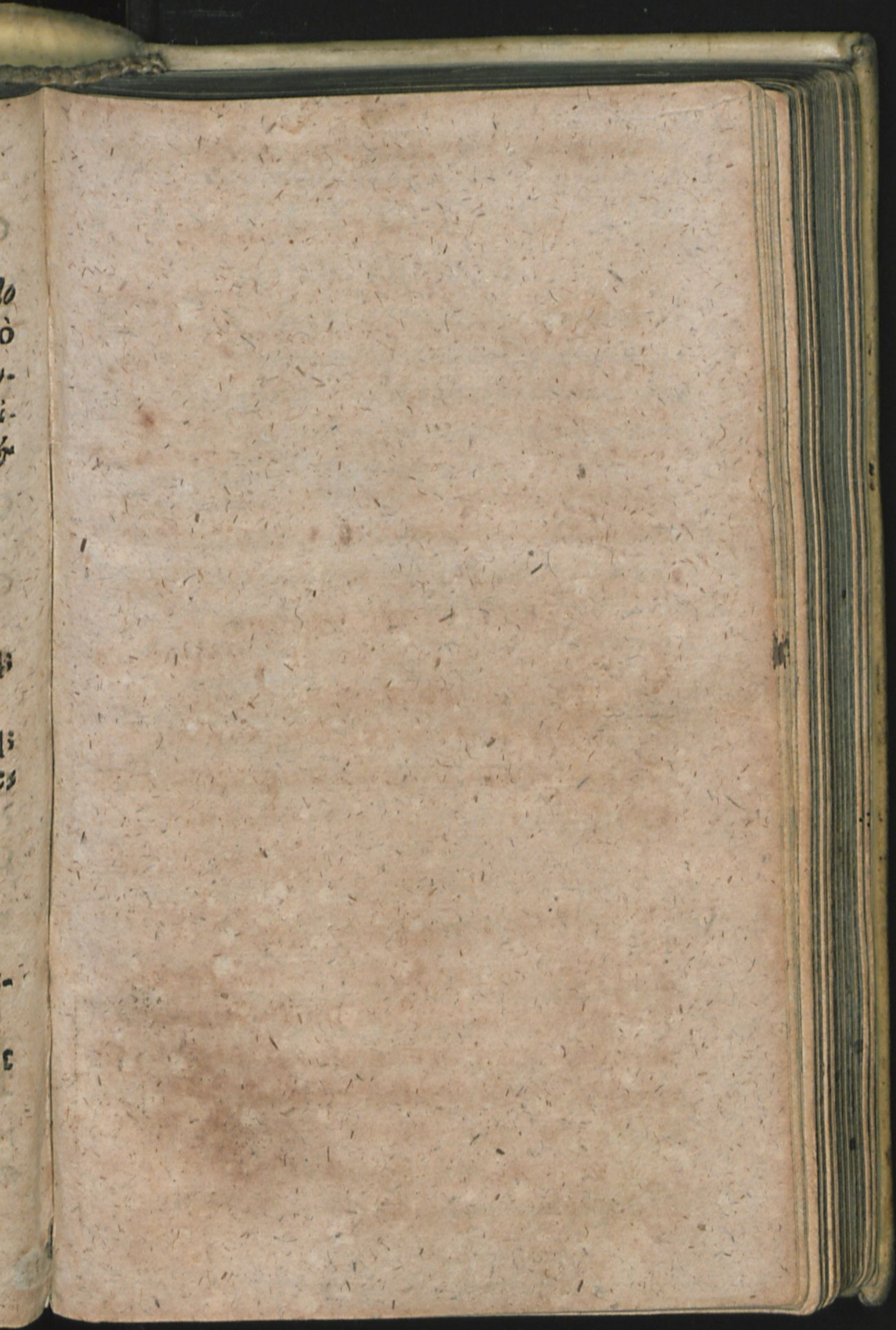
De orationis distinctione.

GRæci colon ad summum literæ sus-
 pendunt, hoc modo, δευχὴ initium.

1. Signum interrogationis hoc est; ut
 τί ἐστὶν ἀλήθεια; *Quid est veritas?*

F I N I S.

lo
ò
-
i-
h

b
is
cs

-
c

AB 144 295

SB

ULB Halle
007 397 216

3

R

VD77

